

MANDAG DEN 22. SEPTEMBER 2008

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

1. Genoptagelse af sessionen

Formanden. – Jeg erklærer Europa-Parlamentets session, der blev afbrudt torsdag den 4. september 2008, for genoptaget.

(Mødet åbnet kl. 17.00)

2. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

3. Parlamentets sammensætning: se protokollen

4. Valgs prøvelse: se protokollen

5. Udvalgenes og delegationernes sammensætning: se protokollen

6. Udnævnelse af den 23. august til europæisk dag til minde om ofre for stalinismen og nazismen – Bekæmpelse af handel med børn (skriftlige erklæringer): se protokollen.

7. Undertegnelse af retsakter vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure: se protokollen

8. Meddelelse af Rådets fælles holdninger: se protokollen.

9. Modtagne dokumenter: se protokollen

10. Mundtlige forespørgsler og skriftlige erklæringer (modtagne dokumenter): se protokollen.

11. Bortfaldne skriftlige erklæringer: se protokollen.

12. Tekster til aftaler sendt af Rådet: se protokollen

13. Andragender: se protokollen

14. Bevillingsoverførsler: se protokollen.

15. Meddelelse om Kommissionens reaktion på Parlamentets udtalelser og beslutninger: se protokollen.

16. Erklæring fra formanden

Formanden. – I går blev der begået endnu et drab af terrororganisationen ETA. En 46-årig seniorsergent, Luis Conde de la Cruz, blev dræbt af en bilbombe i det nordlige Spanien. Det var den tredje bilbombe i Spanien inden for 24 timer. Adskillige personer blev kvæstet ved de tre eksplosioner, en af dem alvorligt.

Europa-Parlamentet fordømmer på det skarpeste denne terrorhandling og ønsker at give udtryk for sin dybe bekymring.

På Europa-Parlamentets vegne vil jeg gerne kondolere over for seniorsergent Condes familie og slægtninge og udtrykke vores solidaritet med Spanien, landets myndigheder og navnlig de spanske sikkerhedsstyrker. Jeg vil også gerne udtrykke vores støtte og dybe medfølelse med dem, der blev kvæstet ved bombesprængningerne, og deres familier.

Vi må gentage igen og igen og helt utvetydigt, at terror er et direkte angreb på frihed, menneskerettigheder og demokrati. Vi kan ikke gentage ofte nok, at der ikke findes nogen som helst begrundelse for terror. Derfor skal vi handle sammen i vores kamp mod terror, altid respektere retsstatsprincippet og anvende lovgivningen med dens fulde kraft. EU er et fællesskab baseret på solidaritet. En terrorhandling i en medlemsstat i EU er et angreb på hele EU, på hver eneste af os.

Jeg vil nu bede Dem alle rejse Dem og iagttage et minuts stilhed.

(Parlamentet iagttog stående et minuts stilhed)

17. Arbejdsplan

Formanden. – Det endelige forslag til dagsorden som opstillet af Formandskonferencen på mødet den 18. september 2008 i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 130 og 131 er omdelt.

Vedrørende mandag, tirsdag og torsdag

Ingen ændringer

Vedrørende onsdag

Den Liberale Gruppe har anmodet om en forlængelse af fristen for indgivelse af fælles beslutningsforslag og ændringsforslag om Europa-Parlamentet prioriteringer vedrørende Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram til kl. 10.00 i morgen, tirsdag den 23. september 2008.

Afstemningen finder sted onsdag den 24. september 2008.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – *(DE)* Hr. formand! Sidste weekend afslørede den irske presse, at der muligvis findes en forbindelse mellem dem, der finansierede nej-kampagnen i Irland og Pentagon og CIA. Det var en meget interessant historie, og grunden var angiveligt et ønske om at forhindre Europa i at blive for stærkt. Jeg vil gerne bede formanden om at undersøge sagen. Vi bør også bede Rådet – Rådet og Kommissionen – om at give os oplysninger om denne sag ved næste givne lejlighed, for det vil bestemt være interessant at finde frem til sandheden bag hele denne fordægtige nej-kampagne i Irland, der modtog 1,2 mio. EUR i tilskud. Derfor beder jeg formanden forfølge denne sag, så vi kan få disse oplysninger og finde frem til baggrunden for denne historie.

Formanden. – Tak, Hr. Cohn-Bendit. Jeg kan fortælle Dem, at jeg allerede har fulgt hele udviklingen meget opmærksomt i et stykke tid. Vi skal bevare den absolutte gennemsigtighed, for disse mennesker, der angriber os, kræver jo, at vi handler gennemsigtigt – og de skal naturligvis lade deres ord følge af handling. Vi har brug for absolut gennemsigtighed om de penge, der er udbetalt til Libertas, organisationen, der repræsenteres af Declan Ganley, og om hvor pengene kom fra.

Vi har hørt fra de irske medier – og I her gentager jeg rapporterne fra sidste uge i Irland – om at, hr. Ganley tidligere har hævdet, at donationerne stammede fra helt almindelige mennesker, og at der var tale om små donationer. Nu har han indrømmet, at han stillede 200 000 EUR af sine egne midler til rådighed for organisationen, og efterfølgende er det blevet bekræftet, at hr. Ganley har indgået kontrakter om levering af militært udstyr med Pentagon, og ordrene beløb sig vist til omkring 200 mio. USD. I nogle rapporter tales der om et langt større tal.

Vi skal fortsat holde nøje øje med denne sag, og sandheden skal på bordet. Vi må ikke tillade, at Europa skades af personer, der kræver gennemsigtighed, men som ikke selv er indstillet på at spille efter de samme regler.

(Bifald)

Jeg vil gerne kraftigt understrege, at jeg er fuld af beundring over, at Dick Roche, den irske minister for europæiske anliggender, personligt har påtaget sig ansvaret for at undersøge disse spørgsmål, og jeg kan kun opfordre ham til at fortsætte sin systematiske søgen efter sandheden.

Mine damer og herrer, jeg tolker Deres bifald således, at vi står sammen med dem, der ønsker gennemsigtighed i alle disse spørgsmål for at sikre, at Europa ikke bliver skadet.

(Bifald)

*
* *

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg har en bemærkning til forretningsordenen. Det drejer sig om torsdagens dagsorden, hvor vi har fremsat en forsinket anmodning – jeg beklager, at den var forsinket – om en mindre ændring af dagsordenen, hvor man i øjeblikket foreslår en afstemning om beslutningsforslaget om socialpakken.

I øjeblikket har de enkelte grupper fremsat deres egne separate beslutningsforslag. Med den bedste vilje i verden og med god tro fra alle sider har vi forsøgt i fællesskab at forhandle os frem til et kompromisforslag. Det er ikke lykkedes os, så i øjeblikket er det mest sandsynlige, at de enkelte beslutningsforslag vil blive sat til afstemning, og at de vil blive nedstemt, hvilket ikke vil udsende noget særlig godt budskab. Derfor har et flertal blandt de politiske grupper ment, at det var en god idé, hvis jeg rejste mig og foreslog, at det måske ville være mere taktfuldt slet ikke at gennemføre nogen afstemning om beslutningsforslaget.

Det er ikke, fordi det ikke er vigtigt: Det er netop, fordi det er vigtigt. Vi ønsker ikke at udsende et forkert budskab, og det var bedre ikke at udsende noget budskab efter vores forhandling sidste gang, hvor vi virkelig kom i dybden med de forskellige punkter. Så forslaget, der støttes af et flertal blandt grupperne, går ud på ikke at gennemføre nogen afstemning på torsdag.

Formanden. – Vi vil overveje dette spørgsmål. Jeg vil gerne anmode grupperne om at sætte sig sammen igen og se, om der ikke kan findes en løsning. I mellemtiden tager vi Philip Bushill-Matthews bemærkninger til efterretning.

(Parlamentet fastsatte arbejdsplanen)⁽¹⁾

18. Indlæg af et minuts varighed om politisk vigtige sager

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er indlæg af et minuts varighed om politisk vigtige sager.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). – (RO) Det første europæiske topmøde om integration af romaer fandt sted i sidste uge lige her i Bruxelles. Rumænien har hele tiden støttet, at det komplicerede spørgsmål om romaerne kom på EU's dagsorden, og jeg mener, at vi bør hilse det velkommen. Europarådet har beskæftiget sig med dette tema siden 1990 og har bemærket, at romaerne udgør et ægte europæisk mindretal. Derfor er roma-spørgsmålet europæisk, og ikke nationalt, og jeg mener, at Kommissionen bør give dette initiativ sin fulde støtte.

Jeg mener, at Europa-Parlamentet bør arbejde for at gøre uddannelse til det helt centrale i den europæiske politik vedrørende romaerne, fordi erfaringerne fra de senere år har vist, at uddannelse er den sikreste vej til integration og til at fjerne de hindringer, som både romaerne og deres naboer står over for.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Hr. formand! I dag er vi vidner til en grov overtrædelse af forbuddet mod forskelsbehandling på markedet begået af tyske og østrigske supermarkeds kæder, der boykotter den ungarske kyllingeavl og fjerkræindustri.

Det drejer sig om supermarkederne REWE, SPAR, METRO og Kaufland, som ikke ønsker at få leveret ungarske produkter efter en boykot på initiativ af en østrigsk organisation for dyrevelfærd. Dette har ført til et tab på 2 mia. HUF for den ungarske fjerkræsektor. De benytter sig af racediskrimination over for ungarske produkter og overtræder dermed EU's konkurrencelovgivning.

⁽¹⁾ Yderligere ændringer af arbejdsplanen: se protokollen.

De berørte vil derfor anlægge sag ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, eftersom to af Unionens grundlæggende principper overtrædes: forbuddet mod racediskrimination samt fri og lige konkurrence.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Hr. formand, mine damer og herrer! Der indføres et nationalt system for nødopkald i Bulgarien pr. 30. september 2008 i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF. Man kan ringe til systemet overalt på det nationale område, og der er garanti for hurtig og gratis adgang til denne tjeneste. Den tekniske løsning i det bulgarske 112-system består af den mest avancerede teknologi og giver mulighed for opkaldsidentifikation. Det bulgarske ministerium for nødsituationer har leveret detaljerede oplysninger om systemets opsætning og funktion til alle medlemmer af Europa-Parlamentet.

Jeg vil gerne udtrykke min taknemmelighed, fordi man har udsat traktatbrudsproceduren, og for Kommissionens vurdering af den bulgarske regerings indførelse af nødopkaldssystemet. Jeg opfatter denne vurdering som et udtryk for, at Fællesskabet er opmærksomt på de europæiske borgeres sikkerhed og sundhed.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Begivenheder i den seneste uge har gjort det til en særlig trist og vanskelig uge for dem, der sætter frihed og racisme højt: Seks indvandrere fra forskellige afrikanske lande blev dræbt af camorraen i Italien, sidste torsdag. De blev først anklaget for at være pushere og kriminelle, men senere fandt man ud af, at det var fuldstændig usandt. En ung sort mand blev også tæsket ihjel i Milano.

Samtidig kom der et utroligt svar i Köln på de samme spørgsmål vedrørende racisme og diskrimination.

Jeg føler, at Europa i øjeblikket har to meget forskellige ansigter. Jeg føler også, at Parlamentet bør indtage en langt mere aktiv holdning til spørgsmålet om racisme end hidtil, for i mange lande – inklusive mit eget – er racismen på tragisk vis ved at gøre comeback!

Formanden. – Tak. Alle mennesker har samme værdi.

Eoin Ryan (UEN). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne tale om de 4,6 millioner mennesker i Etiopien, der trues af sult på grund af akut fødevaremangel. Det er sket på grund af tørke. Den etiopiske regering siger, at der ikke er hungersnød, men UNICEF siger, at hungersnøden har ramt i visse dele af landet, og befolkningen er i akut fare for at sulte. Det forekommer kun i bestemte områder, og jeg mener, at det internationale samfund og EU er nødt til at handle hurtigt og forsøge at levere omkring en halv million t fødevarer, hvis vi skal undgå den totale sultkatastrofe. Jeg betragter dette som en prioritering, idet EU er en af de største bidragsydere af udviklingsbistand til udlandet, og derfor mener jeg, at det er vigtigt, at vi gør dette straks.

Hr. formand! Jeg vil blot sige, at som irsk medlem er jeg enig i Deres bemærkninger om Libertas og den irske folkeafstemning. Vi har kæmpet i en ja-kampagne, og vi var åbne og gennemsigtige med hensyn til vores finansiering. Libertas fortalte os ét, og nu har vi opdaget, at det forholder sig meget anderledes. Jeg vil gerne tilskynde Dem og alle andre til at sørge for, at Libertas er langt mere åben og gennemsigtig om, hvor pengene kom fra, for det vil folk gerne vide.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). – (EN) Hr. formand! Mens formanden for Den Europæiske Centralbank, Jean Claude Trichet, gentagne gange har udtrykt bekymring over inflationsindeksering af lønninger, har han undladt at tage hensyn til arbejdstagernes problemer, navnlig de lavtlønnede, der kæmper, mens leveomkostningerne stiger. Og selv om man er nødt til at sikre, at indgrebene forårsager mindst mulig inflation, er der behov for lønstigninger til lavtlønnede arbejdstagere, som nu er under alvorligt pres. Inflationsbekæmpelsen rundt om i Europa kan ikke koges ned til at begrænse legitime lønkrav. Folk med højere lønninger har naturligvis råd til at udvise løntilbageholdenhed, men sagen stiller sig anderledes for de lavtlønnede. De nationale regeringer og nationale centralbanker er de bedst placerede til at reagere på de ændrede økonomiske omstændigheder, og derfor har jeg altid været modstander af foranstaltninger, der har undergravet den økonomiske suverænitæt. Som et lille land er vi i Irland udmærket klar over, at vores økonomiske situation er perifer i forhold til ECB's politiske prioriteringer, og derfor indtager ECB ofte en holdning, der ikke altid er i den irske økonomis bedste interesse eller opfylder dens behov.

Jeg er ligeledes tilhænger af gennemsigtighed hvad angår finansieringen. Jeg går også ind for, at man respekterer resultaterne af demokratiske valg, og Parlamentet bør notere sig, at alle de kampagner, der kæmpede for og sikrede et nej, med undtagelse af en, har offentliggjort fuldstændige og åbne regnskaber, og der hersker ingen tvivl om mekanismerne vedrørende udgifterne eller de midler, som disse grupper, inklusive mit eget parti, modtog.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Hr. formand! I morgen stemmer vi om en betænkning, der tilsyneladende begrænser Europol-tjenestemændenes immunitet, men den er et røgslør for kommende lovgivning, der rent faktisk vil forlænge dette til efter 2010. Det er en betænkning uden forhandling. Afstemningen er udelukkende vejledende. Beslutningen vil blive truffet af Det Europæiske Råd.

Europols tjenestemænd vil kunne operere i medlemsstaterne i en lang række forskellige egenskaber, der vil give dem immunitet for alt, hvad de gør, og alt, hvad de siger, i forbindelse med udøvelsen af deres pligt – et privilegium, som ikke en gang NKVD kunne nyde under Stalins terror.

Dette bliver en nyskabelse i England, hvor ingen offentlige tjenestemænd er beskyttet mod retsforfølgelse. I henhold til Lissabontraktaten kan medlemsstaternes parlamenter ikke blokere for den yderligere udvidelse af Europols beføjelser som ændret ved Rådets afgørelser. Dette er de første skridt mod at gøre EU til en politistat.

Philip Claeys (NI). – (NL) Hr. formand! Jeg opfordrer Dem til at sende en formel protest til Kölns borgmester, fordi han sidste weekend nægtede medlemmer af Europa-Parlamentet og andre folkevalgte at udtrykke deres holdninger på fredelig vis og deltagte i en kongres om et vigtigt socialt og politisk spørgsmål, nemlig islamiseringen af Europa.

Venstreekstremisterne gik korporligt til angreb på folk, satte ild til møbler på gaden og satte hele bymidten i stå i deres forsøg på at forhindre folk i at deltage i en fredelig kongres. Borgmester Schramme afviste ikke blot at fordømme denne vold og intimidering, han bifaldt den og gik så vidt som til at antyde, at det var Kölns befolkning, der spontant modsatte sig, at kongressen blev afholdt.

Der var mange vidner til dette, og det er en skændsel, at den slags stadig kan ske i dag i et land, der kalder sig et demokrati, at folk med magt hindres i at sige, hvad de mener.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne tale om problemet med udrejseforbuddet, som Belarus har indført, og som forhindrer børn, der er ramt af Tjernobyl-katastrofen, i at rejsse til udlandet.

Mere end 1 000 irske familier tager imod disse belarussiske børn i deres hjem hver eneste sommer og jul, så de kan hvile sig og komme til kræfter, hvilket ofte omfatter lægeundersøgelser, og i nogle tilfælde behandling. Der findes en bilateral aftale mellem Italien og Belarus, som betyder, at Italien ikke berøres af forbuddet. Jeg ved, at den irske udenrigsminister forsøger at indgå en aftale med Belarus, og jeg glæder mig over de drøftelser, der er i gang.

Jeg vil også gerne understrege behovet for en aftale mellem EU og Belarus. Under den europæiske naboskabspolitik vil EU yde økonomisk bistand til Belarus på omkring 20 mio. EUR i perioden 2007-2010. EU bør gøre modtagelsen af disse midler betinget af, at udrejseforbuddet ophæves.

Der bør ligeledes indgås en aftale mellem EU og Belarus om at give børn fra Belarus mulighed for fortsat at kunne rejse til EU-lande for at hvile sig og komme sig. Dette vil sikre børnenes ret til at rejse ud på længere sigt.

Maria Badia i Cutchet (PSE). – (ES) Hr. formand! De Forenede Nationer betragter menneskehandel som uforeneligt med menneskers værdighed og værd; alligevel bliver mere end en million mennesker hvert år ofre for menneskehandel, hvoraf 80 % er kvinder og piger, halvdelen er mindreårige, og de fleste er fanget i seksuel udnyttelse.

Hvert år kommer der desuden et betydeligt antal kvinder, der er ofre for menneskehandel, ind i EU ifølge International Organization for Migration.

I morgen den 23. september er den internationale dag mod seksuel udnyttelse og handel med kvinder. Jeg mener, at det er en god mulighed for os her i salen til at forpligte os til at forbedre alle foranstaltninger til bekæmpelse af denne svøbe, som krænker så mange menneskers rettigheder, og navnlig at bekæmpe smuglerne og fattigdommen ved at indføre forbedringer, der kan øge uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder og ved at gennemføre bevidstgørelsesstrategier i modtagerlandene med henblik på at gøre problemet til genstand for en offentlig debat.

Harald Ettl (PSE). – (DE) Hr. formand! Som fagforeningsmand vil jeg i dag gerne tale om de tragiske begivenheder på skibsværftet i Tuzla-distriktet i Istanbul. Alene i de seneste tre år har mere end 90 arbejdstagere mistet livet i Tuzla, ofre for dødsensfarlige arbejdsvilkår. Det seneste tilfælde var en tragisk ulykke den 11. august, som jeg vil beskrive som kriminel. Tre midlertidigt ansatte døde under afprøvningen af en

redningsbåd, og 16 arbejdstagere blev kvæstet. Da redningsbåden blev sænket ned fra skibet, sprang linerne, og arbejdstagere faldt ned i vandet.

Det særligt tragiske ved denne ulykke er, at disse afprøvninger normalt foregår med sandsække. Arbejdstagerne blev så at sige brugt som menneskelige sandsække. Arbejdstagere, der ønskede at strejke i protest mod de katastrofale sikkerhedsforanstaltninger, blev truet med øjeblikkelig fyring af underleverandørerne.

Kommissionen har allerede i sin fremskridtsrapport i 2006 påpeget, at arbejdstageres og fagforeningernes rettigheder er utilstrækkelige i Tyrkiet. Derfor vil jeg bede Dem opfordre de tyrkiske myndigheder til at behandle fagforeningerne som ligeværdige partnere i erhvervslivet og endelig langt om længe gribe ind for at skabe humane arbejdsbetingelser og strenge sikkerhedsretningslinjer for arbejdsstyrken i Tuzla for at bringe denne oprørende situation til ophør.

Magor Imre Csibi (ALDE). – (EN) Hr. formand! EU's fundament er baseret på princippet om repræsentativt demokrati. Som medlemmer af Europa-Parlamentet har vi pligt til at sørge for, at Europas politikker afspejler borgernes vilje. Derfor vil jeg gerne mane til forsigtighed over for det stadig stigende antal GMO-tilladelser, og når jeg gør det, taler jeg på vegne af et flertal af EU-borgerne. En Eurobarometer-undersøgelse, der blev offentliggjort i marts i år, viser, at 58 % af europæerne er imod GMO'er. Mere end en tredjedel af dem mener, at de ikke bliver informeret korrekt om fordele og risici ved brugen af GMO'er i landbruget.

Vi bør være bekymrede over disse tal. I stedet fortsætter Kommissionen med at tillade stadig flere GMO'er på EU's landbrugsmarked. Tilladelsen til endnu en genmodificeret sojabønne den 8. september er blot det seneste eksempel.

I lyset af disse forhold vil jeg foreslå, at vi beder Kommissionen iværksætte en EU-dækkende informationskampagne om de risici og fordele, som GMO udgør for befolkningen og miljøet. Der bør foretages en ny evaluering. Indtil borgerne i Europa er blevet informeret korrekt og har udtrykt deres holdning til dette meget følsomme emne, beder jeg Kommissionen holde op med at tillade nye GMO'er.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand! Hovedhjørnestenene i EU – demokrati, menneskerettigheder, frihed og retsstatsprincippet – skal udgøre grundlaget for den nye partnerskabsaftale med Rusland. Ruslands opførsel i Georgien har endnu en gang vist os, at landet heller ikke er indstillet på at respektere retsstatsprincippet og de internationale aftaler under Dmitry Medvedev. I sekspunktsplanen for Georgien kræver man en genopretning af situationen pr. 7. august. Den indebærer tilbagetrækning af de russiske styrker til de positioner, de havde inden kamphandlingerne brød ud i Sydossetien, og at man undlader at indsætte yderligere 3 800 mand.

Desuden trædes menneskerettighederne under fode. Situationen for politiske fanger er utålelig, hvilket sagen om Mikhail Khodorkovski er et bevis på. Det samme gælder den manglende overholdelse af energichartret, som Rusland som en af medunderskriverne burde være bundet af.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Hr. formand! Pogromer mod kristne på initiativ af hinduistiske fundamentalister finder sted i Indien. Dette hænger sammen med mordet på en hinduleder, en forbrydelse, som politiet beskylder maoister for at stå bag. Kristne landsbyer og skoler bliver brændt ned. De fundamentalistiske hinduer giver de kristne skylden for dette mord, helt uden grund. I Orissa er mere end 40 000 kristne flygtet ud i junglen. Omkring 15 000 lever i flygtningelejre under politibeskyttelse. Mere end 20 personer er blevet myrdet. I landsbyerne Tangia og Rupagaon blev kristne blevet brændt til døde i deres huse. Mindst 8 personer blev dræbt i Kandhamal-området. Mindst 10 kirker er blevet brændt ned. Ærkebiskop Vincent Concessao fra Delhi stift mener, at der er behov for mere effektive foranstaltninger for at dæmme op for volden. De lokale myndigheder tager ikke de nødvendige skridt. Had til kristendommen bør imødegås på samme måde som andre ekstreme former for intolerance.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) Hr. formand! António Guerreiro, Fernando González, Gerardo Hernández, Ramón Labañino og René González, fem cubanske statsborgere, som blot forsvarede deres hjemland og deres landsmænd for at sikre, at de ikke længere skulle være ofre for terrorhandlinger udført og tilrettelagt af Miami-baserede grupper, har siddet uberettiget fængslet i USA siden den 12. september 1998, for næsten 10 år siden. I løbet af disse 10 år er de fem cubanske statsborgere blevet udsat for utallige ulovlige situationer, uacceptable og umenneskelige straffe, pres, afpresning og overtrædelser af de mest grundlæggende menneskerettigheder, som f.eks. den amerikanske administrations indførelse af barske forhindringer og restriktioner på besøg af deres familier. Elizabeth Palmeiros, Ramón Labañinos kone, har ventet mere end to år på et visum. António Guerreiro har ikke haft besøg af sin familie i mere end halvandet år, og Fernando González har været i samme situation i mere end et år. De amerikanske myndigheder har

forhindret Adriana Perez i at besøge sin mand, Gerardo Hernández, siden den 12. september 1998, mens Olga Salanueva ikke har kunnet besøge sin mand, René González, siden august 2000. Vi kræver retfærdighed, vi kræver, at disse fem cubanske patrioter løslades.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Hr. formand! På trods af vores våde irske klima har større oversvømmelser tidligere været forholdsvis sjældne. På det seneste er ødelæggende oversvømmelser blevet et årligt tilbagevendende sæsonfænomen.

En række forskellige faktorer er indblandet: byggeri i oversvømmelsesområder, dårlig vedligeholdelse af kloaker osv. Men en vigtig bidragende faktor – uhensigtsmæssige plantager til skovbrug – er blevet hjulpet gennem EU-finansiering i de sidste årtier, og det fortjener at blive undersøgt nøje.

Disse granplantager, navnlig når de plantes oppe ad floden, har ændret de irske flodsystemers afvandingsmønstre kraftigt. Samtidig har man groft forsømt at plante hjemlige irske træer og skove, for midlerne var tilrettelagt sådan tidligere.

Det er uheldigt, at Irland har valgt at holde skovbrug uden for det nye program for udvikling af landdistrikter. At fjerne midlerne fra det oprindelige irske skovbrug på dette kritiske tidspunkt, hvor det skal gøre comeback, er at bede om problemer med flere oversvømmelser, vandforurening, CO₂-koncentration og fortsat forværring af jordbundens frugtbarhed.

Der findes symbolprojekter i programmet, der omfatter hjemlige sorter. Men det kan ikke benægtes, at muligheden for at bruge midlerne til hjemlige træsorter for at afhjælpe kommende oversvømmelser er gået tabt.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi bør ikke bare reklamere for tværkulturel dialog, men også beskytte den, hvis den kommer under angreb, navnlig hvis den etniske sameksistens dag for dag udhules inden for et af vores nabolande, en af Unionens medlemsstater.

Der har allerede været og kan desværre fortsat opstå triste konsekvenser af de betændte, grove udtalelser fra Ján Slotá, formanden for et af regeringspartierne i Slovakiet, og hans spil på YouTube-videohjemmesiden, hvor folk opfordres til at dræbe politikere fra det ungarske mindretals parti i Slovakiet, og for nyligt erklæringen fra den slovakiske undervisningsminister om, at han ønsker at forbyde offentlig brug af ungarsk i Slovakiet, og at grunden til, at han støtter mindretallet af ungarske medlemmer i Parlamentet er, at de deltog i et forum i Budapest, der generede medlemmer af det ungarske parlament.

Konsekvenserne af at tolerere ekstreme udtalelser og opildning mærkes allerede tydeligt. Ifølge de seneste opinionsundersøgelser hader mere end 60 % af de 15-årige ungarene mest af alt og er enige i de forbløffende, betændte beskyldninger fra ledende slovakiske politikere gennem året. Ungarerne begynder imidlertid at være skræmte. Det sker alt sammen nu, mens vi åbner vores arme helt og tror, at konsekvenserne ikke vil opstå, Parlamentet, Kommissionen og Rådet har travlt, og vi fejrer året for tværkulturel dialog.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Omkring 60 mio. europæiske borgere, svarende til 15 % af EU's befolkning, risikerer at blive fattige. Følgende prioriteringer er blevet identificeret med henblik på at bekæmpe fattigdom: en højere beskæftigelsesgrad, forhindring af for tidlig skoleafslutning, bekæmpelse af fattigdom hos børn, modernisering af det sociale sikringssystem og afskaffelse af diskrimination. Investering i uddannelse bør være en prioritering. At sikre en moderne infrastruktur til uddannelse og forbedre lærernes faglige uddannelse, løn og status er forudsætninger for en uddannelse af høj kvalitet.

I dag forlader gennemsnitlig 16 % af eleverne i EU skolen før tid. Mange af de unge, der forlader skolen i utide, kommer fra landdistrikterne og er tvunget til at forlade skolen på grund af deres usikre økonomiske situation. Jeg opfordrer medlemsstaterne til at prioritere udvikling af uddannelsesinfrastrukturen og skabe beskæftigelse, navnlig i landdistrikterne. Bedre uddannelse sikrer den unge generation en rimelig levestandard, hvilket forbedrer den sociale og økonomiske samhørighed i EU. EU's fremtid afhænger af de kommende generationers styrke, værdi og kvalitet.

Pál Schmitt (PPE-DE). – (HU) Tak, hr. formand! Den 15. september fandt det grundlæggende møde for Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi sted i Budapest. Ungarn og Budapest, byen, der er blevet valgt som centrum for institutionen, har en lang tradition inden for videnskabelig forskning. Tænk blot på, at 12 Nobelprisvindere var ungarske videnskabsfolk, der har bidraget aktivt til vigtige opfindelser i det 20. århundrede.

De vigtigste opgaver for den nye institution er at fremme og koordinere samarbejdet mellem europæiske videnskabscentre og at skabe et netværk af universiteter, forskningsinstitutioner og private aktører inden for innovation. Disse mål er sammenfaldende med det grundlæggende princip i Lissabonstrategien, princippet om at skabe et videnbaseret samfund med forbedring af konkurrenceevne, økonomisk vækst og jobskabelse i centrum.

Hr. formand, jeg vil gerne takke beslutningstagerne for at have valgt Budapest i Ungarn som hjemsted for denne vigtige institution. Jeg er overbevist om, at vi vil være gode værter for denne institution. Jeg vil gerne henlede Deres opmærksomhed på den hidtil usete politiske enighed om dette spørgsmål i Ungarn. Jeg håber virkelig, at institutionen vil skabe succes næste år, som EU har udnævnt til kreativitetens og innovationens år.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Hr. formand! For mindre end to uger siden bestemte De Europæiske Fællesskabers Domstol, at Irland overtrådte vandrammedirektivet i forbindelse med nogle af landets spildevandsbehandlingssystemer. Jeg må sige, at jeg personlig er meget glad for, at Kommissionen aktivt engagerer sig i at skaffe rent drikkevand i Irland. Men Kommissionen har nu mulighed for at bygge videre på det gode arbejde. Det kan den gøre ved at indføre en forlængelse af forvaltningsordningen af landbrugsaffald. Fristen for færdiggørelsen af arbejdet er december 2008, men på grund af ekstraordinære omstændigheder vil arbejdet ikke blive færdiggjort. Hvis fristen ikke forlænges, som jeg var inde på, vil arbejdet forblive ufuldendt, og ingen vil få glæde af det.

En forlængelse af ordningen vil gavne både vandkvaliteten i Irland, miljøet, landmændene og Kommissionens politik. Det ville være et fornuftigt og rimeligt træk af Kommissionen at forlænge fristen for at sikre overholdelsen af nitratdirektivet, og det vil vise, at man tænker kombinatorisk med hensyn til gennemførelsen af EU's politik.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (SK) Hr. formand! Slovakiet, en medlemsstat i Unionen, har overtaget EU's værdisystem, hvilket betyder, at landet også skal overholde principperne om kulturel og sproglig mangfoldighed i Fællesskabet.

Men en undersøgelse foretaget af Open Society Fund viser, at de slovakiske elever har til det ungarske mindretal stiger til farlige højder, og at mere end 63 % indtager den holdning, at ungare offentligt kun må tale slovakisk, således at brugen af det ungarske sprog begrænses til deres hjem. Det mest oprørende er, at selv undervisningsministeren har givet sin fulde støtte til dette synspunkt i parlamentet.

Det er en forbløffende situation. Ministerens holdning er forfatningsstridig og strider ligeledes mod den slovakiske lovgivning og de principper, som et demokratisk Europa er baseret på. Siden Róbert Ficos koalitionsregering kom til magten, har der været noget galt i Slovakiet. De antiungarske, racistiske og xenofobiske ytringer bliver stadig flere, især på grund af Ján Slota, formanden for det regerende parti. Det forbløffende er, at hverken premierministeren eller repræsentanterne for koalitionspartierne protesterer over dette, og de fordømmer heller ikke denne skadelige og farlige tendens.

Slavi Binev (NI). – (BG) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne henlede Deres opmærksomhed på den seneste i en række af skandaler, der er brudt ud i Bulgarien i forbindelse med de 49 mio. EUR, som indenrigsministeriet har brugt på særlige overvågningsmetoder. Udgiften ville være begrundet, hvis man havde afsløret og dømt bare én eneste forbryder takket være brugen af disse aflytnings- og overvågningsanordninger. Samtidig har embedsmænd fra indenrigsministeriet hele tiden fremført, at de mangler selv det mest basale udstyr til at retsforfølge kriminelle i Bulgarien.

Det viser sig, at efter at man har brugt penge nok til 15 rekognosceringsfly, kan de bulgarske politimænd kun rapportere, at de ikke kunne se, hvem der anbragte en bombe i et hemmeligt bordel midt i hovedstaden. Sagen kan kun føre til én mulig konklusion. Indenrigsministeriet snyder sammen med nogle bestemte private virksomheder de bulgarske skatteydere, de berøver dem systematisk og det i stor skala. De tjenester, der skal forhindre kriminalitet, anvendes kun til politisk og økonomisk fidusmageri og til at gøre regnskabet op med oppositionen.

Iuliu Winkler (PPE-DE). – (HU) Mange tak, hr. formand! I det kommende år kan vi kun opnå en bæredygtig udvikling af EU's økonomier, hvis vi styrker de 23 millioner små og mellemstore virksomheder i Unionen, eftersom de sikrer omkring 4 ud af 5 af de arbejdspladser, der er blevet skabt i Unionen for nylig.

I den europæiske pakke med foranstaltninger til mindre virksomheder "Small Business Act", som Kommissionen offentliggjorde i juni, anerkender man de små virksomheders centrale rolle i de europæiske

økonomier, og man opstiller en generel ramme for Unionens og medlemsstaternes politik. I dette dokument foreslår man, at der vedtages nye forordninger inden for nøgleområder som en forenklet regulering af statsstøtte og en stramning af den økonomiske disciplin.

Men Europas små virksomheder har brug for mere end blot politisk vilje fra Kommissionen, Parlamentet eller sågar medlemsstaterne. De små virksomheder har brug for, at de nye forordninger udarbejdes hurtigt og anvendes effektivt. Europa-Parlamentet må påtage sig en nøglerolle med hensyn til at fremskynde denne proces.

Katalin Lévai (PSE). – (HU) Hr. formand! Vi kan se, at ekstreme tanker og voldelige udtryk breder sig blandt folk, sociale grupper, etniske grupper og ikke sjældent blandt befolkninger og nationer. Der findes politiske instrumenter til at stoppe dem, og administrative og politimæssige instrumenter kan også tages i brug.

Men politikere, som tænker langsigtet, foretrækker at opfodre til dialog, ikke kun politisk dialog, som ofte fører til konflikt, men også kulturel dialog. For at kunne opretholde en dialog med nogen om kultur skal vi først kende vores egen.

Meningen med året for tværkulturel dialog er, at vi skal lære forskellige samfundslag og mindretals, etniske grupper og nationaliteters liv og fortid at kende, hvilket kan virke underligt ved første øjekast, ikke kun mellem lande, men også inden for et land. En nations enhed og gode relationer mellem mennesker, etniske grupper og nationer hjælpes frem af denne form for fortrolighed, men hindres, hvis den savnes.

I året for tværkulturel dialog finder jeg det særligt vigtigt for alle europæiske samfund at opretholde en virkelig værdifuld dialog mellem flertallet og mindretallet, for kun på den måde kan sande relationer udvikle sig mellem kulturerne i de europæiske lande. Det er et europæisk fænomen, som vi skal håndtere på europæisk plan.

Dragoş Florin David (PPE-DE). – (RO) Vi besluttede i fællesskab, at den europæiske energipolitik skulle sigte mod at mindske EU's energifafhængighed, garantere forsyningssikkerhed og gennemsigtige priser. I dag kan vi se, at det europæiske gasmarked er kendetegnet ved en betydelig dynamik i alle henseender: energipolitik, teknisk udstyr, selve gasindustrien og gennemsigtige priser, idet prissætningen er en central komponent i beskyttelsen af de europæiske forbrugere.

I denne forbindelse kræver måling og fakturering af gasforbrug over for slutforbrugerne, at man udvikler hensigtsmæssige standarder, der giver mulighed for en ensartet beregningsmetode, som anerkendes overalt i EU, så målingen bliver gennemsigtig, dvs. retfærdig, rimelig og nøjagtig.

Jeg opfordrer Europa-Parlamentet til i dag at træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at fremme en kontrol af, hvordan gassen måles og faktureres, for i Rumænien har vi erfaret, at gastransportører og -distributører ikke opfylder disse krav: Gas måles i kubikmeter og faktureres i kw/h, og borgerne er ude af stand til at kontrollere deres faktiske forbrug, som er resultatet af en matematisk formel, der er baseret på tvivlsomme parametre.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Hr. formand! Blandt vores borgere er der udbredt vrede og frygt over de finansielle institutioners kollaps på globalt plan og deres potentielle indvirkning på pensioner, opsparing og arbejdspladser.

Det glæder mig, at kommissær McCreevy er til stede for den kommende forhandling. Men jeg mener, at han er nødt til at reagere hurtigt på Parlamentets forslag – at tøjle "casino-kapitalismen", som har drevet os ud på randen af den økonomiske afgrund.

Hr. kommissær, hvis Deres engagement i den neoliberale ideologi ikke giver Dem mulighed for det, bør De træde af og lade en anden blive udnævnt, en anden, som er parat til at sætte sig op mod markedets fribyttere. Der er behov for hurtigt at indføre ny lovgivning for finans- og banksektoren, og Deres reklame for den såkaldte "lette regulering", som i nogle tilfælde har betydet ingen regulering, må hurtigt bringes til ophør.

Før jeg sætter mig, vil jeg gerne henvise til bemærkningerne fra fru McDonald fra Sinn Féin, hvor hun forsøgte at retfærdiggøre deres kampagne imod Lissabon, og hvor hun nu erklærer, at hun ønsker økonomisk suverænitet for Irland midt i en global finanskris. Jeg mener, at dette er bevis for nej-sigernes useriøse holdning.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) Hr. formand! Den finansielle krise betyder, at gennemsigtighed for midler til alternative investeringer også bør være et vigtigt tema for Europa-Parlamentet. At øge

virksomhedernes gennemsigthed ved hjælp af juridiske instrumenter, navnlig med hensyn til forholdet mellem hedgefonde og private equity-fonde på den ene side og på den anden side de virksomheder, hvor disse fonde har aktier, er blevet en prioritering.

De såkaldte adfærdskodekser kan eventuelt fungere som model, men de kan ikke erstatte lovgivningsmæssige foranstaltninger i tilfælde af forkert adfærd. Det er vigtigt at oprette en adfærdskodeks for de metoder, der skal anvendes til at genoprette balancen i virksomhedernes nuværende ledelsesstruktur.

Den nye lovgivning bør også kræve, at hedgefonde og private equity-fonde skal fremlægge og forklare deres investeringspolitik og de tilknyttede risici for både individuelle og institutionelle investorer samt for forsikringsmæglere og tilsynsorganer.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Hr. formand! Jeg vil gerne udtrykke min sorg og sige et par mindeord i forbindelse med den tragiske ulykke med en slovakisk bus, der skete i nærheden af den kroatisk by Gospić.

14 menneskeliv gik tabt, og andre blev kvæstet på vej på ferie. Jeg vil gerne udtrykke min medfølelse med de efterladte og samtidig takke de kroatisk myndigheder for deres eksemplariske opførsel, der mindskede ulykkens følger, og for at have taget sig så godt af vores borgere. Kroatien viser igen og igen gennem sin evne til at reagere på problemer og løse dem, at landets fremtid ligger i EU.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Hr. formand! I de seneste uger har vi iagttaget udviklingen i den amerikanske finanssektor med særlig interesse og bekymring.

Den amerikanske regerings beslutning om at komme det største forsikringsselskab til undsætning med et lån på 85 mia. USD, nationaliseringen af to af de førende realkreditinstitutioner og den fjerdestørste investeringsbanks konkurs har skabt et klima af panik i USA og en betydelig angst blandt de europæiske borgere.

Dette skyldes, at i et globaliseret økonomisk miljø er det meget sandsynligt, at krisen vil nå Europa – hvis det ikke allerede er sket – og vil ramme banksystemet og de europæiske borgers indkomst.

Forhandlingen på onsdag i Europa-Parlamentet i overværelse af Rådet og Kommissionen skal give konkrete svar på følgende spørgsmål:

Hvor velforberedt er den europæiske økonomi til at modstå de sandsynlige følgevirkninger af den krise, der er begyndt? Hvad er handlingsplanen, og hvilke specifikke foranstaltninger har man taget for at sikre de europæiske borgers økonomiske situation? Og hvilken politik har Den Europæiske Centralbank til hensigt at følge for at støtte de europæiske finansinstitutioner?

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Hr. formand! Den 26. september fejrer EU sin sproglige mangfoldighed. Denne begivenhed er fokuseret på tanken om, at sprog er broer for kultur, og at fremmedsprogsindlæringen og evnen til at kommunikere på tværs af sprogbarriererne bør fremmes.

Ved disse begivenheder og i Kommissionens meddelelser overser man fuldstændig behovet for at bevare undervisningen i oldgræsk og latin over hele i Europa. Disse klassiske sprog er kilden til mange ord og udtryk på alle sprog i Europa og i verden.

Samtidig er grønbogen om Migration og mobilitet: udfordringer og muligheder for uddannelsessystemerne i EU sendt i høring. I grønbogen henvises der til den rolle, som Rådets direktiv 77/486/EØF om skolegang for børn af migrantarbejdstagere, spiller, og man anlægger et kritisk syn på de sporadiske foranstaltninger, der er blevet gennemført i de seneste 30 år på grundlag af dette direktiv.

Dette er en mulighed for at styrke sprogundervisningen for vandrede arbejdstagere i Europa.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Hr. formand! Den tredje politiske krise i Ukraine var sandsynligvis grunden til, at det historiske andet topmøde mellem EU og Ukraine, der fandt sted i Paris først i september, ikke nåede frem til mere ambitiøse konklusioner vedrørende konflikten mellem Rusland og Georgien.

Jeg sætter pris på, at EU på ny har erklæret sin støtte til opbygning af civilsamfundet og til prodemokratiske forandringer i Ukraine. Jeg er også positiv over for aftalen om at indlede en "visum-dialog", der på længere sigt skal resultere i en visumfri ordning mellem begge sider, samt over det forhold, at til trods for den nye politiske krise er Ukraines vej imod EU-medlemskab fortsat åben.

I dag betvivler ingen, at den orange revolution ændrede historiens gang i Ukraine. Nu skal Ukraine vise, at det er et stabilt og forenet land. Dette er dets eneste chance for at udnytte et europæisk perspektiv.

Jeg er overbevist om, at vi kun kan styrke friheden hos os selv, hvis vi også beskytter den uden for EU's grænser. Derfor vil jeg deltage i det 11. møde for Europa-Parlamentets delegation til Ukraine den 2.-3. oktober 2008 i Kiev og Jalta.

Jeg tror på, at tilstedeværelsen af repræsentanter for Europa-Parlamentet i Ukraine kan bidrage til at dæmpe situationen og skabe politisk stabilitet i Ukraine.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE). – (ES) Hr. formand! Jeg vil blot støtte fordømmelsen af terrorangrebet eller -angrebene, herunder et mord, som vi har oplevet i vores land. Den baskiske befolkning har været så uheldig at være det eneste land i EU, hvor man fortsat oplever terror, og den terror har været ved i årtier. Personligt kommer jeg fra en familie, der har udholdt 40 års eksil – samme varighed som Franco-styret – og hvis vi har lært noget som helst af det, er det, at intet politisk mål var et eneste menneskeliv værd. Endelig vil jeg gerne sige, at alle vi, der tror på den baskiske befolknings ret til at beslutte selv, er klar over, at retten til livet er den mest grundlæggende ret af alle.

James Nicholson (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Vi er alle meget bevidste om, at stigende olie- og gaspriser har en kolossalt negativ indvirkning på mange sektorer af vores økonomi og på forbrugerne.

Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på krisens indvirkning på landbruget, fiskeriet og de små virksomheder. Høje brændstofudgifter bliver i dag sendt videre til landmanden: Omkostningerne er stigende, og landmændene får ikke nogen prisstigninger, der dækker den udgift til høje energi- og gaspriser.

Brændstofkrisen undergraver væksten i konkurrenceevnen hos vores små og mellemstore virksomheder, nedsætter forbrugernes købekraft og forværrer situationen, og jeg frygter, hvad der vil ske til vinter – mange millioner mennesker vil ikke have råd til at varme deres boliger op.

Vi så alle, hvad der skete på tankstationerne, da olieprisen gik op; hver eneste dag, når man kørte forbi en tankstation, steg prisen. Men nu hvor prisen er faldet, har de ikke sænket den nær så hurtigt, som den steg tidligere. Jeg mener, at de er nødt til at reagere på dette: De har indtjent alle deres overskud, og tiden er inde til at komme videre og sikre forbrugerne fornuftige priser.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Hr. formand! Ungarn grænser op til sig selv og mistede 2/3 af sit territorium efter Første Verdenskrig. Den politiske repræsentation af de ungare, der bor i disse områder, mere end tre millioner mennesker i syv lande, har kun kæmpet for deres rettigheder gennem det seneste århundrede med fredelige midler.

I seks år har næsten 20 politiske organisationer inden for rammerne af forummet for repræsentanter fra Karpater-området drøftet fredelige muligheder for at styrke deres interesser, og det fortsætter de med: identitet, modersmål, økonomiske relationer og selvstyre. Jeg er også medlem af dette forum. I år besluttede vi at åbne et fælles lobbykontor i Bruxelles af hensyn til de muligheder, som EU tilbyder.

Det er uforståeligt og uacceptabelt, at de fredelige bestræbelser fra det ungarske samfunds side besudles med ekstreme ytringer af politikere fra nogle af EU's medlemsstater, hvor de beskylder det ungarske mindretal i deres lande for kollektiv kriminalitet og ønsker at begrænse dem i brugen af deres modersmål.

Jeg vil gerne henlede Europa-Parlamentets opmærksomhed på disse angreb og endnu en gang erindre dem om, at fællesskabsrettighederne skal sikres for nationale mindretal og ikke, at de skal anklages for kollektiv kriminalitet. EU skal indtage en proaktiv, forebyggende rolle i denne sag.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Hr. formand! Kommissionen ønsker at bidrage til at bekæmpe problemet med stigende fødevarerpriser i udviklingslandene og har til hensigt at yde finansiering til disse lande i størrelsesordenen 1 mia. EUR.

Dette vil finansiere køb af såsæd og andre leverancer for at øge landbrugsproduktionen, brødføde befolkningen, begrænse inflationen og sænke fødevarerpriserne.

Det er politisk og moralsk rigtigt, at vi skal hjælpe udviklingslandene, men vi vil gøre klogt i at tage et tilsvarende initiativ for at bistå europæiske landmænd. De er blevet ramt lige så hårdt som følge af de stigende fødevarerpriser og meget andet, idet disse penge bør opfattes som besparelser som følge af de lavere omkostninger inden for den fælles landbrugspolitik.

Jeg foreslår derfor, at en stor del af den 1 mia. EUR bruges til at bistå europæiske landmænd, der står over for en lang række problemer.

Afslutningsvis vil jeg gerne udtrykke stor bekymring med hensyn til den korrekte anvendelse af de midler, der gives til disse lande. Landene i Afrika, Vestindien og Stillehavsområdet (AVS) har ingen model for udvikling af landdistrikter og intet inspektionssystem. Jeg er bange for, at pengene går tabt i bureaukratiet i internationale organisationer uden at føre til nogen som helst fordele i sidste ende.

FORSÆDE: Edward McMILLAN-SCOTT

Næstformand

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

19. Hedgefonde og private equity – Gennemsigtighed hos institutionelle investorer (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er en forhandling, der blev planlagt af Europa-Parlamentet i sidste måned med enestående forudseenhed, idet vi måske foregreb sidste uges begivenheder i modsætning til andre.

Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om følgende:

-betænkning af Poul Nyrup Rasmussen for Økonomi- og Valutaudvalget med henstillinger til Kommissionen om hedgefonde og private equity (2007/2238(INI)) (A6-0338/2008), og

-betænkning af Klaus-Heiner Lehne for Retsudvalget med henstillinger til Kommissionen om gennemsigtighed hos institutionelle investorer (2007/2239(INI)) (A6-0296/2008).

Poul Nyrup Rasmussen, ordfører. – (EN) Hr. formand! Længe før denne krise udtrykte Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet og Det Europæiske Socialdemokrati bekymring over tendenserne på finansmarkederne på grund af uforholdsmæssig stor gæld, manglende gennemsigtighed, at man tog for store risici og betalte for lave priser og indførte pakker med gearing, som ingen virkelig forstod eller kunne handle på. Vi udtrykte derfor vores bekymring over, at vi måske var på vej ind i en ny finansboble. Ingen kunne sige, hvornår det ville ske, men nu befinder vi os midt i stormen – den "perfekte storm", som nogen kaldte det.

Jeg har en stærk fornemmelse af, at forhandlingen i aften og i morgen bliver den mest relevante forhandling i noget Parlament om finansmarkeder noget sted i Europa eller i USA – forhandlinger og beslutninger i den forstand, at vi kigger fremad, forsøger at indføre bedre lovgivning, end vi har nu, og forsøger at tage ansvaret for at gøre vores arbejde, så godt vi kan.

Nu er tiden inde til at handle. Vi har set, hvad der skete i USA, og selv om nogen sagde, at det ikke er så slemt i Europa som i USA, kan jeg kun sige, at HBOS, Northern Rock og mange andre lignende sager er nok til at overbevise mig om, at vi må handle. Vi har set de nye prognoser for vores økonomier, for vores arbejdspladser, for vores konkurrenceevne og for vores investeringsevne: Det er nok til at få mig til at handle.

Derfor er jeg stolt over at kunne fortælle Parlamentet i dag og i morgen, at PSE-Gruppen har indgået et kompromis, efter barske forhandlinger – hvilket er helt i sin orden i et så vigtigt spørgsmål – med ALDE- og PPE-DE-Gruppen. Vi står nu over en afbalanceret betænkning, hvor vi kræver, at Kommissionen fremsætter forslag til lovgivning og lovgivning for alle finansielle aktører, herunder hedgefonde og private equity. Det er på høje tid, at vi gør dette, og jeg vil minde Parlamentet om, at vi nu beder om obligatoriske kapitalkrav for alle finansinstitutioner. Vi beder om, at bonuspakkerne justeres med resultater på længere sigt, så de afspejler såvel tab som overskud. Vi beder om fuld gennemsigtighed for højtstående chefer og direktørers bonussystemer. Vi beder om offentliggørelse af gearings-/gældseksponeringen, kilden til og størrelsen af de rejste midler og identificering af aktionærer i alle investeringsprojekter. Vi anmoder om en forlængelse af direktivet, hvori man kræver, at medarbejderne informeres og høres i forbindelse med overtagelser, så de kommer til at omfatte opkøb foretaget af private equity, og vi beder om foranstaltninger for at "undgå et urimeligt frasalgs af aktiver fra målvirksomhederne". Vi beder om foranstaltninger til at undgå uforholdsmæssig stor gæld som følge af virksomhedsovertagelser med fremmedkapital, så niveauet af fremmedkapital er bæredygtig for både private equity-fonden/virksomheden og for målvirksomheden.

Jeg vil gerne bede hr. McCreevy, den ansvarlige kommissær for dette område, reagere meget konkret på disse forslag. Jeg ved godt, at de er nye for ham, men jeg insisterer på en tidsplan. Vi har bedt om et svar inden årets udgang, om tre måneder fra i dag. Der kan være nogle mindre detaljer at drøfte, men hr. kommissær, De skylder også Parlamentet et svar, for vi taler ikke om et lille mindretal, men et meget stort flertal inden for Parlamentet.

Her til sidst vil jeg gerne meddele Dem, at for fire eller fem dage siden havde næsten 90 000 personer underskrevet et andragende til Europa-Parlamentet, USA og verdens ledere, som er tilrettelagt af den globale internetbevægelse Avaaz. Jeg vil gerne viderebringe dette andragende på organisationens vegne til disse modtagere. Den lyder: "Vi opfordrer Dem til at gå i front for at rette op på de grundlæggende fejl og huller, som har gjort denne globale finanskrisen mulig, herunder de grundlæggende problemer med gæld og risiko, incitamenter og gennemsigtighed. Vi har brug for, at De arbejder sammen for at beskytte det fælles gode ved at indføre skærpede regler for alle dele af det globale finanssystem. Udvis mod, og vi vil støtte Dem."

Hr. kommissær, vil De være modig, sammen med os, støtte os og levere foreløbige svar inden årets udgang? Jeg må på alles vegne insistere på et positivt svar.

Klaus-Heiner Lehne, *ordfører*. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Denne forhandling finder virkelig, om end ved et tilfælde, sted på præcis det rette tidspunkt. Min betænkning drejer sig praktisk talt om den anden side af medaljen.

Hr. Rasmussen har især skullet beskæftige sig med virkningerne på finansmarkederne, og Retsudvalget har med sin ekspertise naturligvis især beskæftiget sig med de aspekter, der vedrører virksomhedslovgivningen og i givet fald med behovet for at ændre den europæiske virksomhedslovgivning.

Vi er alle rystede over de seneste dages begivenheder. Offentligheden, politikerne og – dette siger jeg meget tydeligt – også den ærlige økonomi. Det problem, vi ser i praksis i øjeblikket, er, at overskuddene privatiseres, mens tabene nationaliseres. Det blev nærmest en vittighed i denne saga, at hr. Paulson, den amerikanske finansminister, som en gang var direktør for Goldman Sachs, nu står i en situation, hvor han skal bruge 700 mia. USD af skattepengene for at fjerne og afbøde denne katastrofe, som hans egen branche har forårsaget. Det er virkelig trist.

Der er flere og flere eksempler på, at billedet med den traditionelle familievirksomhed, der selv tager ansvaret for at sørge for sine medarbejdere, og selv garanterer dette, er på vej ud af den offentlige mening, mens der på den anden side findes en voksende følelse af, at vi i det mindste inden for den økonomiske sektor delvis styres af ineffektive topledere, af medarbejdere, der er højt gagerede, men som ikke længere har noget ansvar.

Jeg mener, at denne nye opfattelse af vores markedsøkonomiske system er forfærdeligt, og det er en politisk nødvendighed, at vi tager de nødvendige skridt for at genoprette ordenen og dermed rent faktisk fjerner dette skrækelige indtryk.

Det påvirker jo ikke kun de store investorer, men nu også mindre investorer. Det påvirker alle skatteydere og alle dem, der er afhængige af offentlige midler, fordi der skal bruges flere og flere milliarder af offentlige midler på at reparere skaden.

Jeg indrømmer – og denne forhandling har klart vist dette, og der kan ikke sætte spørgsmålstejn ved det – at et aspekt, som vi oprindelig især fokuserede på – nemlig sektoren for hedgefonde og private equity – ikke er årsagen til de problemer, som vi i øjeblikket skal løse. Også her er der imidlertid – og forhandlingen i Parlamentet har klart bevist dette, og det samme gælder høringerne i begge udvalg – nogle helt klare mangler inden for harmonisering og lovgivning.

Det er med rette blevet sagt, at disse sektorer også reguleres af national lovgivning, nogle stærkere, andre svagere, der er baseret på nationernes forskellige traditioner, og som betyder, at lovgivningen for finansmarkederne er gældende her. Samtidig er det imidlertid også blevet klart, at vi har brug for yderligere harmonisering og tilpasninger på europæisk plan for at sikre, at disse sektorer, som nu har nået absolut kritiske dimensioner, heller ikke kommer til at udgøre en risiko for finansmarkederne.

Jeg vil gerne reagere på nogle få nøgleord, som allerede er blevet behandlet i udkastet til betænkning – som i øvrigt allerede var blevet løst i Retsudvalget i juni, da ingen talte om krisen, som vi nu befinder os i. Jeg tænker på udtrykkene "værdipapirudlån" og "salg af udækkede optioner". Nu hører, at en række vigtige reguleringsmyndigheder på finansmarkedet har forbudt dette, og det med god grund. Dengang bad vi om, at det i det mindste skulle undersøges, og det samme gør vi nu. Vi er nødt til at tage konsekvenserne af dette, og der skal også fremsættes forslag til lovgivning, hvis det er nødvendigt. Et af disse drejer sig om spørgsmålet

om bedre identificering af aktionærer, spørgsmål om gennemsigtighed, om en stramning af lovgivningen om gennemsigtighed, eftersom både virksomhederne og deres ledere burde vide, hvem de rent faktisk tilhører, for at også de kan handle ansvarligt over for deres ejere.

Dette indebærer også fornuftige kontroller af bestemte risici, når der ydes kredit, for at sikre, at der også kan tages fornuftige og nødvendige konsekvenser for at sikre, at man ikke kan skabe kolossale gearinger med forholdsvis små midler, som i sidste ende har en virkning, der kommer helt ud af kontrol og får negative følger for den brede offentlighed og for andre.

I øvrigt har jeg et godt råd: I mellemtiden er der udarbejdet utallige forslag inden for branchen vedrørende adfærdskodekser, frivillig lovgivning om god opførsel. Alene det forhold, at disse kodekser er blevet udformet, selv om de i øjeblikket kun er frivillige, viser, at branchen selv erkender, at der findes et behov for en vis regulering. Derfor er det ganske fornuftigt at undersøge og tænke over, hvorvidt vi også kan handle på dette område.

Hurtige køb og salg af aktiver er et andet spørgsmål, som vi skal kigge nærmere på. Virksomhedslovgivningen skal løse dette problem, for jeg er overbevist om, at virksomhederne ikke må kunne udplyndres. Vi forventet et konkret forslag fra Kommissionen. Dette er en betænkning i henhold til artikel 192, som Kommissionen skal reagere på, og vi håber, at det sker snart.

Charlie McCreevy, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke Økonomi- og Valutaudvalget og Retsudvalget og navnlig deres ordførere, hr. Rasmussen og hr. Lehne, for deres arbejde med disse to betænkninger.

Kun få forudså for et år siden, at situationen på finansmarkederne ville være så alvorlig, som den er i dag. Og krisens virkninger vil fortsat kunne mærkes i et stykke tid. Den begyndte med letsindige salg af realkredit i USA med støtte fra bankerne og andre, som var ligeglade med standarder for långivning, fordi de kunne afhænde lånene til andre gennem sekuritisering.

Kreditvurderingsbureauer gjorde så disse højrisikoprodukter respektable ved at give dem en lav kreditrisikovurdering. Finansinstitutioner verden over opkøbte disse produkter, tilsyneladende uden selv at foretage nogen seriøs risikovurdering.

I lyset af begivenhederne i det forgangne år har det været utroligt at se, hvor lille forståelse den øverste ledelse i finansinstitutionerne havde for den risiko, de påtog sig. Der er ingen tvivl om, at de overskud, der rullede ind, forblændede dem, så de ikke foretog nogen seriøs risikoanalyse. Tilsynsinstanser havde tilsyneladende ikke nogen bedre indsigt i risikoen ved disse særdeles komplicerede produkter. Tingene blev splittet op, skåret ud, og pakket ind igen, så ingen kendte den reelle risiko. En observatør beskrev for nogle måneder siden, at det at se denne krise udvikle sig, var som at se en togkatastrofe i langsom gengivelse. I sidste uge kom krisen så i højeste gear.

De samordnede foranstaltninger fra verdens største centralbanker og annonceringen af støtteforanstaltninger fra de amerikanske myndigheder har til dels genoprettet roen på markederne. Vi må glæde os over dette i lyset af den ekstreme situation, som lovgiverne står i. Jeg glæder mig også over, at de amerikanske myndigheder i deres forslag har anerkendt behovet for at se på tilsvarende aktiver, der ligger hos finansinstitutioner uden for USA.

En ting, som vi kan være glade for i Europa, er, at vi ikke har oplevet det samme omfang af ødelæggelse som i USA. Selv om bankerne i EU har lidt under en tilsvarende mangel på tillid til at låne til hinanden, har det ikke været i nær samme omfang som det, man har oplevet i USA. Men vi er ikke ude af krisen endnu. Der ligger vanskelige forhold for samhandelen forude. Faldene i økonomierne vil få konsekvenser. Årvågenhed og gennemsigtighed er nøglen, hvis vi skal genoprette tilliden til markederne. På EU-plan må vi fortsætte med at forbedre vores tilsynsordninger for grænseoverskridende finansinstitutioner. Vi har en mulighed, som vi bare skal udnytte.

Alt dette får mig til at tro, at vi vil have en anderledes sektor for finansielle tjenesteydelser, når alt dette er forbi, og at vi også vil have en anderledes lovgivningsmæssig ramme. Hvis det ikke kan synliggøres, at den moralske risiko virker, kan man ikke forvente, at skattemynderen betaler regningen for de private institutioners overdrevne og uansvarlige risikotagning.

Den endelige form af den nye lovgivningsmæssige metode, der måtte blive vedtaget, vil blive udformet i den kommende tid, når erfaringerne fra denne krise og de relevante svar bliver tydeligere. Vi må fortsætte med

at arbejde tæt sammen med andre reguleringsmyndigheder og så vidt muligt være konsekvente i vores reaktioner.

Som mange af Dem vil være klar over, har vi allerede indført foranstaltninger. I et år har Kommissionen nu arbejdet på en detaljeret køreplan, som blev vedtaget af Rådet (økonomi og finans) og fik opbakning af Det Europæiske Råd. Vi har finpudset vores svar, efterhånden som stormen er taget til.

Vi har allerede truffet foranstaltninger for at forbedre konvergensen og samarbejdet mellem tilsynsmyndighederne. EU's tilsynsmyndigheder, finansministre og centralbanker har vedtaget et nyt aftalememorandum med fælles principper, herunder oprettelsen af grænseoverskridende stabilitetsgrupper. Dette er nu ved at blive gennemført. Vi har undersøgt forbedringer af ordningerne for indlånsgarantier. Der er nedsat en specialgruppe, som aflægger rapport ved udgangen af året, og som skal se på de pro-cykliske virkninger af den nuværende instrumenter, bl.a. Basel 2 og IFRS. I tæt samarbejde med Forummet for Finansiell Stabilitet har IASB nedsat et rådgivningspanel om korrekt værdiansættelse. Inden for IASB arbejder man også med ikkebalanceførte poster. Branchen har fremsat værdifulde oplysninger, der skaber bedre gennemsigtighed for lovgiverne på sekuritiseringsmarkedet. Kommissionen presser branchen for at få den til at fremlægge mere detaljerede oplysninger for at sikre reguleringsmyndighederne større gennemsigtighed.

I lyset af disse aktiviteter samt andre, som jeg vender tilbage til, kommer det ikke som nogen overraskelse for medlemmerne, når jeg siger, at jeg hilser mange af punkterne i hr. Rasmussens betænkning velkommen. Det vigtigste er, at vi kan identificere de centrale foranstaltninger, som vi bør træffe nu, og få dem gennemført.

Som jeg sagde tidligere, har denne kraftige uro blotlagt mangler ved risikoforvaltningen hos de store finansinstitutioner. Den har også sat fokus på en række områder, hvor lovgivningen er svag. Vi skal nu fokusere på at lovgive på netop disse områder. I hr. Rasmussens betænkning sættes der fokus på de mest presserende områder: interessekonflikter inden for kreditvurderingsbureauer, behovet for en bedre værdiansættelse af illikvide aktiver og den manglende overensstemmelse mellem incitamenterne i "oprindelses- og distributions-modellen".

I løbet af det forgange år har jeg holdt medlemmerne underrettet, både på plenarmøderne og navnlig i Økonomi- og Valutaudvalget, om vores arbejde med at forbedre kapitalkravene til banker og mine tanker om at lovgive for kreditvurderingsbureauer. Vi er vist alle enige om behovet for at stramme kapitalkravene og en forpligtelse til gennemsigtighed og rettidig omhu vedrørende strukturerede produkter. Vi har arbejdet med ændringer af kapitalkravsdirektivet, som vil forbedre forvaltningen af store engagementer, forbedre kvaliteten af kapitalen ved at harmonisere behandlingen af hybrid kapital. Vi har også kigget på mulighederne for at styrke tilsynet med grænseoverskridende bankkoncerner.

I de kommende par uger vil jeg foreslå Kommissionen to adskilte lovgivningsmæssige foranstaltninger for at løse disse og andre problemer: for det første en ændring af kapitalkravsdirektivet og for det andet lovgivning om kreditvurderingsbureauer. Jeg håber på Europa-Parlamentets støtte til disse forslag, som i vid udstrækning er i overensstemmelse med det, De ønsker i denne betænkning.

Hedgefonde og private equity er med i begge betænkninger. Vi har haft nogle interessante drøftelser i årets løb om hedgefondes og private equities rolle. En af de ting, jeg tror, vi kan blive enige om, er, at de ikke var årsagen til den nuværende uro. Det har vist sig, at det var den regulerede sektor, der havde fået lov til at gå amok med sekuritiseringsprodukter, som man ikke helt forstod.

Jeg mener ikke, at det i øjeblikket er nødvendigt at male hedgefonde og private equity med samme pensel, som vi anvender til den regulerede sektor. Spørgsmålene vedrørende den nuværende uro er forskellige. Vi må ikke glemme, at disse fonde er regulerede i medlemsstaterne. Administratorer af hedgefonde og private equity er godkendte og overvågede enheder over hele Europa. De er omfattet af den samme justits vedrørende markedsmisbrug som andre aktører på finansmarkederne. Det er bundet af tilsvarende gennemsigtigheds- og høringsforpligtelser, når de investerer i offentlige virksomheder. Banksektorens eksponering for hedgefonde og private equity er omfattet af kapitalkravsdirektivet.

Men det betyder ikke, at vi vender det blinde øje til hedgefonde og private equity. Når disse forretningsmodeller udvikler sig, og deres rolle på finansmarkederne ændrer sig, må reguleringsmyndighederne verden over være på vagt. Branchen skal selv påtage sig hele det ansvar, der følger med en fremtrædende rolle på de europæiske og globale finansmarkeder. Adskillige markedsinitiativer på det seneste tyder på, at man har forstået dette budskab. Vores rolle bør være at overvåge denne og andre tendenser på markedet nøje og være klar til at reagere, hvis og når det bliver nødvendigt.

Jeg glæder mig over de konstruktive forslag til støtte af det indre markeds funktion. Jeg vil blot nævne her, at vi inden for Kommissionen arbejder på mange fronter med private investeringer og risikokapital.

Jeg er enig med hr. Lehne i, at en tilstrækkelig grad af gennemsigtighed er en vigtig forudsætning for investorernes tillid. Derfor er det helt nødvendigt, hvis vi ønsker, at finansmarkederne skal fungere effektivt.

Betænkningen indeholder en liste med gennemsigtighedsregler, som i dag gælder for de forskellige aktører på finansmarkederne i EU. Det vigtige er efter min mening, at markedet får tilstrækkeligt med tydelige oplysninger, der er nyttige. Vi skal finde den rette balance mellem behovet for fortrolighed for de proprietære oplysninger om investeringsprodukterne over for de legitime behov hos investorer, modparter, lovgivere og investeringsselskaber.

Derfor glæder det mig, at man i betænkningen lægger vægt på behovet for at analysere virkningerne af de nuværende EU-bestemmelser og af supplerede nationale regler på dette område, inden man går i gang med at indføre ny lovgivning.

Kommissionen har allerede været meget aktiv på dette område. Vi har holdt omfattende høringer i forbindelse med vores initiativ om aktionærrettigheder, hvor vi undersøgte en række problemer, som også tages op i betænkningen – f.eks. værdipapirudlån og spørgsmålet om identificering af aktionærer.

Desuden har vi for nylig offentliggjort en indkaldelse af tilbud om en ekstern undersøgelse, der skal se på gennemførelsen af gennemsigtighedsdirektivet i medlemsstaterne. Undersøgelsen vil foreligge næste år og vil danne grundlag for en generel evaluering af direktivet, herunder anmeldelsestærsklerne.

Som medlemmerne vil huske, vedtog Kommissionen i foråret en meddelelse med sin politiske fremgangsmåde over for statsejede investeringsfonde. Vi var nået til den konklusion, at disse foranstaltninger var hensigtsmæssige, men også tilstrækkelige til at løse de problemer, som diskuteres i øjeblikket. Denne fremgangsmåde fik opbakning fra Det Europæiske Råd; jeg kan dog se, at Retsudvalget ikke helt deler denne vurdering.

Jeg har nogle få bemærkninger på dette område. For det første bør vi erkende, at hedgefonde og private equity i mange henseender ikke er enestående – andre institutionelle investorer har tilsvarende mål og anvender i dag tilsvarende teknikker. Hvis vi i en sådan situation indførte særlige forpligtelser for hedgefonde og private equity, ville det føre til forskelsbehandling af disse kategorier af investorer.

For det andet må vi ikke begå den fejl at opfatte alle hedgefondenes aktiviteter som en trussel mod markedet, men vi skal også være klar over de positive virkninger, som deres aktiviteter har. Jeg vil gerne helt klart sige, at EU's økonomi vil få brug for massive investeringer i den kommende tid: Uden statsejede investeringsfonde og lignende vil Europa kun langsomt komme sig efter den nuværende uro.

For det tredje er jeg enig i, at visse teknikker som f.eks. værdipapirudlån og brugen af derivater udgør en udfordring for de etablerede forvaltningsmodeller. Dette er et område, som vi i samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder vil vi stor opmærksomhed i den kommende tid.

Sammenfattende vil disse to betænkninger være vigtige bidrag til vores igangværende overvejelser. Jeg vil gerne rose medlemmerne for disse betænkninger. Kommissionen vil undersøge deres henstillinger og vende tilbage til Dem i henhold til rammeaftalen. Vi lægger fortsat stor vægt på at reagere på denne krise med de foranstaltninger, der er nødvendige for at genskabe tillid og stabilitet.

Sharon Bowles, *ordfører for udtalelsen fra Økonomi- og Valutaudvalget*. – (EN) Hr. formand! Jeg vil sige til kommissæren, at i den nuværende uro er forbindelsen mellem alle institutioner let at få øje på. Det er også ligetil og logisk, at lovgivningen skal være rettet funktionen og ikke mod virksomhederne. Det ville være forkert, hvis en privat virksomhed skulle følge andre regler end andre, blot fordi det ejes af private equity.

Alting har to sider. Midt i den hyppige kritik mod salget af udækkede optioner i denne uge må vi ikke glemme værdipapirudlånerne. Det er relevant, at investorerne – også tilsynsmyndighederne – er opmærksomme på pensionsfondenes og andre udlåns politikker og ikke bare aktiviteterne hos værdipapirlånerne. Vi har berørt denne sag tidligere i forbindelse med stemmeret for lånte aktier. "To sider" betyder også, at den øgede gennemsigtighed kun vil være effektiv, hvis den ledsages af rettidig omhu og ikke ophæves gennem overdrevne ansvarsfraskrivelser. Endelig har frivillige adfærdskodekser også en rolle at spille, og de når ud til områder, som vi ikke kan regulere. Men de er ikke kun et privat anliggende for de pågældende brancher, og de har brug for eksponering, let adgang samt aktiv revision og overvågning.

Harald Ettl, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender*. – (DE) Hr. formand! 2007 nævnes fortsat som en mulig fortsættelse af realkreditkrisen. Vi har forsøgt at få den dæmpet ned. I juni 2007 skulle vi have hørt endnu flere alarmklokker ringe, i det mindste da to hedgefonde forvaltet af New York-investeringsbanken Bear Stearns kom på afveje, fordi de i stor stil var involveret i obligationer med sikkerhed i fast ejendom. Det var kun begyndelsen på hele affæren! Det er blevet mere og mere tydeligt, hvordan disse typer af virksomheder for finansielle tjenesteydelser har udviklet sig med en så ringe grad af gennemsigtighed. På den ene side har nogle få haft store overskud – inden for højrisikosektorer naturligvis – mens vi på den anden side i dag er vidner til en klassisk nationalisering af tab. Det er ikke bare økonomiske journalister og økonomer i USA, der beskriver denne situation på præcis denne måde. I EU, i Europa-Parlamentet, ændres vores perspektiv, hvad enten vi ønsker det eller ej. Men det sker temmelig sent. Jeg ville også foretrække, at Kommissionen kom på banen her.

Begge betænkninger – Rasmussen-betænkningen og Lehne-betænkningen – viser, at det haster med at skride til handling. Nu bør alle politiske aktører i det mindste være klar over, at markedet er ude af stand til at regulere sig selv fuldstændig. Kommissionen bør nu også være klar over dette. Hedgefonde og private equities er allerede nogle af de største arbejdsgivere, men i mange retssystemer fremstår de ikke som sådan, og fritages derfor naturligvis for deres forpligtelser som arbejdsgivere. Dette er uacceptabelt; manglen på gennemsigtighed er for udtalt! I mellemtiden har tusindvis af arbejdspladser været i fare på grund af finanskrisen.

Lovgivning, tilsyn, gennemsigtighed, medarbejderindflydelse og information inden for sektoren for pensionsfonde, som er meget engageret i hedgefonde og private equities, er af vital betydning.

Det er vigtigt for Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, at arbejdstagerne ikke bliver bedt om at betale en dobbelt pris, hr. kommissær: først på grund af finanskrisen som sådan og igen på grund af pensionsfondenes risikodeling. Hvis dette skal undgås, bør direktiv 2003/41/EF som minimum sikre, at arbejdstagerne skal informeres direkte eller indirekte af fondsbestyrelserne om typen af og risikoen ved investeringen af deres pensionsmidler, og de skal kunne give deres mening til kende i forbindelse med beslutningerne. Dette er blot en af de mange facetter, vi har fremhævet i vores betænkninger og udtalelser.

Hr. kommissær, De bliver bedt om at gøre noget. Jeg ved, at vi kan tale om en hel del ting, men De er forpligtet til at bistå os. Lovgivningsperioden er ikke forbi endnu. Det vil jeg gerne henlede Deres opmærksomhed på.

Kurt Joachim Lauk, *for PPE-DE-Gruppen*. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Denne betænkning sigtede oprindeligt på hedgefonde og private equity, men omfatter nu hele det finansielle system, som er kollapsede fuldstændig.

Den nuværende krise er de skrækkelige eftervirkninger af lånefeberen, navnlig den overdrevne udvidelse af gældsbyrden. Den amerikanske centralbank holdt rentesatserne for lavt for længe og stillede derved i bund og grund lånetilskud til rådighed.

Vi har udarbejdet betænkningen på grundlag af den nuværende situation, og sammen med vores kolleger fra Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa er vi nået til enighed med hr. Rasmussen vedrørende hele det finansielle system. Vi er taknemmelige for, at den er blevet vedtaget nærmest enstemmigt i Økonomiudvalget.

Vi kan ikke længere forlade os på amerikanske standarder og fastsættelsen af standarder inden for det internationale finanssystem. Vi er nødt til at skabe vores egne nye europæiske muligheder, og vi har foreslået, at man indfører en hel række punkter og afslutter drøftelserne af disse.

Indledningsvis skal vi medtage alle finansinstitutioner, der arbejder med gearing, i den særlige risikovurdering. Vi siger så, at i det globale finanssystem skal risikojusterede kapitalkrav have samme status for alle aktører. Vi bør ligeledes angive krav for sælgere af pakker og for sammensætning af pakker, således at de beholder en del ud over disse pakker. Kreditvurderingsbureauerne – hr. Rasmussen og hr. Lehne har allerede peget på dette – skal udfylde hullerne i informationen og afsløre interessekonflikter.

Vi bør overveje, om vi kan få kreditvurderingsbureauerne til at påtage sig ansvaret for deres vurderinger på samme måde som revisorer. Vi skal så også vurdere, hvorvidt det skal være obligatorisk at handle derivater på børsen – måske med undtagelse af renteswaps. Vi beder også om, at bankernes bestyrelser skal sørge for, at der ikke kun tages hensyn til gode resultater ved beregning af bankfolks bonusordninger, men også for de tab, der måtte forekomme. Dette vil så betyde, at incitamenterne for bankfolk gælder både gode og dårlige tider, og ikke bare i gode tider.

Grådighed er og bliver en dårlig rådgiver om finansstrategier. I de senere år har vi i ECB haft en pålidelig parter, der alt i alt har reageret mere fornuftigt og afbalanceret end den amerikanske centralbank. Det kan vi se i bagklogskabens klare lys. I euroområdet har vi også et stort behov for et europæisk banktilsyn til euroområdet, for vi kan ikke blive ved med kun at have nationale tilsyn. Dette betyder, at vi alt i alt går ud fra, at der oprettes institutioner eller endda frivillige sammenslutninger i Europa, så man opnår en bedre forståelse af de emner, vi behandler her, for at forhindre en ny krise i denne størrelsesorden.

Ieke van den Burg, for PSE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne sige til hr. Lauk, at han muligvis støtter den betænkning, som hr. Dăianu og jeg udarbejdede om et europæisk tilsyn, men at den savnede støtte fra PPE.

Jeg vil også gerne sige noget til kommissæren, nemlig at jeg finder det utroligt, at han ikke har reageret på de centrale temaer i betænkningen. Han fortalte os blot, at Kommissionen nøje overvåger og følger udviklingen, og sagde så, at hedgefonde og private equity også har en hel del positiv indflydelse, og at vi skal tænke over det.

Det svarer til at sige, at der er en orkan eller en tsunami på vej, og at vi skal tænke over de positive aspekter ved vand og vind! Det er latterligt.

(NL) Jeg vil fortsætte på nederlandsk, fordi jeg gerne vil fokusere på to spørgsmål af særlig relevans for hr. Lehn's betænkning. Det ene – som hr. Lehne allerede har nævnt selv – er udlån af værdipapirer og salg af udkædte optioner. Dette er naturligvis et klassisk eksempel på, at Kommissionen halter bagefter udviklingen. Vi rejste spørgsmålet om behovet for at gribe ind over for udlån af værdipapirer, lån og udlån af aktier, for længe siden, eftersom dette blev misbrugt i hedgefondkampagner over for virksomhederne. Nu har tilsynsmyndighederne for de finansielle markeder – en række individuelle tilsyn i de enkelte lande – langt om længe gjort det. Dette er ikke nogen koordineret europæisk indsats; initiativer som dette kommer endnu en gang fra det nationale niveau. Vi kunne have været et skridt foran og måske også have forhindret nogle af konkurserne, nogle af kollapsene i bankerne eller forsikringsselskaberne, hvis vi havde haft de relevante foranstaltninger på plads til sådanne situationer.

Det er også en yderligere illustration af, at den slags fænomener ikke kender til sektorer, og at sektortilsyn med banker, forsikringsselskaber og værdipapirer alene er utilstrækkeligt. Vi er nødt til at kombinere dette tilsyn og sørge for, at disse situationer foregribes på begge sider, og at den slags situationer forebygges.

Det andet spørgsmål drejer sig om bonussystemer. Vi siger i betænkningen, at det er meget vigtigt, at disse begrænses, og at det bliver muligt at stemme om bonuspolitikken på generalforsamlingen. Jeg er glad for at se, at mine demokratiske kolleger i Kongressen under denne uges diskussion af den kommende hjælpepakke i USA udtrykte deres ønske om at gøre långivningen fra denne fond betinget af, at man bl.a. begrænser de overdrevne ledelseslønninger og -bonuser.

Når alt kommer til alt, ville det være helt utroligt, hvis Goldman Sachs og Morgan Stanley, som nu underkaster sig dette tilsyns, og som også ønsker at benytte sig af disse offentlige midler, fortsatte med at dele bonuser ud i millionklassen. Det er også hensigtsmæssigt, at vi i Europa går videre end henstillingen fra for et par år siden. Jeg vil gerne spørge kommissæren, hvad han har til hensigt at gøre ved dette, for det er på høje tid, at vi skridter til handling.

Sharon Bowles, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Beklager, dette er anden del. Som hr. Rasmussen sagde, er disse betænkninger afbalancerede, selv om nogle kan have mere tendens til at citere mere fra pressen på den ene side af vægtskålen end på den anden. Vi har hørt rygter om hedgefonde og private equity i årevis, men i den nuværende uro på finansmarkederne, er det ikke længere sjældent, at man er bekymret over gæld og gearing. Men dette giver os en mulighed for at rense luften og gennemføre en omfattende revision, hvor vi undersøger de eksponeringsproblemer, der ligger bag den nuværende uro, samt andre problemer vedrørende risici og gæld, herunder inden for hedgefonde og private equity.

I betænkningerne accepterer man, at dette skal foregå på en ikkediskriminerende måde og i henhold til principper samt under skyldig hensyntagen til proportionaliteten. Det skal også ske inden for rammerne af den internationale udvikling, og frem for alt skal det gøres intelligent. Mens gæld og den korrekte forvaltning af gælden er et spørgsmål, der optræder overalt i øjeblikket, vedrører et andet spørgsmål bonuspakker og interessekonflikter. Af hensyn til markedsstabiliteten har man helt klart taget skridt for at sikre, at bonuserne beregnes ud fra en længere tidshorisont. Jeg er enig i, at dette princip bør gælde for alle områder. Dette sker for ikke at underbygge den opfattelse, at al private equity- og risikokapital har selskabstømning som sin vigtigste begrundelse: Det er bestemt ikke den bedste måde at vende en virksomhed, der er i fare, til en rentabel

og salgbar virksomhed. Der findes rent faktisk allerede national lovgivning, der skal forhindre selskabstømning, men de har sjældent været anvendt. Så jeg er ikke overbevist om, at en europæisk foranstaltning rent faktisk vil være et fremskridt.

Med hensyn til spørgsmålet om lovgivning over for frivillige kodekser er mange af de frivillige kodekser først ved at blive indført, og de fleste af disse skal have tid til at komme i gang. De er også lettere at ajourføre, men som jeg sagde tidligere, er de ikke et privat anliggende, og befolkningens tillid er ikke en del af ligningen. Så det glæder mig, at kollegerne har accepteret mit forslag om et enkelt websted med et register over frivillige kodekser med relevante links til eksempler på efterlevelse som et potentielt nyttigt værktøj, og jeg håber, at kommissæren vil følge op på dette.

Med hensyn til gennemsigtighed er det også vigtigt at erkende, at offentlige investorer og tilsyn har behov for forskellige grader af information, og at informationen skal være formålstjenlig. Selv i forbindelse med professionelle investorer er det uacceptabelt at begrave oplysningerne i det, jeg vil betegne "juridisk spam". De tilsynsførende skal have alle de oplysninger, de har brug for, men man skal passe på inden for de områder, hvor oplysningerne ikke må blive offentligt kendte.

Endelig har vi bevæget os ind på de følsomme områder med sekuritisering og kreditvurderingsbureauer. Med hensyn til sekuritisering ved jeg, at kommissæren sætter pris på tanken om tilbageholdelse, men det er helt klart kun ét af de mulige værktøjer, og jeg vil opfordre ham til at være parat til at bytte værktøj og til ikke at lukke værktøjskassen i for tidligt. Med hensyn til kreditvurderingsbureauer er der behov for at få mere hånd i hanke på mange områder, men jeg vil advare mod fragmentering gennem et system med internationalt accepterede vurderinger. Igen er begge disse områder eksempler på områder, hvor vi som sagt skal være intelligente: Vi skal være intelligente i stedet for at forsøge at være hævnerrige.

Eoin Ryan, for UEN-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Denne betænkning kommer på et meget interessant tidspunkt, fordi vi oplever en periode med hidtil uset økonomisk uro, og de seneste begivenheder har desværre gjort os opmærksom på nogle af manglerne, svaghederne og misbruget inden for mange sektorer af finansmarkedet.

Der er ingen sektorer eller grupperinger, der slipper uskadt eller uden pletter på deres gode rygte. Der kan ikke blive tale om, at man "bare kan vende tilbage til de samme gamle regler". I USA er vi vidner til radikale ændringer i de højere finansielle cirkler. Der skal også ske ændringer her Europa, men ligeledes globalt.

I et så anspændt finansklima kan det være fristende at gøre bestemte finansielle aktører eller instanser til syndebuk. Den manglende forståelse, der kan omgive hedgefonde og deres funktion, gør dem ofte til gode syndebukke.

Men vi må huske på, at hverken hedgefonde eller private equity har ført til den nuværende finanskrisen, men i stedet til tider kom med tiltrængte livkreditetsindsprøjtninger på markedet.

Vi skal også huske på, at krisen, der startede USA, skyldes dårlig bankdrift, og den europæiske banksektor er ganske vist hårdt ramt, men synes at være bedre stillet til at håndtere dette problem end disse banker i USA.

Vi må ikke desto mindre erkende, at der findes problemer og fejl ved strukturen og driften af mange investeringsprodukter, herunder alternative investeringer. Det er ikke godt nok med lappeløsninger i form af en lille regel hist og her. Der er behov for virkelige reformer, og det skal ske på globalt plan.

Jeg mener, at betænkningen fra Økonomi- og Valutaudvalget under ledelse af hr. Rasmussen afspejler disse problemer. For at sikre den finansielle sundhed og konkurrenceevne på længere sigt kan og må vi ikke regulere den konstruktive risiko væk. På trods af navnet søger man med denne tekst ikke at dæmonisere hedgefonde og private equity, men man gør i stedet opmærksom på behovet for en generel markedsreform, større gennemsigtighed og principbaseret lovgivning.

Jeg glæder mig over kommissærens bemærkninger her i aften, og jeg er slet ikke i tvivl om, at han vil reagere på den situation, som vi nu befinder os i.

Finanssystemet er internationalt af karakter, og vi har brug for et internationalt tilsyn med disse markeder i en global sammenhæng. For at sikre global økonomisk stabilitet skal vi arbejde sammen for at finde den bedste vej fremad, at få troværdigheden og tillid tilbage i finansinstitutionerne og markedet for borgerne på globalt plan, men også for Europas borgere, for deres pensionsfonde og deres opsparing.

Pierre Jonckheer, for Verts/ALE-Gruppen. – (FR) Hr. formand, kommissærer, ordførere! Jeg mener, at denne betænkning som er vedtaget af Økonomi- og Valutaudvalget, er udmærket, og vi bør være hr. Rasmussen taknemmelige, især fordi han gennem så mange måneder har insisteret på behovet for mere vidtgående EU-foranstaltninger på de områder, der ikke er genstand for aftenens forhandling.

Alligevel har min gruppe genfremsat en række ændringsforslag, som – underligt nok – ikke blev udarbejdet af os, men af hr. Rasmussen selv. Der er med andre ord tale om vigtige forslag – især om oprettelsen af et tilsynsorgan på EU-plan og et europæisk system for registrering og godkendelse af virksomheder, der forvalter aktiver og kapital (ændringsforslag 6 og 7), og indførelsen af et gældsloft for kapitalinvesteringsfonde (ændringsforslag 9) – som hr. Rasmussen fremsatte, men som han følte sig nødsaget til at trække tilbage, forståeligt nok i en vis henseende, for at sikre et flertal i Parlamentet: Det vil sige et flertal med PPE-Gruppen og De Liberale.

Som jeg ser det, blev disse ændringsforslag – der vedrører spørgsmål, der blev behandlet i arbejdsdokumenterne, og som vi anser for konstruktive og værd at argumentere for – trukket tilbage, fordi der findes to skoler her i Parlamentet og ligeledes i Rådet og helt sikkert i Kommissionen: Den første siger, at vi har regler nok allerede, både på nationalt og europæisk plan, og at eventuelle resterende problemer kan løses gennem selvjustits inden for finansbranchen; den anden, som hr. Rasmussen tilhører (og han står på ingen måde alene), har i årevis sagt, at det nuværende tilsynssystem for finansmarkederne generelt er utilstrækkeligt.

Grunden til, at man ikke greb ind, hr. McCreevy, var efter min mening ikke, at vi ikke kunne forudsige, eller ikke var opmærksomme på udviklingen. Jeg mener, at der i årets løb har været rejst nogle få autoritative stemmer, navnlig i Forummet for Finansiell Stabilitet, for at advare de offentlige myndigheder om arten af de risici, vi stod over for.

De og Barroso-Kommissionen har generelt haft tendens til at argumentere for en mere laissez faire-betonet fremgangsmåde, idet man anser de nuværende ordninger for tilstrækkelige. Det Parlamentet beder Dem om nu, er intet mindre, end at De skifter mening. Jeg ved ikke, om De kan gøre det, men jeg mener, at det er nødvendigt.

Personligt vil jeg gerne fremhæve tre punkter, som andre talere allerede har berørt, men som vækker særlig bekymring hos miljøforkæmpere. Vi ved, at klima- og energipakken, der skal vedtages, er afhængig af et stabilt investeringsniveau til et forholdsvis beskedent afkast med forholdsvis beskedne gevinster, for at sikre den finansiering, vi har brug for.

Finansielle instrumenter som investeringsfonde og hedgefonde er ikke hensigtsmæssige, og vi venter på, at de europæiske bank- og finansmyndigheder fremlægger idéer for at få nogle af de gamle forslag på bordet igen: Her tænker jeg på Jacques Delors' forslag fra først i 1990'erne og en ny og mere aktiv rolle for Den Europæiske Investeringsbank, således at vi kan sikre langsigtede investeringer med et beskedent afkast.

Det bliver hårdt at stabilisere finanssystemet – og dette nævnes også i Rasmussen-betænkningen – uden et beslutsomt angreb på offshore finanscentre og skattely, og dette er endnu et område, hvor Barroso-Kommissionen har undladt at gå i spidsen. Endelig bør vi med hensyn til virksomhedsforvaltning – hvilket andre talere også har nævnt – anlægge en langt hårdere linje over for investeringsfondenes politikker for ledelseslønninger og bonuser. De er uacceptable og udgør rent faktisk en trussel mod økonomien i almindelighed.

Konstantinos Droutsas, for GUE/NGL-Gruppen. – (EL) Hr. formand! Efter vores mening er spørgsmålet om, hvorvidt man skal løse kreditkrisen gennem konsekvent overholdelse af den gældende fællesskabslovgivning eller gennem ny og strammere lovgivning, et falsk modsætningsforhold. Ingen af mulighederne kan ændre den kapitalistiske økonomis cykliske forløb hen imod krisen, som har sit grundlag i overakkumuleringen af kapital inden for produktionen.

Kreditkrisen afspejler også denne kurs. Den borgerlige ledelse søger at løse problemet med overakkumulering ved at tilskynde til overbelåning og stimulering af befolkningens forbrug i hedgefonde og private equity som en metode til finansiering af virksomhederne. De specifikke valg, ledelsen traf, var ikke bare utilstrækkelige til at ændre kursen mod opbremsning og recession, men udgjorde tværtimod en tikkende bombe med uberegnelige konsekvenser for folks indkomster.

Samtidig fremskyndede EU's politik den fuldstændige liberalisering af kapitalen inden for kreditsystemet i overensstemmelse med principperne på det kapitalistiske marked. Hedgefonde og private equity er resultaterne af denne kurs mod liberalisering.

Ingen af de foreslåede foranstaltninger for at skabe større gennemsigtighed og en strammere lovgivning for kapitalbevægelser inden for kreditsektoren, dvs. inden for cirkulationen, kan løse al den inkonsekvens og alle de modsigelser, der skyldes de kapitalistiske produktionsrelationer.

Tilsvarende vil indførelsen af strengere lånebetingelser føre til en indskrænkning af befolkningens forbrug og til, at krisen meget hurtigt manifesterer sig. Ingen kan komme med en klar definition eller fælles kendetegn, ud over hurtige profitter, for disse ordninger, som får stadig større kontrol med den globale økonomi, ordninger, der er skabt af dette plutokrati og kun kan udnyttes af det med bistand af specialiserede markedsorganisationer.

Ofrene for denne politik er arbejdstagerne, som ser den rigdom, de producerer, blive akkumuleret i hænderne på et begrænset antal plutokrater, og som ser deres opsparing være i fare for at forsvinde, og at deres pensioner også er i farezonen.

Det er typisk, at hedgefonde og private equity endda er fritaget for de forpligtelser, som arbejdsgivere har over for arbejdstagerne. Det samme sker også med pensionssystemerne – offentlige og private – der omdanner arbejdstageres pensionsrettigheder til kapitalens bytte, som stadig oftere deltager i disse ordninger, med betegnelsen investeringsordninger, der mangedobler risikoen og udvander arbejdstageres rettigheder.

Der findes mange nyere eksempler i USA og Det Forenede Kongerige på, at sikre kreditinstitutioner kollapse som et korthus på en enkelt dag, og at hundreder tusinder af arbejdstagere mister deres opsparing og pensioner.

Den økonomiske krise, der i øjeblikket plager markederne, er ikke kommet som et lyn fra klar himmel. Den var i høj grad ventet, både med hensyn til tidspunkt og omfang. Måske var de foranstaltninger, der indføres i dag, også planlagte. De arbejdstagere, der i det kapitalistiske udbyttersystem finansierede plutokratiets superoverskud gennem deres arbejde og deres opsparing, bliver i dag i stabilitetens navn – som skatteydere – bedt om også at dække deres tab.

Arbejdstagerne og de folkelige klasser er ikke overbeviste af de annoncerede gennemsigtighedsforanstaltninger, idet muligheden for gennemførelsen og effektivitet desuden er tvivlsomme. De er ikke overbeviste af de foranstaltninger, som opfordrer dem til at betale endnu en gang for at redde kapitalens overskud og opretholde dette system med udnyttelse. De udtrykker deres ulydighed og manglende underkastelse under dette system og de centrum-højre- og centrum-venstrealliancer, der støtter og bevarer det. De kæmper mod uretfærdighed, ulighed og udnyttelse af befolkningen og for radikale forandringer i retning af et system med folkemagt, der vil tjene arbejdstageres interesser.

John Whittaker, for IND/DEM-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Viser alt dette ikke, at hele denne kolossale øvelse med EU's finanslovgivning er skudt forbi på enestående vis? Med sin besættelse af hvidvaskning af penge og forfølgelse af det flygtige indre marked for finansielle tjenesteydelser har EU forfulgt de forkerte mål. Vi må erkende, at der trods de tidligere forsikringer fra hr. Trichet og hr. Almunia m.fl. vil komme flere finanskriser i EU, og at realøkonomierne i EU vil blive påvirket af kreditkrisen.

Så det giver ikke megen mening nu at diskutere kapitalkrav, hvad vi vil gøre fremover for at forhindre, at dette sker igen; vi har et problem, og problemet er der nu. Vi kan skyde skylden på amerikanerne, vi kan skyde skylden på hedgefondene, vi kan skyde skylden på investeringsbankerne, vi kan skyde skylden på, hvem vi vil, men det, hr. McCreevys Kommission hellere vil bruge tiden på nu, er at diskutere med de forskellige landes finansministre, hvordan byrden skal deles mellem landene, når vi kan se, at vi er nødt til at komme finansinstitutionerne til undsætning i størrelsesordenen hundreder af millioner, således som det sker nu i USA.

Hvordan skal vi komme Italien, Spanien, Grækenland og Irland – hr. McCreevys hjemland – til hjælp, når dårlige tider forværres af krisen, og når landene ikke kan gøre noget for at hjælpe sig selv, fordi de er fanget i euroen?

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Når de europæiske banker klarer den igangværende krise forholdsvis godt, skyldes det, at banktilsynet i Europa i det mindste er seriøst, selv om det langt fra er perfekt. Det igangværende arbejde med kapitalkravsdirektivet og Solvens II giver mulighed for at indføre nyttige foranstaltninger, der kan forbedre den finansielle sikkerhed. Det siger sig selv, at bankens job indebærer, at man tager risici, men disse risici skal kontrolleres. Det vigtige for bankfolkene er til enhver tid at vide, hvilken sikkerhed de har for en given risiko. Nogle uregulerede finansielle operatører har mistet dette enkle princip af syne, og i deres tilfælde er selvregulering ikke længere tilstrækkeligt.

Derivatmarkederne er blevet stadig mere skumle, og handlerne har købt og solgt på risikoniveauer, der ikke kunne styres af ledelsen i disse institutioner, der nu er blevet eksponeret.

For at slippe ud af krisen kræves det, at man indfører et tilsynssystem, der kan inspirere og genskabe tilliden. I øjeblikket er der hele lag af finansbranchen, der ligger uden for tilsynsmyndighedernes rækkevidde. Hvem førte tilsyn med realkreditmæglernes, da de lånte så generøst ud til husholdninger, der aldrig vil kunne betale lånet tilbage? Hvem førte tilsyn med investeringsbankerne, der skruede en tak op for krisen ved at omdanne dårlig gæld til finansielle produkter til salg over hele verden? Der findes et lovgivningsmæssigt tomrum derude, der også bebos af kreditfremmere, kreditvurderingsbureauer og hedgefonde. Det er uacceptabelt, at Europa regelmæssigt skal lide under følgerne af USA's fejlbehæftede finanssystem.

Med hensyn til hedgefonde har "finanspolitiet" i Det Forenede Kongerige og USA kun midlertidigt forbudt spekulation i faldende aktiver, og det med rette! Hvis nogle af disse skumle aktører går fallit, vil det forværre krisen i den deregulerede sektor. Ikke alle investeringsfonde er fordærvede, og nogle af dem er rent faktisk nødvendige, men vi kan ikke tillade, at der fortsat findes finansielle sorte huller. Undersøgelser er særdeles vigtige, men det, vi virkelig har brug for, er handling! Det er hovedtendensen i de to betænkninger, vi drøfter.

FORSÆDE: Martine ROURE

Næstformand

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Fru formand! Selv om taleren før mig kommer fra en anden politisk gruppe, er jeg fuldstændig enig med ham: Vi må ikke overlade finansmarkederne til finansforvalterne. Det er at lade ræven vogte gæs. Selvregulering og frivillige adfærdskodekser er ingen nytte til. Som kommissær McCreevy sagde tidligere, er det, der redder de europæiske finansmarkeder, at der findes lovgivning, national lovgivning, fordi de enkelte lande har lovgivning, der fungerer og forhindrer finanskatastrofen på de amerikanske markeder i at brede sig til Europa.

Hvad kan vi så lære af dette? At Europa ikke kan kopiere USA's deregulering af finanssektoren. Hvis vores mål er at beskytte vores økonomi og vores økonomiske og sociale system, har vi brug for lovgivning for hele Europa, men vi må ikke erstatte national lovgivning med overnational deregulering som i USA, hvor systemet giver virksomhedslederne mulighed for at blive rige på bekostning af fattige investorer, pensionister og personer, der er afhængige af denne kapital.

Derfor mener jeg, at det, vi kan lære, er ikke at deregulere, men det modsatte: Det er, at vi er nødt til at indføre europæisk lovgivning vedrørende alle disse aspekter. Det er efter min mening det centrale i både Rasmussen- og Lehne-betænkningen: behovet for at indføre en europæisk finanslovgivning.

Der tales meget om det europæiske pas, at udstede pas til virksomheder for at give dem mulighed for at bevæge sig fuldstændig frit rundt i Europa, men hvordan kan vi udstede passet, hvis vi ikke kan være sikre på, at disse virksomheder er underlagt en detaljeret lovgivning i deres oprindelsesland? At gøre det ville være at invitere til endnu en overnational finanskatastrofe.

Lovgivningen i Lehne-betænkningen indeholder en række henstillinger eller anbefalinger om for eksempel fondsbestyrernes aktiviteter. Vi skal vide, hvordan disse fonde forvaltes; og vi skal navnlig kende til det overskud, de optjener ved for eksempel køb og salg af aktier. Dette er vigtigt efter min mening. Gennemsigthed skal kombineres med en meget stram lovgivning med mulighed for indgriben på det mest hensigtsmæssige tidspunkt uden at vente, til markedet er kollapsede, som det sker i USA i øjeblikket, bare for at bruge skatteydernes penge til at rette op på alle de fejl, som er begået af personer, der har misbrugt deres position.

Derfor, hr. kommissær, opfordrer jeg Dem til at udnytte Deres position til at prøve at etablere et reelt fællesskabssystem med regulering af disse sektorer, så vi ikke følger vejen med selvregulering eller deregulering.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Fru formand, hr. kommissær! Jeg vil gerne rette en stor tak til hr. Rasmussen og hr. Lehne for deres vigtige betænkninger. Som mange har påpeget, kunne de ikke være kommet på et bedre tidspunkt.

Udviklingen på det amerikanske realkreditmarked har haft store konsekvenser for hele det globale marked gennem det seneste år. Dårlige lån blev bundtet sammen og solgt videre. Kortsigtethed og de problematiske og komplekse nye markedsinstrumenter har gjort markedet mere ugennemsigtigt og hurtigt. Desuden har de eksorbitante lønninger til selskabernes direktører rystet tilliden alvorligt – det kan vi vist alle være enige om. Verdens finanstilsyn har også været ude af stand til at styrke deres samarbejde og kompetence

tilstrækkeligt. Der er blevet indført nye instrumenter; åbenhed og gennemsigtighed har været en mangelvare. Udgangspunktet bør nu være lige behandling af alle aktører på finansmarkedet; dvs. indførelse af strengere kapitalkrav og lovgivning, også for hedgefonde og private equity.

Med hensyn til tilsyn har man diskuteret behovet for nye myndigheder, og her har mange – jeg så Gordon Brown så sent som i dag – presset på for et fælles europæisk, endda et globalt, system for finanstilsyn. Efter min mening giver de fortsatte forskelle mellem markederne – som illustreret ved udviklingen i USA – anledning til eftertanke. På den anden side hænger markederne sammen globalt. Som vores udvalg også sagde, bør de eksisterende fora i Europa for samarbejde inden for finans-, bank- og forsikringssektoren styrkes betydeligt. Der kan gøres en hel del i denne henseende – også på globalt plan. Vi skal have gennemsigtighed og et tydeligere tilsyn, hvis vi skal genskabe tilliden til finansmarkedet. Jeg mener, at der også hersker fuld enighed om dette.

Markedsøkonomien har brug for klare regler, også klare spilleregler. Som liberal har jeg overhovedet ingen problemer med at argumentere for klarere regler og en mere effektiv lovgivning. På den anden side skal vi passe på ikke at indføre love og regler, der ikke løser de nuværende problemer og ikke tager hensyn til betydningen af et globalt finansmarked. Global adgang til kapital øger vækstpotentialet og skaber nye arbejdspladser – det må vi ikke glemme. Europa har brug for et åbent, effektivt finansmarked, der også giver mulighed for selvregulering og interne genopretningsforanstaltninger.

Udfordringen består derfor i at undgå at lamme vores systemer med overregulering, så vi mister muligheden for at håndtere både vækst og nye kriser. I denne uge var der panik i finanssamfundet. Vi må ikke lade panikken diktere vores lovgivning – i det mindste her i Parlamentet.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Denne forhandling finder sted på baggrund af en udbredt krise på finansmarkedet, der skyldes den øgede "finansificering" af økonomien, ureguleret spekulation og udbredelsen af finansielle instrumenter og produkter, der sigter mod at opnå endnu større spekulationsgevinster. Dette er blevet endnu et aspekt af kapitalismens krise. Det har været klart i nogen tid, at der var opstået endnu en finansboble, og at den ville briste en dag, ikke kun i USA, men også i EU. Det er også et resultat af de neoliberale politikker, der tilskyndede investorerne til at efterstræbe stadig større gevinster, som tilskyndede til manglende gennemsigtighed, og som skabe skattely og tillod dem at beskytte og hvidvaske kapital fra undergrundsøkonomien, fra overskud fra krige, fra menneskehandel og fra narkotika.

Nu anvender man offentlige midler, der ikke var til rådighed til socialpolitik, til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse og til at forhindre millioner af mennesker, herunder børn, i at dø af sult og mangel på grundlæggende sundhedspleje, jeg gentager, nu anvender man offentlige midler til at undgå konkurser og større tab hos finanskoncernerne. Overskud og gevinster lå i hænderne på bare en lille gruppe af investorer og absurd vellønnede administratorer, men det er altid de samme, der lider under konsekvenserne: arbejdstagere, der mister deres arbejdspladser, manden på gulvet, der skal betale højere renter, også her i EU, navnlig i lande med svagere økonomier. Tag for eksempel Portugal, hvor lave lønninger og ynkkelige alderspensioner og efterlønsordninger er reglen, og hvor andelen af fattigdom og arbejdsløshed er blandt de højeste i EU. Eftersom husholdningerne har en af de højeste gældsætningsprocenter, omkring 120 % af BNP, og hvor mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder er meget afhængige af kreditter, oplever de nu endnu større økonomiske problemer på grund af højere rentesatser, et særligt alvorligt problem i Portugal og andre lande med svagere økonomier.

Der er derfor behov for foranstaltninger med det samme startende med afskaffelsen af skattely og bankhemmelighed. Ellers kan vi ikke opnå gennemsigtighed. Ud fra det, der er blevet sagt her af især kommissær McCreevy, lader det imidlertid ikke til, at det bliver løsningen, og det er uacceptabelt. I denne kritiske situation må Den Europæiske Centralbanks falske uafhængighed også ophæves for at sikre en ændring i de penge- og finanspolitiske mål, og der skal indføres vidtgående foranstaltninger for at bekæmpe aktiespekulation. Prioriteringen i den offentlige politik bør være at støtte skabelse af arbejdspladser med rettigheder, produktion og fattigdomsreduktion, således at man øger arbejdstageres og pensionisternes købekraft og støtter kvalitetsbetonede offentlige tjenester.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Fru formand! I øjeblikket sætter finanskrisen hedgefonde og private equity i et forfærdeligt lys – og andre nyskabelser på finansområdet som strukturerede investeringsprodukter, conduits og pengemarkedsfonde påvirkes tilsvarende. Alle disse er netop udformet for at omgå de kapitalkrav og gennemsigtighedskrav, vi pålægger bankerne. Der kan tjenes mange penge på korte lån af likvide aktiver, lange investeringer i illikvide aktiver og satsning af så lidt som mulig af ens egen kapital, men det er en risikabel

aktivitet. Som vi kan se, kan både likviditet og solvens hurtigt forsvinde. Det er grunden til de stramme internationale regler for bankdrift. Vi er nu vidner til, at det internationale system uden for bankerne, falder sammen. Hedgefonde og private equity er de næste i rækken. Disse har meget begrænset egenkapital; de er kraftigt gearet. Private equity indebærer store mængder af gearede opkøb, som er sket stort set uden egenkapital. Når det forholder sig sådan, skal vi så virkelig fremsætte svage reformforslag som disse på dette område ved denne historiske skillevej? Jeg mener det i hvert tilfælde ikke.

Karsten Friedrich Hoppenstedt (PPE-DE). – (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Vi har nu hørt alt fra eksperterne, der har udarbejdet betænkningen – hr. Rasmussen, hr. Lehne, hr. Lauk, tak skal De have. Det var et fremragende stykke arbejde, som fik bred opbakning i Økonomi- og Valutaudvalget.

Gennem de seneste tre år har vi konstant bedt om at få udarbejdet regler, at der bliver stillet spørgsmål, som f.eks.: Hvordan kan vi skabe større gennemsigtighed for hedgefonde, hvem rådgiver kreditvurderingsbureauerne osv. De kommer fra Irland og er derfor ekspert i hestevæddeløb. Når forhindringerne er høje, kan hestene nemt refusere. Enkelt sagt, refusere over for en forhindring, der ikke længere er der! Nu skal vi – og det har De lovet – udforme regler og fremsætte forslag. Vi er nødt til at vise, at vi har lært noget af alle disse kriser, og at vi går nye veje. De fremsætter dette forslag. Jeg håber, at vi til oktober får disse retningslinjer fra Dem.

For nogle få dage siden var jeg til en stor konference i nærheden af Rom. Det første punkt, der blev drøftet der, var naturligvis bankerne. Om torsdagen stod der i avisoverskrifterne: Morgan Stanley giver håb. Om fredagen stod der: Morgan Stanley søger beskyttelse. Hvordan kan dette ske på en enkelt dag? Her savnes der virkelig gennemsigtighed og den slags. Hvis denne investeringsbank, efter Bear Stearns, Lehman Brothers og Merrill Lynch, nu også synker ned i finansmarkedernes kaos, bør man hurtigst mulig indføre foranstaltninger.

For nylig var jeg i Kina. Kineserne sagde: Vores rollemodel, USA, er kollapsede. Sammen må vi – Europa, Kina og andre – søge nye veje. Det er mit håb, at vi sammen har styrken til at bane nye veje, for så vil ikke kun dem, der har vundet, men også dem, der har tabt, blive reddet sammen med os.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Fru formand! Jeg ved, at kommissæren holder af at spille på heste, så han undskylder nok, at jeg bruger en sportsmetafor til at sige, at han ikke ligefrem er dagens favorit. Poul Nyrup Rasmussen ser på den anden side ud til at være et meget godt bud, så De vil måske gøre klogt i at overveje at skifte farver, hr. kommissær. Det, hr. Rasmussen netop har skitseret og foreslået os, er præcis, hvad EU har brug for. Det er ikke kun rigtigt for Unionen, men også for resten af verden – det transatlantiske forhold, som De selv lægger så stor vægt på vil blive styrket gennem et europæisk initiativ på grundlag af hr. Rasmussens forslag.

De er tilsyneladende kommet til den forkerte forhandling, hr. kommissær. De gav os en gennemgang af, hvordan krisen startede sidste år, men de spørgsmål, vi drøfter nu, er noget, vi var opmærksomme på, længe inden krisen dukkede op i august, for råddenskab var helt klart sat ind på det tidspunkt, og finansverdenen var klar til et kollaps. Vi er ikke bagstræbere, der forsøger at fordømme eller forbyde alternative fonde eller investeringsfonde. Vi erkender ganske enkelt, at når bestemte finansielle produkter eller instrumenter udfører sådanne strategiske funktioner på de internationale markeder og har opnået en sådan nøgleposition, skal de være omfattet af det generelle lovgivningsprincip. De pågældende operatører fortæller os rent faktisk selv dette. De siger: "Jo, vi kan godt acceptere lovgivning; vi ønsker bare ikke at blive stigmatiseret, og vi ønsker ikke noget særligt lovgivningssystem."

Det er fair nok! Vi ønsker, at de skal være registreret, vi ønsker, at de skal være under tilsyn, vi ønsker, at de skal betales i henhold til almindelige principper, og vi ønsker, at de skal være omfattet af gennemsigtighedsregler og kapitalkravsreglerne. Sådan er virkeligheden. Disse strukturer optager nu en så vigtig plads på finansmarkederne, at de ikke fortsat kan være undtaget fra de generelle regler. Men det er netop på dette punkt, at De, hr. kommissær – en tidligere finansminister i Irland – nægter at give Dem. Sådan er virkeligheden. De fortæller os, at hedgefonde og private equities "ikke er årsagen til den nuværende uro", og at skylden ligger hos reguleringssektoren. Jeg har ikke noget ønske om at holde foredrag i økonomi, men vi ved udmærket, at bankerne følte sig i stand til at tage de risici, de tog, netop fordi hedgefonde og private equities eksisterede ved siden af og formidlede finansprodukter, der fremskyndede råddenskab inden for banksektoren.

Med hensyn til hr. Rasmussens betænkning vil jeg gerne opfordre Dem til at reagere på den helt konkret, punkt for punkt, for den indeholder en række lovgivningsmæssige forslag, der kan forbedre Deres egen endelige bedømmelse, når den nuværende Kommission fratræder. Jeg lyttede til, hvad De fortalte os, og De

talte om en "mulighed" for at opnå større gennemsigtighed. Vi er enige med Dem, og vi forventer, at Kommissionen benytter sig af den mulighed. Nøglen til tillid hos den almindelige befolkning og blandt operatørerne på finansmarkedet er gennemsigtighed. I dag er det indlysende, at der ikke er tale om gennemsigtighed inden for alternative fonde og investeringsfonde, men gennemsigtighed er det, vi har brug for.

Det siger sig selv, at jeg støtter mange af forslagene i Poul Nyrup Rasmussens betænkning, men jeg vil også gerne føre argumentet lidt længere ud. Hvis vi virkelig ønsker at gå ind til kernen af problemet, er vi nødt til at undersøge det princip, som De har beskrevet som "aktionærdemokrati". Hvad er meningen med aktionærdemokrati, hvis det er muligt inden for få minutter eller dage at bringe så mange menneskers arbejdspladser i fare? Der findes et særdeles reelt problem her, som De er nødt til at løse, og hvor vi forventer effektive forslag. Værdipapirlån og -udlån udgør en risiko for arbejdspladser i Europa og er i strid med Lissabonstrategien.

Mit sidste punkt har de foregående talere også været inde på, nemlig problemet med offshore-centre. Hr. kommissær, De forsvarer den transatlantiske alliance med næb og klør, så lad mig fortælle Dem, at på den anden side af Atlanten sidder der demokrater, der ligesom os, er parate til at arbejde for et totalangreb på skattely. Hvad nytter det at kæmpe heroisk i Afghanistan eller Irak uden at angribe ondet, hvor det findes på finansmarkederne – og offshore-centrene er ondets rod i finansbranchen. Også på dette punkt afventer vi forslag fra Dem, hr. kommissær.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (EN) Fru formand! Der er aldrig tidligere sket et sådant svigt på finansmarkederne. Hovedårsagen var den kolossale stigning i omsætningen og udviklingen af et nyt system med økonomisk gevinster, der lå uden for det eksisterende banksystem uden gennemsigtighed, effektiv evaluering eller tilsyn. Nye investeringer og produkter skabte store overskud, men forårsagede også en voksende trussel, selv mod IMF.

Selv om forslaget fra hr. Rasmussen og hans udvalg vedrørende gennemsigtighed og tilsyn – navnlig for den uforholdsmæssigt store gearede gæld – er rigtigt og uundværligt, bør vi også erkende, at udtalelsen fra Retsudvalget er meget farlig, idet man blot overlader det til markedsdeltagerne at vurdere, hvad der er et hensigtsmæssigt risikoniveau. Udvalget overså, at sidste år var den gennemsnitlige gearing i værdipapirselskaberne 27 til 1, uden lovgivning eller tilsyn. Hvad mere er, regulerede de sig selv helt alene, og selv store långivere var uvidende om omfanget af den risiko, de løb.

Omkostningerne ved dette svigt bliver kolossale. Omkostningerne for amerikanerne har for eksempel været skrækkelige, omkring 1 000 mia. USD. Dette vil have endnu en bivirkning: Aktørerne på finansmarkederne lærer måske ikke at være mere forsigtige, fordi de vænner sig til at kunne forlade sig på hjælp fra skatteyderne. Vi kan så vælge mellem enten at beskytte de finansielle aktørers næsten fuldstændige frihed til at tage risici eller at indføre klare forpligtelser og begrænsninger, så vi sikrer os effektivt mod uforholdsmæssige chok og sørger for en stabil udvikling på finansmarkederne.

Kommissærens udtalelser giver os et vist håb for fremtiden, men jeg er bange for, at de opgaver, Kommissionen står over for, er særdeles vanskelige og kræver langt større mod til at finde nye metoder og nye foranstaltninger.

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil først og fremmest sige, at begge betænkninger – Rasmussen-betænkningen og Lehne-betænkningen – og den sociale dagsorden med de 19 punkter, som vi diskuterede sidste gang, samt Rådets og Parlamentets beslutningsforslag om Georgien viser, hvad vi er i stand til, hvis vi alle trækker på samme hammel på trods af vores forskellige holdninger.

Jeg siger dette, fordi jeg er glad for, at man har sat sig ud over den socialdemokratiske valgkampsmaskine, den overfladiske populisme og de gensidige beskyldninger, og at den demokratiske parlamentarisme, ansvaret for at træffe de nødvendige foranstaltninger og en åben og realistisk forhandling forhåbentlig vil sejre i morgen. Jeg siger også dette, fordi formanden for Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet, hr. Schulz, gentagne gange på plenarmødet har forsøgt at drive en kile ind mellem grupperne vedrørende præcis disse spørgsmål. Tankegangen god/dårlig, venstre/højre, stat/market afspejler ikke den virkelighed, folk oplever i dag, men udspringer af en gammeldags valgretorik baseret på klassekamp, som jeg håbede var afskaffet i EU, og heldigvis har dette også indtil videre været tilfældet i dagens forhandling.

Fornuften har sejret, og derfor kan vi tage et realistisk skridt fremad, komme med en reaktion på finansuroen og besvare folks spørgsmål. Vi har en vedvarende finanskrise. Derfor har vi brug for handling. Vi kan ikke se bort fra dagsordenen. Vi har brug for mere EU, mere gennemsigtighed, mere tilsyn, mere europæisk og

global lovgivning. Vi har brug for risikobaseret egenkapital, og vi skal sikre os, at vi gennemfører det, vi påtager os i disse betænkninger, og at vi kræver, at begge betænkninger gennemføres af alle de involverede.

Udo Bullmann (PSE). – (DE) Fru formand, hr. kommissær, hr. Karras! Hvis jeg har forstået Morgan Stanley korrekt i de seneste par dage, er de mindre bange for hr. Schulz' kvælertag end for hedgefonde.

Hvis jeg har forstået noget af diskussionen i de sidste par dage, hr. kommissær, så er det, at amerikanerne i dette selskab, der har begået så mange fejltagelser ved håndteringen af ejendoms- og finanskrisen, er enige om, at vi ikke længere skal tillade individuelle gamblere at styre hele finanssystemet hen mod afgrunden ved at udnytte dets fleksibilitet og den manglende lovgivning. Hvor meget længere vil vi egentlig blive ved med at vente, indtil ikke bare de skrantende institutioner, men også de sunde bliver tvunget til at tænde advarselslamperne, og så satser hedgefonde og andre fonde på deres fald for at opkøbe dem igen senere til lavere priser?

Dette frirum skal afskaffes, og derfor tvivler jeg på, at det, De har gjort her, vil være tilstrækkeligt. Det er ikke tilstrækkeligt blot at bestille yderligere undersøgelser. Tiden er ikke ind til yderligere tilsyn med de involverede. Tiden er inde til at handle.

I sidste uge besøgte jeg en virksomhed i min valgkreds, en sund virksomhed, der fremstiller de nye materialer, som vi har brug for: vakuumsmeltevirksomheden i Hanau nær Frankfurt. Det har meget længe været en sund virksomhed, indtil den blev overtaget af en amerikansk investor. Gæld fra overtagelsen påvirker arbejdsstyrken og påvirker virksomheden. Siden da har virksomheden forsøgt at trække sig ud af den kollektive aftale, og den blev tvunget tilbage gennem en bitter strejke. Er dette, hvad vi ønsker skal ske over hele Europa? Ønsker vi virkelig, at styrken i den europæiske økonomi skal baseres på en sådan konflikt, eller kan vi genoprette en form for forståelse og udfylde de lovgivningsmæssige huller med europæisk lovgivning?

Det er, hvad der står på dagsordenen. I de sidste ni år her i Parlamentet, hr. kommissær, har jeg ikke oplevet en diskussion om økonomisk politik, hvor De så enstemmigt og med så stor enighed er blevet bedt om at handle.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! For seks år siden iværksætte vi den globale harmonisering af regnskabsregler og konkurrenceevne inden for den europæiske banksektor. Unionens grænseoverskridende finansielle integration savner sidestykke nogetsteds i verden. Finansforskere har længe påpeget, at EU langt fra er tilstrækkeligt veludstyret med mekanismer til løsning af grænseoverskridende kriser, der skyldes den stigende gensidige afhængighed mellem de europæiske banker og deres forbindelser til de globale finansmarkeder. Selv om det hidtil er lykkedes Den Europæiske Centralbank at opretholde finansiell stabilitet i euroområdet, er de fragmenterede nationalt reguleringsinstanser ikke i stand til at gennemføre effektive løsninger på de grænseoverskridende bankkriser, vi fortsat oplever. Med andre ord, centraliseret kontrol er vigtig. Men i stedet for at indføre en altomfattende finansiell reguleringsinstans, bør vi omhyggeligt definere specifikke betingelser for indgriben foretaget af en paneuropæisk finansiell reguleringsinstans. Statslig indgriben i investeringsbanker som AIG skaber også frygt for, at en sådan præcedens vil få bankerne til at handle uansvarligt for fremtiden.

Derfor er jeg overbevist om, at vi skal indføre kontrolmekanismer, der kan forhindre forvalterne af investerings- og hedgefonde i at foretage dårlige analyser af drifts- og systemrisici. Hedgefonde og private equity skal f.eks. ikke kunne finansiere langsigtede investeringer gennem kortfristede lån uden at sætte et minimumsbeløb af deres egenkapital baseret på graden af risiko ved deres aktiviteter. Den måde, man har finansieret realkredit på ikke bare i USA, men også i Det Forenede Kongerige og Spanien, tjener som en advarsel om, at de europæiske finansmarkeder har behov for nogle grundlæggende overvejelser af deres egen situation, som desværre vil komme en lille smule for sent. Selv hvis Kommissionen fremlagde konkret og bindende lovgivning i morgen, ville den ikke blive gennemført under rolige forhold, men i en stormfuld og måske endda hysterisk atmosfære. Det er under alle omstændigheder også et spørgsmål om, hvor acceptabel lovgivningen vil være for Rådet.

Kristian Vigenin (PSE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne starte med at sige, at det er sjældent, at en europæisk institution handler før og ikke efter, at et problem opstår. Og vi taler om et kolossalt problem, hvis egentlige konsekvenser vil blive synlige i de kommende måneder.

Takket være indsatsen fra ordføreren, Poul Rasmussen, er spørgsmålet om lovgivning for hedgefonde og private equity lovgivning blevet flyttet fra udkanten til centrum af finanseksperternes og politikernes opmærksomhed. Det var Det Europæiske Socialdemokratiske Parti, der tog behovet for bedre lovgivning vedrørende hedgefondes og private equities aktiviteter op. Vi gjorde det, fordi alle europæiske politikere

kræver langsigtede investeringer, hvilket kræver langsigtet finansiering. Vi gjorde det, fordi vores hovedmål bør være at sikre bæredygtig vækst og jobskabelse, at sikre forudsigelighed og langsigtet planlægning for familier og virksomheder.

Jeg opfordrer alle medlemmerne til at støtte betænkningen, som blev vedtaget med stort flertal i Økonomi- og Valutaudvalget. Det vil være et vigtigt skridt for Parlamentet, eftersom vi vil anmode Kommissionen om en række lovgivningsmæssige foranstaltninger, der har til formål at skabe gennemsigtighed og finansiell stabilitet.

Det er ikke nogen let forhandling. Det er korrekt, at der bedes om langt mindre i denne betænkning, end vi oprindeligt kæmpede for. Samtidig ser det ud til, at vi opnår mere, end vi troede muligt for nogle få måneder siden. Den seneste tid og udviklingen på finansmarkederne viser, at vi har ret.

Hr. kommissær, vi vil ikke dadle Dem, hvis De beslutter at handle forebyggende og tage mere med i Deres lovgivningsforslag, end Europa-Parlamentet kræver af Dem. Tiden er ikke inde til at konkurrere om lovgivning – eftersom overdreven lovgivning ikke er bedre end ingen lovgivning – men det er på høje tid, at der handles, og det ved De.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Fru formand! Begivenhederne i det seneste år, eller endda måneder, men også de enkelte landes og regioners indsats er tegn på den stadig større betydning af gennemsigtighed, ikke kun for de enkelte virksomheder, men også for udviklingen i bestemte landes økonomier.

En af hindringerne for direkte regulering af hedgefondenes aktiviteter er branchens globale karakter og muligheden for at flytte en fonds kontorer til et andet land for at slippe væk fra national lovgivning. Dette er hovedårsagen til, at alle internationale institutioner, der tager sig af hedgefonde, forsøger at øve indflydelse på fondenes aktiviteter gennem deres forbindelser med enheder, der er omfattet af lovgivning, navnlig banker.

Problemerne med gennemsigtighed i EU er især koncentreret om konvergens og harmonisering af medlemsstaternes lovgivning. Problemområderne vedrørende gennemsigtighedsaspekter kan sammenfattes som følger: udarbejdelse af ensartede standarder for oplysninger, der offentliggøres af virksomheder, der lader sig børsnotere, og virksomhedslovgivning og forsvarlig ledelse i forhold til spørgsmålet om agenturers kollektive ansvar for oplysninger indeholdt i selskabernes beretninger, en styrkelse af uafhængige bestyrelsesmedlemmers roller, standarder for oprettelse af udvalg som del af bestyrelserne, offentliggørelse af oplysninger om bestyrelsens og direktionens honorarer samt øget investorbeskyttelse.

Indførelsen af ensartet lovgivning, der skaber bedre betingelser for hedgefondenes aktiviteter og fordeling i EU, kan have en positiv indvirkning på deres udvikling i Europa, men at de enkelte lande indfører deres egen individuelle lovgivninger om disse fonde bidrager ikke til at skabe et ensartet, fælles europæisk marked. Indførelsen af fælles og gennemsigtige principper vil lette fordelingen af fondenes produkter betydeligt.

Kommissionen har modtaget en anmodning om at revidere rammepprincipperne for ikkeharmoniserede produkter som hedgefonde med henblik på at skabe et paneuropæisk marked, og den mener ikke, at der foreligger betydelige argumenter for at indføre EU-lovgivning om hedgefonde. Intet kunne være mere forkert! Jeg er enig i ordførerens opfordring til Kommissionen om at fremlægge en lovgivningsmæssig konklusion vedrørende gennemsigtighed for hedgefonde og private equity.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (EN) Fru formand! Først vil jeg gerne lykønske Poul Nyrup Rasmussen med hans betænkning, som er baseret på så dybdegående analyser og fremragende kendskab til finansmarkederne.

Begge de typer af alternative finansinstrumenter, som vi drøfter her, optager en stadig større del af det globale marked og bidrager til skabelse af nye arbejdspladser.

Men det vigtigste i lyset af finanskrisen, som vi på det seneste har iagttaget med stor uro og uden held har forsøgt at bekæmpe, er at sikre finansiell stabilitet.

Efter min mening er det mest effektive ikke bare at styrke den finansielle stabilitet, men også at skabe retfærdig konkurrence mellem markedsdeltagerne, at styrke tilsynet og gennemsigtigheden til et hensigtsmæssigt niveau uden at skade modellen baseret på innovative markedsstrategier.

Der findes visse standarder vedrørende finansmarkederne, der finder direkte og indirekte anvendelse på hedgefonde og private equity, både over det nationale og det europæiske plan. Ikke desto mindre bør vi bestræbe os på en konsekvent, ikkediskriminerende og sammenhængende gennemførelse og anvendelse af

denne lovgivning. Derfor er jeg helt enig i Europa-Parlamentets henstillinger til Kommissionen om øget aktivitet og indgivelse af hensigtsmæssige lovgivningsforslag.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne lykønske ordføreren, hr. Rasmussen, og jeg mener, at henstillingerne i bilaget til hans betænkning er særligt vigtige. Hedgefonde og private equity-fonde sørger for den kapital, der er nødvendig for at opfylde finansieringsbehovet til langsigtede investeringer og til innovative projekter, ofte med stor risiko. Deres drift er imidlertid mindre reguleret end banksystemet. Stabiliteten på finansmarkederne kræver en hensigtsmæssig gennemsigtighed, og at der indføres specifikke foranstaltninger for at undgå uforholdsmæssig stor gæld.

Gennem de seneste 10 år har pensionsfonde og forsikringsselskaber skaffet en tredjedel af det beløb, der indsamles af private equity-fonde. Jeg mener, at der er behov for øget gennemsigtighed, navnlig for pensionsfonde, så de kan foretage en nøjagtig vurdering af graden af risiko ved forskellige investeringer. Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på, at hedgefonde og private equity-fonde er baseret på en vækststrategi med en kortere horisont end varigheden af de investeringer, Europa har brug for.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Fru formand! Finanskrisen har vist, at de forskellige finansielle operatører hænger sammen. Deres adfærd har svækket finansmarkederne og realøkonomien: vækst og beskæftigelse.

At skabe åbne, konkurrencedygtige og pålidelige markeder er ikke noget, der sker ved et trylleslag; det viser erfaringerne i Europa. De skrøbelige finansmarkeder kræver også politisk handling på europæisk og internationalt plan.

Det skal fortsat være klart, at fornyelse ikke betyder, at man imiterer den gamle praksis med at privatisere profit og nationalisere tab, eller at diversificering betyder at overføre omkostningerne ved beslutninger truffet af nogle få til samfundet som sådan.

EU kan ikke bare undlade at handle i den nuværende krise. Ordføreren, hr. Rasmussen, har taget initiativet og haft visionerne til at foreslå, at hedgefonde og private equities, som ligger inde med aktiver svarende til over 4,5 % af verdens BNP, ikke er fritaget for ansvar over for samfundet og skal underlægges intelligent lovgivning og tilsyn. Jeg gratulerer ham med dette og støtter ham, og det samme gælder hr. Lehne med hans betænkning om gennemsigtighed.

Kostas Botopoulos (PSE). – (EL) Hr. formand! Med hensyn til det kolossalt og tragisk relevante spørgsmål, vi diskuterer, vil jeg gerne fokusere på et enkelt aspekt: Findes der et højre og et venstre svar på det spørgsmål, vi behandler? Findes der en højre og en venstre vej ud af krisen? Mange ville sige, og nogen af os har sagt det her i dag, at det er der ikke – alle her skal være enige om sådanne spørgsmål, der er tekniske og økonomiske.

Bortset fra, at de, der siger dette, næsten altid befinder sig til højre, vil jeg gerne sige, at skillelinjerne her – og det fremgår af betænkningerne – er meget tydelige. Hvad er venstrefløjens perspektiv? Markedet kan ikke regulere alting alene, og der er behov for lovgivning fra statsmagtens side – og lovgivning betyder også forbud. Hvorfor skal vi ikke overveje det, der for nylig blev sagt i Katiforis-betænkningen: At kreditvurderingsbureauerne kun må levere vurderinger, mens alle andre aktiviteter skal være forbudt; at gennemsigtighed er vigtigt, ikke for markederne, men for borgerne? Her må vi tænke på, at pensionsfonde skal have et særligt tilsyn.

Endelig er det meget vigtigt, at den statslige indgriben ikke finder sted mod slutningen, som det sker nu i USA, og den amerikanske befolkning betaler prisen, men på det rette tidspunkt, så krisen kan undgås.

Manuel António dos Santos (PSE). – (PT) Fru formand! Jeg er fuldstændig enig i det, der er blevet sagt her om den mulighed, som Poul Rasmussens fremragende betænkning har skabt. Jeg vil imidlertid sige, at det havde været endnu mere opportunt, hvis det havde været politisk muligt at fremlægge den for seks år siden – og jeg tror, at Poul er enig med mig. For seks år siden forsøgte nogle af os at rejse spørgsmålet om regulering af hedgefonde i Europa-Parlamentet, og flertallet bestående af De Liberale og PPE forhindrede systematisk Den Socialdemokratiske Gruppe i at inddrage spørgsmålet i de forskellige forhandlinger.

Vi oplever nu en krise, en strukturel krise, som hr. Almunia udtrykker det, en krise, som ingen ved hvor ender, og en krise, som vi ikke kan vende det blinde øje til. Vi kan ikke indtage den samme holdning som kommissær McCreevy, vi skal – og jeg ønsker at tro på, at Kommissionen er parat til dette i lyset af hr. Almunias bemærkninger – vi skal være proaktive og opgive den model for finansiel forvaltning, der har reguleret den europæiske og den globale økonomi i de senere år. Det er, hvad Poul foreslår i sin betænkning, og det er, hvad Kommissionen har pligt – jeg gentager, pligt – til at undersøge og følge nøje.

Mia De Vits (PSE). - (NL) Fru formand! Folk er bekymrede over, hvad der vil ske med deres opsparing, men det lader ikke til at bekymre kommissæren. Arbejdsgiverne er blevet opfordret til at trække deres ikkelovbestemte pensioner ud, som man gik ud fra var mere sikre og effektive end statslige pensioner; deres penge ligger nu i disse pensionsfonde, men de har ikke længere nogen sikkerhed.

De nuværende begivenheder er et tilbageslag for dem, der tror på de uafhængige frie markedskræfter. Kommissæren er selv en af dem, der tror på det frie marked. Som man kunne forvente, bør der ikke være for megen lovgivning, sagde han sidste år her i Parlamentet, og det siger han stadig i dag. Men det er ikke for sent for ham at skifte mening. Hvilke yderligere foranstaltninger er der efter hans mening brug for med hensyn til forebyggelse? Konsekvenserne af ikke at gribe ind i tide vil kunne mærkes i mange år. At forebygge er bedre end at helbrede.

John Purvis (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Jeg tror, at kommissæren er enig i, at den nye dæmon tilsyneladende hedder salg af udækkede optioner. Jeg vil gerne bede Kommissionen gennemføre en undersøgelse, hvor man i tilfældet HBOS sammenligner virkningen af salg af udækkede optioner og salg foretaget af investorer, der investerer langsigtet – pensionsfonde, forsikringsselskaber, private investorer og deres fondsforvaltere – og det forhold, at angste bankkunder og andre banker ganske enkelt hæver deres indeståender. Jeg foreslår, at vi får nogle fakta, inden vi drager forhastede konklusioner og muligvis endnu en fejlagtig konklusion.

I sin betænkning, som vores gruppe i øvrigt har bidraget flittigt til, bruger hr. Rasmussen HBOS og Northern Rock som begrundelser for mere lovgivning, men HBOS og Northern Rock var banker, ikke hedgefonde og private equity, og var omfattet af hele det eksisterende stramme reguleringssystem for banker, inklusive egenkapitalkravene. Er det ikke ironisk, at krisen er opstået inden for formodet mest regulerede del af finanssektoren? Sarbanes-Oxley, pas på!

Victor Boştinaru (PSE). - (RO) Hr. formand! Nogle gange er vi, især politikerne, fanget i en dogmatisme, der har katastrofale følger. For nogle få år siden ville tilhængerne af liberalisme, og navnlig tilhængerne af neoliberalisme, have anset det for umuligt, at noget som de nylige begivenheder i Washington var sket. De ville have afvist det på grundlag af deres doktrin, og alligevel skete det. I dag i forbindelse med globaliseringen opstår konsekvenser hurtigt, og de påvirker alle lande og alle økonomier. Det, der siges i Rasmussen-betænkningen, er, at EU skal skride til handling, og jeg er overbevist om, at som følge af denne afstemning i Europa-Parlamentet, vil Kommissionen være nødt til at tage denne udfordring op, der ikke bare påvirker tilværelsen for nogle få, men for hele befolkningen i hele EU – og fortsat vil gøre det.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - (EN) Fru formand! For et stykke tid siden havde vi en ophidset forhandling om investeringsbanker. Nu er investeringsbankerne forsvundet fra markedet, og vi har det godt med de nuværende regler for banksektoren. Det samme gælder for hedgefonde. Hedgefonde er ikke bæredygtige mere i den nuværende situation, og jeg tror, at vi ganske enkelt har behov for de samme regler for alle investeringsfonde i stedet for specifikke regler for hedgefonde. Med disse regler, hr. Rasmussen, forhindrer vi rent faktisk en omstrukturering af finanssektoren, og tabene vil vokse. Dette betyder, at De i sidste ende ikke vil kunne beskytte den almindelige borger, som De ønsker at beskytte.

Charlie McCreevy, medlem af Kommissionen. - (EN) Fru formand! En af de sidste talere underbyggede sin argumentation – men jeg er sikker på, at han ikke ønskede, at jeg skulle bruge det mod ham – ved at sige, at folk ikke skulle lade sig forblinde af deres egen dogmatisme.

Det farlige ved denne særlige forhandling er at forsøge at finde en afbalanceret løsning på de problemer, vi nu står over for. Generelt gør man i betænkningen, som er blevet ændret betydeligt i forhold til de oprindelige tanker fra hr. Rasmussen, efter min mening et reelt forsøg på at anlægge et afbalanceret syn på hele området. Men mange af bidragyderne til forhandlingen her i Parlamentet ønsker at anlægge et mindre afbalanceret syn på området, og det afspejler ikke, hvad der stod i betænkningen.

Nogle – mange af talerne fra især den ene side af argumentationen – opfatter den nuværende finansuro og de problemer, som der utvivlsomt findes, som en fantastisk mulighed for at regulere alting væk, og den store risiko vil være, både nationalt og navnlig i Europa, at man vil benytte en meget uafbalanceret metode til dette.

Jeg mener, at hr. Purvis har fingeren på pulsen, når han siger, at den fantastiske ironi ved netop denne finanskrisen har været, at det var den mest regulerede sektor, nemlig bankerne, der bragte sig selv og resten af os i betydelige vanskeligheder, og at det overhovedet ikke var aktiviteterne i private equity eller hedgefonde, der forårsagede nogen af disse problemer. Rent faktisk led mange af dem betydelige tab som følge af de ting, der skete på andre områder.

Jeg vil bestemt notere mig, hvad hr. Purvis sagde om at undersøge, hvilken indvirkning salg af udækkede optioner har haft på nogle af disse institutioners fald sammenlignet med, hvilke følger langsigtede dispositioner foretaget af langsigtede investorer har haft. Jeg formoder, at hr. Purvis kender svaret lige så godt som jeg, nemlig at de to konkrete tilfælde, han henviste til, ikke vil sælge udækkede optioner, der vil blive vurderet som værende problemet på dette område: Det var langsigtede investorer, der helt korrekt skilte sig af med langsigtede positioner, fordi de mente, at en bestemt institution ikke havde et sundt finansielt grundlag.

Men hvorom alting er, jeg mener, at Rasmussen- og Leinen-betænkningerne i deres nuværende form er et reelt forsøg på at kigge nærmere på alle disse særlige områder på en afbalanceret måde. Og det er jeg villig til. I nogle måneder – i næsten et år nu – har jeg signaleret, at jeg vil gribe ind over for kreditvurderingsbureauerne. Helt tilbage i november/december indledte jeg processen ved at skrive til CESR og stillede dem en række spørgsmål, jeg fik endelig rapporter fra dem i år, og ligeledes ESME og andre instanser. Når jeg har modtaget alle disse, vil jeg fremsætte et forslag til Parlamentet og Rådet inden for de kommende par måneder. Kreditvurderingsbureauerne omtales især i Rasmussen-betænkningen.

Jeg har også i mere end et år nu forsøgt at skabe noget, der minder om orden vedrørende tanken om kollegier af tilsynsførende eller et bedre reguleringssystem for grænseoverskridende finansinstitutioner.

Enhver, der har fulgt denne særlige diskussion, er ganske klar over, at der ikke har været nogen overordnet aftale eller noget, der ligner det, blandt medlemsstaterne. Det forslag, der i øjeblikket ligger foran ECON-Udvalget under Peter Skinners ordførerskab, nemlig Solvens II-direktivet, og de tanker, jeg fremsatte der vedrørende grænseoverskridende tilsyn med forsikringselskaber og de betydelige fremskridt vedrørende tilsyn, er stødt på betydelig modstand fra et stort antal medlemsstater og fra et stort antal medlemmer her i Parlamentet, som påvirker synspunkterne hos de tilsynsførende og i deres egne medlemsstater. Og selv om man generelt her i Parlamentet ønsker et bedre grænseoverskridende tilsyn, når man bliver udfordret lidt, hvilket jeg vil gøre for at opnå en mere sammenhængende metode med hensyn til grænseoverskridende tilsyn, vender de tilbage til deres nationale positioner.

Så lad os få lidt ærlighed fra alle ved denne særlige forhandling og ved alle disse forhandlinger.

Med hensyn til kapitalkravsdirektivet, og dette vil man vide, hvis man følger med i dette i ECON-Udvalget, da vi gennemførte kapitalkravsdirektivet, efterlod vi en række områder, som vi sagde, at vi ville tage os af gennem et ændret kapitalkravsdirektiv i efteråret 2008. Det er mere end et år siden, 18 måneder siden.

Så har vi tilføjet noget, navnlig andre områder, som f.eks. grænseoverskridende tilsyn med finanskoncerner, hvor vi endelig opnåede en form for konklusioner fra ØKOFIN-Rådet for nogle måneder siden, og jeg har gjort opmærksom på, hvad jeg vil gøre med hensyn til spørgsmålet om "oprindelses- og distributionsmodellen". Den går et langt stykke i retning af de hensigter, jeg gjorde opmærksom på for nogle måneder siden, og jeg fremlagde nogle forslag; det afspejles i hr. Rasmussens betænkning, som er mere eller mindre de samme tanker, som jeg selv har, i netop denne henseende. Men jeg kan fortælle Dem dette, før spørgsmålet skal tages op i det relevante udvalg: Parlamentets medlemmer – hvis man kan tage udgangspunkt i formen fra tidligere – vil repræsentere synspunkterne fra mange af deres egne medlemsstater, som i høj grad strider meget mod de ting, jeg har fremlagt her.

Så vi må se, hvordan det kommer til at gå i praksis. Det giver ingen mening at støtte hr. Rasmussens betænkning på netop dette område, og så på den anden side, når dette spørgsmål skal behandles i Parlamentet i form af et forslag – som jeg også vil fremlægge i løbet af det næste par måneder, og jeg sagde det for mange måneder siden, at jeg ville gøre det – hvis Parlamentets medlemmer så indtager deres egen nationale holdninger og repræsenterer synspunkterne hos banker i deres eget land og nogle af synspunkterne hos medlemsstaternes regeringer, så vil det ikke nødvendigvis være nogen særlig god ide.

Igen appellerer jeg til en form for rationel tilgang og i det mindste en vis konsekvens. Jeg respekterer i høj grad holdningen hos de personer, der er konsekvente i alle disse spørgsmål: Folk, der siger "Jeg mener ikke, at det er nogen særlig god idé" og følger det op ved at sige det her i Parlamentet, og som holder fast i dette over for udvalget og holder fast i den indstilling.

Men det, der giver mig problemer, er personer, som generelt går med til at fremme nogle af de områder, der henvises til, og når man så står over for et specifikt forslag, vender tilbage og mere eller mindre fremlægger synspunkterne hos deres egne medlemsstater eller institutionerne i deres egen medlemsstater.

Men netop denne by er sandsynligvis hovedkvarteret for verdens lobbyindustri. Jeg har hørt forskellige tal i årenes løb, der viser, at der muligvis er flere lobbyister her end på Capitol Hill i Washington, men forskellen mellem dem er under alle omstændigheder ikke særlig stor.

Så jeg vil gerne, når nogle af de tanker, jeg har fremlagt, som jeg har gjort opmærksom på i et stykke tid, og som nu er blevet offentliggjort – der har været en høring om dette, dokumenterne er blevet offentliggjort, og alle kender nogle af disse forslag på de områder, man har henvist til – når disse forslag om ganske kort tid bliver forelagt medlemmerne af Europa-Parlamentet – vide, om alle de medlemmer, der talte så varmt for ændringer i bredere forstand, når tingene så bliver konkrete, vil følge det op og støtte det, der ligger her.

Vi har noteret os de punkter, der identificeres i både Rasmussen- og Leinen-betænkningerne. Som jeg lovede tidligere, vil vi reagere mere detaljeret på dette i sammenhængen i henhold til rammeaftalen. Hr. Rasmussen spurgte mig, om det ville ske inden årets udgang – det var vist et par måneder siden, at han sagde, at vi forhåbentlig ville kunne reagere inden årets udgang – og jeg lovede ham, at vi ville kunne reagere.

Men til det medlem af Parlamentet, der talte om, at alle ikke skulle lade sig forblinde af deres egen dogmatisme, vil jeg sige, at han måske refererer til den anden side af argumentationen. Jeg vil også bede medlemmerne i den anden side af salen om ikke at lade sig forblinde af deres egen dogmatisme.

Poul Nyrup Rasmussen, ordfører. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke mine kolleger og ligeledes kommissæren for forhandlingen.

Inden jeg afrunder forhandlingen om min egen betænkning, vil jeg gerne sige til min kollega hr. Purvis, at det er korrekt, at bankerne er regulerede, men de produkter, der var årsagen til alle de problemer, som vi har nu, ikke er regulerede, og det var ikke reguleret, at vi kunne køre så mange ting ved siden af balancen, som vi rent faktisk gjorde. Så, hr. Purvis, det svar, vi har brug for, er bedre lovgivning, og vi har brug for lovgivning også om disse produkter.

Jeg vil sige til fru Starkevičiūtė, for at undgå enhver misforståelse, at jeg ikke taler om at regulere selskabet, men om at regulere adfærden. Vi ved, at i den virkelige verden ændrer hedgefonde og private equity ofte deres juridiske konstruktioner, og det findes der mange eksempler på – investeringsbankerne selv har udført private equity-aktiviteter. Så det er adfærden, vi skal ændre, og det er det centrale i denne betænkning.

Jeg vil gerne sige til kommissær McCreevy, at der er noget helt grundlæggende – som ikke har noget som helst med dogmatisme at gøre – at jeg gerne vil understrege noget over for Dem, og det er det, vi understreger i første punkt i vores betænkning: at lovgivningen skal dække alle finansielle aktører. Det er den grundlæggende hensigt med denne betænkning, for første gang i EU's lovgivningsmæssige historie, at det, vi ønsker, er en fælles totallovgivning baseret på filosofien om ensartede regler, hvor ingen lades udenfor, men som består af en enhedslovgivning, der dækker alle finansielle aktører. I betænkningen tilføjer vi eksplicit: "herunder hedgefonde og private equity". Så må De sige til mig, kommissær McCreevy, og til resten af Europa-Parlamentet: Ja, jeg er enig med Dem, men ikke vedrørende hedgefonde og private equity. Hvad er det, vi taler om her? I tre år har vi diskuteret med Dem, hvorvidt private equity eller hedgefonde skulle være omfattet af lovgivningen eller ej. Inden finanskrisen sagde De, at dette ikke var nødvendigt: De er bedre til at regulere end nogen regering, så lad dem gøre deres arbejde. Nu siger De, at de ikke spiller nogen rolle i finanskrisen, så vi vil ikke gribe ind i reguleringen af hedgefonde og private equity.

Hr. kommissær, De talte om lobbyvirksomhed her i Europa-Parlamentet. Jeg kan bekræfte for Dem, at mange hedgefonde, lobbyorganisationer og private equity-organisationer er til stede her hele dagen, hele natten, altid. Men jeg mener, at Parlamentet nu må insistere på, at Kommissionen – og det er Dem – inden årets udgang skal fremlægge en totallovgivning; det er første punkt, der omfatter alle finansielle aktører.

(Bifald)

Klaus-Heiner Lehne, ordfører. – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Gennemsigtigheden i fondene er så stor, at velbegavede vurderingsbureauer, endnu mere velbegavede bestyrelser i banker og de lidt mindre begavede reguleringsmyndigheder ikke længere vidste, hvad der foregik. Så gennemsigtige er tingene! Det er indlysende, at vi er nødt til at gribe ind, og det behøver ingen yderligere begrundelse.

Hr. kommissær, De stillede spørgsmålet om holdningen i forhold til salg af udækkede optioner. Det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt sælgerne af udækkede optioner selv bliver taberne i sidste ende. Spørgsmålet er, hvad det har sat i gang, og hvilke skader dette kan have forårsaget. Det drejer sig i virkeligheden om deres handlingers indvirkning på andre. Det er præcis grunden til, at reguleringsmyndighederne i talrige lande har reageret.

Som forskellige medlemmer har sagt, handler det om almindelige mennesker, om pensionister og skatteydere. Jeg må igen understrege, at vi nationaliserer tab, og det kan ikke være rigtigt.

Min betænkning indeholder ligesom hr. Rasmussens et stort antal helt specifikke forslag. I mit tilfælde drejer de sig især om spørgsmål vedrørende virksomhedslovgivningen. Det er forholdsvis let at udarbejde og gennemføre forslag om disse emner. I virkeligheden behøver man blot at supplere de eksisterende regler. Der er på ingen måde tale om at forskelsbehandle nogle hedgefonde eller andre enheder.

I øjeblikket har vi en situation i Europa – og det bestrider ingen – hvor disse alternative finansieringsinstrumenter er reguleret gennem den nationale lovgivning, men i nogle tilfælde reguleres på vidt forskellig måde. Det giver god mening at indarbejde dem alle i et europæisk finansmarked og regulere dem ensartet. At opfordre til flere specialistbetænkninger nu, hvor vi allerede har diskuteret sagen, som hr. Rasmussen sagde, i tre år, når vi her i Parlamentet allerede har specialistundersøgelser, hvor Kommissionen har behandlet sagen, og vi har afholdt høringer om det, er efter min opfattelse meningsløst og vil kun være spild af tid. Der findes virkelig et behov for at indføre virkelige og praktiske foranstaltninger. Situationen kræver handling.

Jeg har en sidste bemærkning vedrørende statslige fonde. Jeg er fuldstændig enig med Dem. Vi har brug for statslige fonde, og på langt sigt får vi også brug for statslige midler fra andre lande, fra lande uden for EU, for ellers bliver det sandsynligvis umuligt at finansiere infrastrukturudgifterne i Europa på længere sigt. Det er et spørgsmål, hvor De helt sikkert også har Retsudvalgets opbakning, selv om det ikke har nogen direkte sammenhæng med det emne, vi diskuterer i dag. Vi har altid støttet Kommissionens initiativer på dette område, og det vil vi fortsat gøre.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen.

Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 142)

Corina Crețu (PSE), skriftlig. – (RO) Det er uden for diskussion, at manglende gennemsigtighed vedrørende hedgefonde og private equity-fonde har pustet til ilden i den nuværende økonomiske krise. Det er et af de elementer, der bl.a. har medført, at det i øjeblikket er umuligt at foretage en korrekt vurdering af gælds- og låneregnskaberne i mange finansinstitutioner. I årevis har disse finansinstitutioner ødelagt økonomier og gennemført aggressive overtagelser, hvor man ikke bare har set stort på de mellemsigtede og langsigtede økonomiske konsekvenser, men også de sociale konsekvenser af deres aktiviteter. Lokket af udsigten til hurtig profit har de tilrettelagt opbrydning og salg af hele virksomheder, spoleret nationale økonomier og leget med finansmarkederne fuldstændig uden hensyntagen til gennemsigtighed og regler. Det er klart, at disse fonde skal være regulerede, og at der skal indføres en hensigtsmæssig grad af gennemsigtighed. Dette er en nødvendighed ikke bare for at sikre stabilitet, sundhed og korrekt funktion på finansmarkederne, men også for at mindske den risiko, der truer finansmarkeder, der befinder sig på et tidligt stadium, i udviklingslandene, og som derfor savner stabilitet. Denne krise har vist, hvor farlige konsekvenserne af laissez faire er, og hvor vigtigt det er at sikre den fremtidige gennemsigtighed af de finansielle aktiviteter.

Daniel Dăianu (ALDE), skriftlig. – (RO) Jeg vil gerne rose ordføreren for den vedholdenhed, hvormed han har forfulgt et emne med kraftig modstand fra forskellige interesser. Den stadig dybere finanskriser har strukturelle årsager, der hænger sammen med en kolossal overekspansion af finansielle transaktioner gennem det seneste årti, som har været baseret på mangelfulde sekuritiseringsprocesser, letsindige risici, sammenbruddet af rettidig omhu og manglende forståelse af systemiske risici. Problemet med hedgefonde er især, at de bidrager til større systemiske risici. Man hævder, at det kun er investorernes penge, der står på spil, men det er kun en meget lille del af hele historien. Meget kraftig gearing og fokuseringen på kortsigtede gevinster mangedobler konsekvenserne. Men værre endnu, sådanne operationers spekulative karakter skaber ustabilitet og kan skade den finansielle stabilitet, hvilket den nuværende krise klart har vist. Det giver mening, at bringe hedgefondenes (og equity private-fondenes) aktiviteter ind under reglerne for regulerede finansenheder. Gearingen må ikke være ubegrænset. På samme måde skal hedgefondene give regulerings- og tilsynsmyndighederne alle informationer om deres transaktioner.

20. Borgernes andragender i 2007 (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen af betænkning (A6-0336/2008) af Hammerstein for Udvalget for Andragender om resultatet af arbejdet i Udvalget for Andragender i parlamentsåret 2007 (2008/2028(INI)).

David Hammerstein, ordfører. – (ES) Fru formand! Jeg vil gerne takke alle medlemmerne af Udvalget for Andragender, navnlig alle skyggeordførerne og vores formand, Marcin Libicki, for deres samarbejde og daglige arbejde med andragender.

Vi har mere end nogensinde brug for andragender fra borgerne for at bringe Europa tættere på manden på gaden og hans daglige problemer. Vi har mere end nogensinde brug for andragender fra borgerne for at sikre, at fællesskabslovgivningen overholdes og gennemføres.

Vi har brug for andragender fra borgerne, så vi kan levere konkrete beviser for, hvad Europa står for, for at bevise, at Europa ikke en uigennemsigtig institution, men noget, der påvirker alles hverdag, og at vi er i stand til at føre en dialog med tusinder af borgere.

Det er lykkedes. I 2007 havde Udvalget for Andragender 50 % flere sager end i 2006. Den succes afspejler vores arbejde; det er en succes, der baner vejen for de europæiske institutioner i almindelighed.

Mit eget land Spanien er det land, der får flest andragender behandlet i Udvalget for Andragender. En tredjedel af andragenderne om miljøet i EU kommer fra Spanien. Det er udtryk for den tillid til de europæiske institutioner, der findes i Spanien, og en afspejling af det arbejde, vi har udført i Spanien. Men stadig flere sager kommer fra de nye EU-medlemsstater såsom Rumænien og Polen.

Men succesen i Udvalget for Andragender, succesen med antallet af andragender, forårsager også en række administrative og politiske problemer. Udvalget mangler ressourcer. Antallet af sager stiger konstant, men sekretariatet har stadig det samme antal medarbejdere, og det er det samme antal medarbejdere, der arbejder med behandling af andragender inden for Kommissionen.

Institutionerne er nødt til at reagere fornuftigt på borgernes bekymringer; vi har brug for tilstrækkelige ressourcer for at kunne behandle andragenderne hurtigt og hensigtsmæssigt. Nogle gange trækker procedurerne med andragender ud i årevis; hvis andragenderne ikke behandles, mister de deres værdi, og de europæiske institutioner mister fuldkommen deres evne til at gribe ind.

Nogle gange savner vi juridisk og administrativ omhu af høj kaliber i behandlingen af andragender i Kommissionen. Ja, der findes andragender, der irriterer magten. Ja, der findes andragender, der irriterer myndighederne. Ja, der findes andragender, der er ubelejlige, fordi de bringer hundreder eller tusinder af mennesker til Europa-Parlamentet. Men alligevel er det sådan, Europa vil blive styrket.

Sidste år var vi på undersøgelsesrejser til Tyskland, Spanien, Irland, Polen, Frankrig og Cypern, og de resulterede alle i en betænkning. Vi lagde særlig vægt på andragender, der afspejler borgernes bekymring over miljøet og beskyttelsen af miljøet, og andragender vedrørende direktiver om vand, ejendomsrettigheder og mindretals rettigheder.

På mange måder har vi forbedret samarbejdet med Kommissionen, Ombudsmanden og institutioner som SOLVIT for at fremskynde besvarelsen af andragender.

Andragender kræver ofte udenretlig tvistbilæggelse, ikke en løsning, der blot består i at indbringe sagen for de europæiske domstole.

En af de vigtigste sager i de seneste år, i 2007 og tidligere, var andragendet om Via Baltica, en vejforbindelse, der går gennem et område, der er beskyttet i henhold til fællesskabslovgivningen; Kommissionen og EF-Domstolen har allerede handlet eksemplarisk for at forhindre ubodelig skade på miljøet.

Andre meget vigtige sager (og her vil jeg gerne takke kommissær McCreevy, som er til stede her i dag) var loven om byudvikling i Valenci, hvor hr. McCreevy og hans hold handlede effektivt for at forsvare direktivet om offentlige indkøb. Andre sager vedrørte Equitable Life, Loiret i Frankrig, beskyttelse af vandkvaliteten i Frankrig og det følsomme spørgsmål om forældremyndigheden over børn i Tyskland.

I øjeblikket har vi en række andragender som f.eks. andragendet om et enkelt arbejdssted for Europa-Parlamentet, som er underskrevet af halvanden million borgerne: Vi anmoder om at få lov til at behandle dette andragende, da vi endnu ikke har fået lov til dette af Parlamentets Præsidium.

Endelig fremsætter vi nogle forslag, bl.a. til ændring af navnet på Udvalget for Andragender, som vil blive til "Udvalget for Borgernes Andragender", for at præcisere de europæiske borgers centrale funktion og rolle inden for udvalget. I samme ånd beder vi om, at Parlamentet åbnes på alle måder på internettet og anmoder om interoperabilitet for Parlamentets websystemer; i dag smækker websystemerne døren i for tusinder eller

millioner af europæere, som ikke har den type software, der er nødvendig for at få adgang til nettet, hvor min tale her i Parlamentet bliver transmitteret lige nu.

FORSÆDE: Marek SIWIEC

Næstformand

Charlie McCreevy, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg deltager i denne forhandling på vegne af min kollega Margot Wallström.

Arbejdet i Udvalget for Andragender er en fascinerende kilde til indsigt i borgernes bekymringer og problemer vedrørende europæiske anliggender. De vedrører en lang række politikområder, selv om fysisk planlægning og miljøspørgsmål dukker op meget ofte; de dækker praktisk taget alle medlemsstater, og de dækker et bredt udsnit af det civile samfund, fra den enkelte borger op til den multinationale ikkestatslige organisation. Ordføreren har efter min mening ret, når han fremhæver betydningen af alt arbejdet med de mere end 1 000 andragender, De modtager hvert år.

Der er aspekter af betænkningen og beslutningsforslaget, som jeg gerne vil tage op. Det første er den seneste udvikling, hvor udvalget besøger de steder, hvor problemerne findes, og som kan have betydelig indvirkning i medierne, og som uden tvivl vil gøre Deres arbejde mere synligt. Disse missioner giver, ud over presse- og mediedækningen, også anledning til meget informative betænkninger og virker til at være af høj kvalitet. Jeg mener, at disse er vigtig dokumentation for Deres aktiviteter, og at de fortjener bred offentliggørelse. Det er en stor investering af Deres tid og ressourcer, men jeg er sikker på, at den kan betale sig.

Det andet af de punkter, jeg gerne vil tage op, vedrører i højere grad fremtiden. Jeg vil gerne igen forsikre Dem om vores hensigter om det bedst mulige samarbejde mellem Kommissionen og Parlamentet. I dette samarbejde styrker vi gensidigt hinanden; vanen med samarbejde fører til en bedre informationsudveksling, og resultatet bliver en bedre overordnet kvalitet i servicen til vores borgere. Den seneste stigning i arbejdsbyrden inden for proceduren for andragender, som beskrives i betænkningen, betyder, at det bliver stadig vigtigere med et effektivt interinstitutionelt samarbejde. De skal være klar over, at vi vil gøre vores bedre for at få det til at fungere.

Simon Busuttil, for PPE-DE-Gruppen. – (MT) Tak, hr. formand! Jeg vil gerne indlede med at lykønske ordføreren, hr. Hammerstein, med hans betænkning og det arbejde, han har lagt i den. Den seneste Eurobarometer-undersøgelse på EU-plan viser, at Europa-Parlamentet er den institution, som de europæiske borgere har størst tillid til. Rent faktisk stoler 52 % af europæere på Europa-Parlamentet, hvilket er en større andel end dem, der har tillid til Kommissionen (47 %), større end den andel, der har tillid til deres nationale parlament (kun 34 %), og også større end den andel, der stoler på deres nationale regering (kun 32 % af EU borgere har tillid til den). Jeg mener, at vi bør styrke tilliden til Europa-Parlamentet. Men det ligger stadig fast, at Europa-Parlamentet er den institution, som EU-borgerne har størst tillid til. Jeg mener, at dette skyldes, at Parlamentets medlemmer er valgt direkte af befolkningen; det skyldes også, at man i traktaten anerkender borgens ret til at klage, at indgive et andragende til Parlamentet, som så behandler det. Det er rent faktisk det arbejde, der udføres i Udvalget for Andragender, som derfor er et meget vigtigt udvalg, fordi det giver befolkningen en stemme og derfor er det udvalg, blandt de 20 udvalg Parlamentet, der er tættest på befolkningen. Hvad kan vi gøre for at forbedre denne situation? Jeg mener, at vi bør øge bevidstheden om dette udvalg og om borgernes mulighed for at indgive et andragende. Her er jeg uenig med ordføreren i, at der er tilstrækkelig bevidsthed; jeg mener, at 1 500 andragender er for lidt, når man betænker, at vi udgør et kontinent med en halv milliard mennesker. Desuden skal vi øge borgernes bevidsthed og deres mulighed for at klage, for at indgive andragender. Vi har brug for en større forenkling, så det bliver lettere for borgerne at klage. Derfor beder vi i denne betænkning om, at Europa-Parlamentets generalsekretær forhandler med Kommissionen om at forenkle proceduren for andragender. Vi ønsker også større effektivitet, fordi vi mener, at der er for store forsinkelser ved behandlingen af klager. Vi bruger som minimum tre måneder på at registrere folks andragender eller klager; den forsinkelse er uacceptabel. Endelig ønsker vi et mere effektivt middel. Vi ønsker, at der skal være en større grad af samarbejde, inden de juridiske procedurer går i gang, og vi ønsker, at der også skal være nationale repræsentanter til stede, når borgernes klager behandles.

Victor Boștinăru, for PSE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne lykønske ordføreren med det fremragende arbejde, han har udført, og med hans konkrete forslag. Teksten foran os er udtryk for, at hans betænkning skal være mere end blot en opremsning af de centrale aktiviteter i Udvalget for Andragender i 2007.

Det glæder mig at se, at de punkter, vi har insisteret på, er med i betænkningen. Formålet med andragender er at kaste lys over forkert eller manglende anvendelse af fællesskabslovgivningen. Andragender drejer sig

om at garantere de rettigheder, som EU tildeler sine borgere. Men jeg kan ikke lade være med at fortælle Dem om min følelse af, at dette enestående institutionelle instrument ikke altid er effektivt, eller i det mindste ikke så effektivt, som det kunne eller burde være. Som ordføreren, hr. Hammerstein, helt rigtigt understreger, findes der nogle mangler og fejl, og de skal udbedres.

For det første kan det næppe bestrides, at antallet af andragender, der forelægges udvalget, er konstant stigende. Andragerne mødes undertiden med betydelige forsinkelser, før de får et svar eller ser virkningerne af procedurerne. Instrumenterne til at udøve pres på medlemsstaterne er ikke altid tilfredsstillende. Spørgsmålet er, hvad vi kan gøre for at være mere effektive. Hvordan kan vi sikre både effektivitet og et hurtigt svar? Vi har brug for bedre regler og strammere frister. Vi har brug for at styrke udvalgets egne uafhængige undersøgelsesmuligheder, og til det formål har vi brug for flere ressourcer og juridisk ekspertise til sekretariatet. Antallet af andragere stiger støt. Dette er den europæisk befolknings stemme, og vi har ikke råd til at sidde den overhørig.

For det andet er de institutionaliserede kommunikationskanaler med de nationale myndigheder ikke tilstrækkelige. Antallet af uantagelige andragender er betydeligt. Vi er nødt til at indføre yderligere koordineringsstrukturer med de relevante myndigheder på parlaments- og regeringsniveau nationalt.

Jeg vil igen lykønske ordføreren med hans arbejde og takke ham og kollegerne fra de andre grupper for deres værdifulde samarbejde. Andragender drejer sig om, at borgerne kæmper for deres rettigheder, deres europæiske rettigheder. Vi skal være til stede og være klar til at forsvare dem. Det er udvalgets institutionelle rolle og pligt. Det skylder vi vores europæiske medborgere, og jeg er sikker på, at De er enige i, at der ikke kunne være noget bedre tidspunkt at vise vores engagement i at opfylde deres forventninger.

Hr. kommissær, dette udvalg drejer sig ikke kun om synlighed og om at fremstå mere effektivt i de europæiske mediers øjne. Her vil jeg gerne henvise til – selv om det ikke vedrører 2007-betænkningen – det meget vellykkede samarbejde mellem Udvalget for Andragender og kommissæren, László Kovács, om at forsvare de europæiske borgeres rettigheder i mit hjemland Rumænien, og jeg vil gerne takke ham.

Formanden. – Mange tak. Jeg er bange for, at tiden er gået.

Marian Harkin, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne sige godt klaret til ordføreren, hr. Hammerstein, for hans meget omfattende og vidtgående betænkning.

Det var meget interessant at læse i betænkningen, at mens andre udvalg har et tungtvejende ansvar for lovgivningsmæssige aktiviteter, har Udvalget for Andragender vist, at dets rolle og funktion også er væsentlig. Jeg er helt enig i den fornemmelse, og jeg bliver mere overbevist om det for hver udvalgs møde, jeg deltager i.

Vores primære rolle her i Parlamentet er at være lovgivere, men for at være gode lovgivere, skal vi også være opmærksomme på virkningerne af vores lovgivning, så vi kan forbedre vores indsats i Parlamentet.

Efter min mening bør al lovgivning, der udspringer af Parlamentet, forbedre borgernes livskvalitet på den ene eller anden måde, og i Udvalget for Andragender kan vi se, at det ikke altid er tilfældet. Det sker ofte på grund af manglende eller utilstrækkelig gennemførelse af lovgivningen eller på grund af specifikke omstændigheder eller situationer, som ikke løses gennem lovgivningen. Jeg mener, at det er en lektie for os alle, som vi er nødt til at lytte til og reagere på.

For mig er det centrale i denne betænkning imidlertid, hvordan udvalget svarer borgerne, og jeg har tidligere sagt, at for at reagere effektivt skal vi sætte os selv i andragernes sted. De henvender sig til en stor institution; de har ofte ingen juridisk eller politisk baggrund; de bliver skræmt af bureaukrati og er sandsynligvis meget frustrerede over den situation, som de befinder sig i. For mange andragere er vi den sidste udvej, og det er vigtigt, at vi reagerer effektivt.

Det begynder efter min mening med tydelige, forståelige oplysninger til borgerne. Og som medlemmer af Europa-Parlamentet er vi ikke altid de bedste til at vurdere. Paneler af borgere bør efter min mening afprøve alle de oplysninger, vi leverer, alle de websteder, vi udformer, alle de brochurer, vi trykker.

Vi skal være meget mere omhyggelige med ikke at love mere, end vi kan holde, ellers bliver borgerne fuldkommen frustrerede og ender med at skyde skylden på bureaukratiet i Bruxelles.

Når jeg bruger ordet "love", mener jeg følgende: Vi skal forstå, at borgerne ikke kender til de vandtætte skotter mellem de nationale myndigheder, de ved ikke, hvordan systemet fungerer, og vi har pligt til at fortælle dem,

hvordan tingene hænger sammen. Vi både kan og bør bestemt forsøge at afstedkomme ændringer, og det sker helt sikkert gennem denne betænkning, men vi må ikke lade borgerne blive fanget som en lus mellem to negle.

Når borgerne har gode og nøjagtige oplysninger, og når de er klar over mulighederne for at handle, kan vi yde dem den service, de har brug for. I betænkningen skitseres det i detaljer, hvad der er brug for: tilstrækkelige ressourcer, så sekretariatet kan reagere i tide; et større engagement fra Rådet og medlemsstaterne og maksimal koordinering med Ombudsmanden og SOLVIT.

Men frem for alt viser betænkningen også helt klart, at der findes et behov for en yderligere undersøgelse af systemets svagheder. Det sker, når andragerne ikke kan få deres retmæssige erstatning, og når medlemsstater trækker sagen i langdrag for at undgå at overholde reglerne, indtil bøderne er umiddelbart forestående, og de undgår stadig ansvaret for tidligere bevidste overtrædelser.

Som lovgivere har vi i samarbejde med Kommissionen helt sikkert et ansvar for at handle i disse situationer.

Marcin Libicki, for UEN-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne takke ordføreren, David Hammerstein. Jeg er meget glad for, at hr. Hammerstein har udarbejdet denne betænkning, da han er en af de mest engagerede og fremtrædende medlemmer af Udvalget for Andragender. Han er en person, som jeg virkelig har nydt at arbejde sammen med i løbet af de seneste fire år. Jeg vil også gerne takke alle de øvrige medlemmer af Udvalget for Andragender samt alle dem, der allerede har taget ordet i under dette punkt, og ligeledes sekretariatet i Udvalget for Andragender, som gør et fantastisk stykke arbejde. Som det fremgår af hr. Hammersteins betænkning, er antallet af andragender vokset kolossalt. Det er dette arbejde, der har vejet tungt på sekretariatet.

Udvalget for Andragender er et helt specielt udvalg, fordi det, som det blev nævnt tidligere, ikke arbejder med lovgivning på samme måde som andre udvalg; det arbejder i stedet primært med at sikre kommunikationen mellem de europæiske institutioner, navnlig Europa-Parlamentet, og vores borgere. Som hr. Busuttil mindede om, nyder Europa-Parlamentet meget stor tillid, og denne tillid skyldes bl.a. arbejdet i vores udvalg. Disse 1 500 andragender repræsenterer ikke kun 1 500 personer. Bag disse andragender står der ofte hundredtusinder af mennesker. Jeg vil gerne minde Dem om, at i spørgsmålet om et enkelt arbejdssted for Parlamentet var der mere end en million underskrifter. I spørgsmålet om henvisninger til Gud og kristendom i forfatningen var der over en million. Vedrørende COPE-radioen i Barcelona var der 700 000. Titusinder af underskrifter på andragender vedrørende fysisk planlægning i Spanien, om Equitable Life og Lloyds. Millioner af EU-borgere ved, at Udvalget for Andragender er en del af Europa-Parlamentet, og de ved, at meget ofte er det deres sidste mulighed for at klage. Desværre har jeg ikke tid til at sige mere om dette emne. Jeg vil gerne endnu en gang takke alle, der har deltaget i det gode arbejde i Udvalget for Andragender.

Jeg vil også gerne sige, at Formandskonferencen afviste rapporten fra Den Europæiske Ombudsmand vedrørende fejladministration i Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig. Det er en stor skam!

Formandskonferencen forkastede ligeledes en betænkning om diskrimination over for børn fra brudte familier i Europa, som vi kaldte Jugendamt, Jugendamt-betænkningen. Den drejede sig om diskrimination over for børn fra brudte familier, hvor den ene ægtefælle er tysk, og den anden har en anden nationalitet. Jeg er meget ked af, at Formandskonferencen ikke hjalp EU-borgerne med at få hjælp fra Europa-Parlamentet.

Formanden. – Hr. formand! De må betragte dette som et lille symbol på værdsættelsen af Deres fremragende arbejde. Vi vil nu fortsætte med forhandlingen.

Eva Lichtenberger, for Vets/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Jeg taler her som en, der ikke er medlem af udvalget. Andragender giver Europas befolkning en direkte stemme; i en tid med voksende euroskepsis i mange medlemsstater anser jeg dette for meget hensigtsmæssigt og meget vigtigt.

Andragenderne selv tages alvorligt og anerkendes. Dette kommer til udtryk i det stigende antal andragender. Vi anser det derfor for væsentligt, at alle de spørgsmål, der behandles i disse andragender følges op på en hensigtsmæssig måde, så den befolkningens tillid til Europa-Parlamentet som institution kan bevares. Det skal vi holde skarpt øje med.

Jeg vil gerne nævne tre eksempler. For det første blev andragendet om et enkelt arbejdssted for Europa-Parlamentet underskrevet af et kolossalt antal mennesker. Men der synes at være modvilje mod tanken om at gennemføre en virkelig forhandling her og komme med et klart svar. Offentligheden fortjener imidlertid et svar, og det skal vi give den.

Mit andet eksempel er Via Baltica-motorvejsprojektet med alle dets tilhørende miljøproblemer. Her blev der givet et hensigtsmæssigt svar, hvilket andragerne også har anerkendt behørigt.

Mit tredje eksempel er en påmindelse om, at andragender undertiden vedrører mål, som EU hævder at forfølge, men ikke altid følger i praksis, som i dette tilfælde med initiativet om et åben parlament. Dette andragende går i retning af, at folk ikke skal tvinges til at købe et bestemt computerprogram for at kunne se det materiale, der transmitteres fra Europa-Parlamentet, og skal reagere i det eneste tilladte format. Et åbent parlament betyder åbne standarder. Vi har en forpligtelse her, og vi skal handle ud fra den.

Kathy Sinnott, for IND/DEM-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg betragter Udvalget for Andragender som det vigtigste her i Parlamentet. Det er et forum, hvor borgerne fortæller os, hvordan de mange love, vi behandler i de øvrige udvalg, påvirker eller ikke påvirker dem. Uden disse tilbagemeldinger er vi dømt til at arbejde i et vakuum. Men i arbejdet med at kæmpe for Europas borgere mangler der noget i proceduren, og det er Rådets og medlemsstaternes permanente repræsentanters tilstedeværelse. Hvordan kan vi mægle for borgerne i en tvist med deres land, uden at det pågældende land er til stede i Udvalget for Andragender?

Den irske befolkning kom til Udvalget for Andragender med tre andragender i forbindelse med vores mest værdifulde og følsomme arkæologiske fundsted: Tara, hjemsted for the High Kings og St Patrick. Udvalget for Andragender reagerede entusiastisk og krævede, at ødelæggelsen af dette fundsted skulle indstilles, og opfordrede Kommissionen til at forfølge denne sag over for de irske myndigheder, og alligevel har intet ændret sig. Ødelæggelsen er næsten total. Der kommer snart et betalingssted, hvor the High Kings' hjem en gang stod. Den irske befolkning vil forståeligt nok ikke komme over deres skuffelse.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Hr. formand! Det var med blandede følelser, at jeg læste 2007-betænkningen fra Udvalget for Andragender. Først positive følelser, fordi det er klart, at borgere har krav på, at al lovgivning anvendes korrekt. Jeg har naturligvis ingen problemer med, at folk henvender sig til en organisation, herunder naturligvis Europa-Parlamentet, for at få disse love gennemført, hvis en national eller lokal myndighed nægter at gøre det. 2007-betænkningen er fyldt med eksempler på sager, hvor Udvalget for Andragender gjorde helt ret i at gribe ind.

Men mine følelser var blandede, for på den anden side er jeg især opmærksom på og alarmeret over den europæiske lovgivnings stadig større indtrængen på alle områder, at EU stadig mere blander sig i ting, som efter min mening helt uden tvivl er omfattet af subsidiaritet, og som var bedre overladt til medlemsstaterne. I min egen region Flandern har vi for eksempel i stadig højere grad set Europa blande sig i spørgsmål af stor betydning for os. Jeg tænker navnlig på forsvaret af vores nederlandske sprog, af vores kultur og identitet i vores hovedstad Bruxelles og i det område af Flandern, der ligger omkring Bruxelles, *Vlaamse Rand*. I sådanne spørgsmål ser vi eurokrater med et meget ringe kendskab til det hele prædike for os i meget generelle vendinger og fortælle os, hvad vi skal gøre. Det gør os særligt vrede, og det er uacceptabelt.

Jeg kan også se, at man i denne betænkning gentagne gange henviser til procedurerne i Lissabontraktaten. Og jeg må endnu en gang understrege, at efter det irske nej er denne Lissabontraktat både politisk og juridisk stendød. Vi i Udvalget for Andragender skal måske i endnu højere grad end andre medlemmer af Parlamentet udvise respekt for de juridiske realiteter og befolkningens demokratiske stemme, i dette tilfælde den irske befolkning, der har henvist Lissabontraktaten til historiens losseplads.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Hr. formand! Vores kollega hr. Hammerstein tænker altid på spørgsmål af betydning for borgerne, og jeg konstaterer det ved selvsyn, når jeg har deltaget i delegationer til Udvalget for Andragender. Han udviser også stor følsomhed i den måde, hvorpå han ønsker at fremlægge arbejdet i Udvalget for Andragender i en betænkning. Jeg må sige, at dette er en banebrydende betænkning, fordi det er ikke den samme, vi fremlægger hvert år; man forsøger at fremhæve bestemte sager, som udvalget har behandlet. Målet med denne indsats er bestemt at forbedre effektiviteten af Udvalget for Andragenders bestræbelser på at opfylde de europæiske borgeres forventninger. Bestræbelserne på at sikre, at borgerne har tillid til den måde, hvorpå deres sager behandles, og at der sondres mellem retten til at indgive andragender til Europa-Parlamentet og indgivelsen af klager til Kommissionen og andre instanser.

Det er meget vigtigt, at borgerne forstår forskellene på procedurerne. Vi sigter ikke mod at få flere andragender. Vi sigter mod at få andragender, der har substans og er apolitiske. Vi ønsker derfor et sekretariat med integritet, et, der ikke ønsker at gå ind i politiske tvister eller træffe beslutninger i proceduren for andragender baseret på den politiske udvikling i landet.

Tilsvarende med hensyn til retsafgørelser ønsker vi ikke, at Udvalget for Andragender skal blive inddraget i den juridiske udvikling, og vi ønsker at respektere afgørelserne fra De Europæiske Fællesskabers Domstol.

Vi har ikke oplevet fordele ved at øge antallet af udvalgets medlemmer fra 25 til 40. Se på resultaterne af afstemningerne. Hvor mange medlemmer stemmer? Aldrig så mange som de 25, der tidligere udgjorde Udvalget for Andragender.

Udenretlige procedurer udgør en værdifuld kanal for borgerne, og heldigvis har vi SOLVIT til sager vedrørende det indre marked, en ressource, som borgerne bør udnytte. Frem for alt skal alting foregå på en gennemsigtig og uafhængig måde, så vi kan udføre vores opgave korrekt.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Hr. formand! I 2007 modtog Europa-Parlamentet over 1 500 andragender, hvilket er 50 % flere end det foregående år. Dette viser helt entydigt, at der findes en øget bevidsthed blandt vores indbyggere om, at de kan forfølge deres rettigheder på europæisk plan.

Over 500 andragender blev behandlet på møderne i Udvalget for Andragender, 159 af disse i tilstedeværelse af andragerne. Desuden blev der i 2007 foretaget hele seks undersøgelsesrejser til Tyskland, Spanien, Irland, Polen, Frankrig og Cypern, som resulterede i, at der blev udarbejdet henstillinger for alle de interesserede parter.

EU-borgernes problemer, som er indeholdt i deres andragender, er især fokuseret på spørgsmål som: miljøet og hvordan man beskytter det, ejendomsrettigheder, retten til fri bevægelighed og beskæftigelsesrettigheder, anerkendelse af faglige kvalifikationer og forskelsbehandling. Processen med at indgive et andragende kan have en positiv indvirkning på processen for god lovgivning, navnlig ved at identificere områder, som andragerne fremhæver, hvor EU-lovgivningen stadig er svag eller ineffektiv. Derfor bør de kompetente lovgivningsmæssige udvalg være særligt opmærksomme på de problemer, der beskrives i andragenderne, når de udarbejder og forhandler om ny eller ajourført lovgivning.

Når man tager hensyn til, at medlemsstaterne ikke altid udviser den politiske vilje til at finde praktiske løsninger på de problemer, der beskrives i andragenderne, bør Udvalget for Andragender gå i retning af at styrke effektiviteten i sit arbejde for at betjene borgerne bedre og opfylde deres forventninger. En bedre interinstitutionel koordinering kan fremskynde processen for klagebehandling, og det samme gælder systemet for videresendelse af andragender, der anses for uantagelige, til de kompetente nationale myndigheder. Det forhold, at aktiviteterne i Udvalget for Andragender er effektive, giver indbyggerne et klart signal om, at deres begrundede bekymringer undersøges effektivt, hvilket skaber en konkret forbindelse mellem borgerne og EU.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Hr. formand! Dette er endnu en betænkning om standardfunktionen og aktiviteterne i Udvalget for Andragender, og sandheden er, at vi må erkende, at fra betænkning til betænkning er Udvalget for Andragender og Den Europæiske Ombudsmand fortsat fremragende værktøjer, som de europæiske borgerne kan henvende sig til og anmode om at finde løsninger ved fejlagtig anvendelse af EU-lovgivningen. Derfor er det vigtigt, at vores forslag fortsat sætter de europæiske borgerne i førerrollen, selv om disse ting måske undertiden ikke er gået så glat, som de burde.

Nogle gange, navnlig på det seneste, og her må jeg indrømme, at jeg er lige så skyldig som alle andre, er medlemmerne af Europa-Parlamentets og deres politiske forhandlings førerrolle, enten på nationalt eller lokalt plan, for indflydelsesrig i procedurer, hvor de nationale retsmidler ikke er udtømt, og dette kan give borgerne en falsk forhåbning om, at EU kan løse alting; derfor er der behov for at vise, at subsidiaritetsprincippet er væsentligt for at sikre, at alle instanser, både på statsligt, lokalt, regionalt eller endda europæisk plan, lever op til deres ansvar.

Derfor vil jeg gerne have, at borgerne kan gøre krav på deres førerrolle, og at de gør dette gennem bedre og mere omfattende oplysninger om alle mulighederne for at indgive andragender, at denne ret findes og er mere omfattende end nogensinde, og oplysninger om, hvordan de øvrige klagemuligheder, enten lokale, regionale eller nationale, fungerer, så adgangen til Europa-Parlamentet, adgangen til at indgive et andragende, virkelig er hensigtsmæssig og effektiv og ikke i sidste ende fører til frustration.

Jeg mener også, at der ligger nogle selvmodsigelser i nogle af forslagene fra ordføreren: Vi får at vide, at der er utilstrækkelige ressourcer, at der er forsinkelser, intetsigende svar, duplikering af sager, men alligevel foreslår man også, at registret over andragender overføres til sekretariatet. Jeg mener, at det vil degradere andragendernes profil og ...

Formanden. – Der står ingen på catch the eye-listen i øjeblikket. En regel er en regel. Så De kan afslutte Deres indlæg!

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Tak, hr. formand! Hvis dette er endnu et aspekt af fleksibiliteten, er jeg Dem meget taknemmelig for det.

Jeg mener derfor, at vi bør beholde registret over andragender hos formandskabet; jeg mener, at vi ikke bør degradere andragendernes status, og hvis vi bevarer registret hos formandskabet vil det skabe og endda bevare andragendernes synlighed her i salen, eftersom de ikke ville være begrænset til Udvalget for Andragender.

Jeg er også bekymret, og jeg vil gerne høre Kommissionens – hr. McCreevys – da han er til stede, syn på ordførerens forslag om revision af traktatbrudsproceduren. Jeg vil gerne have en præcisering fra hans side.

Endelig er jeg også bekymret over undersøgelsernes rolle og de endegyldige beviser, som drøftes her. Jeg mener, at Udvalget for Andragenders rolle og pligt skal være at bevare politikernes og borgernes status ved at kræve, at andre institutioner fungerer, som de burde.

Charlie McCreevy, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil blot gerne takke hr. Hammerstein for hans betænkning og ligeledes udvalgets formand, hr. Libicki, og næstformændene for det arbejde, de har udført sammen med os i løbet af året. Jeg har tillid til, at denne samarbejds ånd vil fortsætte frem til afslutningen af denne mandatperiode.

David Hammerstein, ordfører. – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne udtrykke min tak for alle de bidrag, som jeg har forsøgt at medtage i betænkningen.

Bemærkningerne om procedures langsommelighed er berettigede. En af årsagerne er registret over andragender: Det er ingen grund til, at andragere skal vente tre eller fire måneder bare på, at deres andragende bliver tildelt et nummer. Det er baggrunden for at overføre dem til Bruxelles under formandskabet, som med bistand fra sekretariatet for Udvalget for Andragender kan registrere andragenderne her; der er absolut ikke tale om at degradere andragenderne.

Der er blevet fremsat flere bemærkninger om en ringe gennemførelse af fællesskabsretten eller manglende overholdelse i mange tilfælde. I Udvalget for Andragender holder vi øje med denne manglende gennemførelse. Vi opfatter på ingen måde vores rolle, som om vi blander os. Det forhold at udvalgets formand, en polak, besøger Spanien, er ikke indblanding; det er et spørgsmål om europæisk lovgivning.

Udvalget for Andragender tilbyder borgerne adgang til fællesskabslovgivningen, når appelmulighederne i deres egne lande er udtømt. Jeg mener på ingen måde, at sagerne er blevet påvirket politisk, slet ikke. De vigtige sager, som er blevet forelagt Udvalget for Andragender, har været sager, hvor der gennem mange år løbende er sket en overtrædelse af fællesskabsretten, og derfor er de kommet til rette sted, Udvalget for Andragender.

Ressourcerne i sekretariatet i Udvalget for Andragender er vigtige for at bevare dets selvbestemmelse og uafhængighed. Jeg kan illustrere det ved at sige, at hvis vi mener, at indkøbsproceduren for en it-tjeneste, som ikke kan udføres af Parlamentet eller Rådet og Kommissionen, er forkert, hvordan kan vi så bede Kommission om at udtale sig om dens indkøbsprocedurer, hvis vi ikke har midlerne til at gennemføre en selvstændig og uafhængig undersøgelse? Det kan vi ganske enkelt ikke.

Derfor har vi behov for større kapacitet, og det er indlysende for alle medlemmer af Udvalget for Andragender, at sekretariatets arbejdsbyrde er for stor, og at det har behov for flere ressourcer.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted tirsdag den 23. september 2008.

21. Det europæiske år for kreativitet og innovation (2009) (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0319/2008) af Batzeli for Kultur- og Uddannelsesudvalget om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om det europæiske år for kreativitet og innovation (2009) (KOM(2008)0159 – C6-0151/2008 – 2008/0064(COD)).

Katerina Batzeli, ordfører. – (EL) Hr. formand, hr. kommissær! Udnævnelsen af næste år som det europæiske år for kreativitet og innovation er i fuld overensstemmelse med EU's mål og prioriteringer om at udvikle det europæiske vidensamfund som EU-27's centrale svar på de økonomiske og sociale udfordringer ved

globaliseringen. Denne globalisering søger ganske åbenlyst udelukkende at sætte økonomien i centrum for udviklingen, og det sker rent faktisk alt for ofte gennem en ulovlig fordeling af overskud.

Hvis globaliseringen skal udvikle sig til en ligelig udviklingspolitik, der kan skabe økonomiske og sociale fordele for alle regioner, skal den være menneskecentreret. Den skal sikre muligheder for lige adgang for alle borgere, i alle dele af verden.

Vi har truffet det rette valg ved at gå efter en kombination af innovation og kreativitet som den centrale dimension for det europæiske år 2009. Dermed gør ”videntrekanten” – uddannelse, forskning og innovation, med kreativitet – borgeren til den centrale søjle i EU’s udviklingsmodel.

Desuden er det politiske valg af 2009 som året for kreativitet og innovation tydeligvis en forlængelse af det europæiske år for interkulturel dialog. Jeg vil gerne tilføje, at med Deres deltagelse, hr. Figel, vil det vise sig at blive en stor succes.

Mobilitet for viden og kreativitet udgør en integrerende del af en åben, tværkulturel dialog. Målet med denne dialog er at rumme den kulturelle mangfoldighed, partnerskaber inden for erhvervslivet, fagligt samarbejde, social konvergens og en større uddannelsesmæssig ensartethed blandt EU-borgerne.

Derfor er det vigtigt, at der er tale om et klart engagement og mobilisering hos alle arbejdsmarkedets parter, SMV’er, uddannelsesorganisationer og faglige organisationer samt myndighederne i Fællesskabet samt på nationalt og regionalt plan.

Den vigtigste drivkraft bag alle foranstaltningerne i 2009 bliver uddannelsesprogrammer på nationalt og europæisk plan, fællesskabsprogrammerne for livslang uddannelse, foranstaltningerne vedrørende almen og faglig uddannelse inden for både Socialfonden og de øvrige strukturfonde og ligeledes de nationale uddannelsesprogrammer, der kommer med i dette år.

Områderne kultur, kommunikation, arbejdsmarkedet, unge, kvinder, immigranter, lokale og regionale enheder, kultur industrien og SMV’er er medtaget.

Man har besluttet, at dette samarbejde skal være baseret på flerårige og etårige programmer med specifik finansiering til projekter, selv om Parlamentet gerne ville give dette år dets eget budget, som det er tilfældet med året for interkulturel dialog. Parlamentet har fremsat ændringsforslag, der om noget vil sikre, at dette år ikke primært finansieres gennem fællesskabsprogrammerne for livslang uddannelse, men gennem de enkelte program- og sektorbaserede foranstaltninger. I henhold til disse forslag vil innovation og kreativitet ikke udgøre nogen byrde på uddannelsesprogrammerne, men vil være centrale for alle fællesskabspolitikkerne.

Jeg vil gerne slutte med en tak til kommissæren, Kommissionens tjenestegrene samt det slovakiske og det franske formandskab for den åbne dialog og det åbne samarbejde, vi har haft.

Ján Figel, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne udtrykke min taknemmelighed over for fru Batzeli, Kultur- og Uddannelsesudvalget og alle medlemmerne for deres støtte og ændringsforslag – og forbedringer – til den oprindelige tekst, der har til formål at styrke den og fremhæve adskillige aspekter af et potentielt europæisk år for kreativitet og innovation.

Kommissionen kan helhjertet støtte teksten i dens nuværende form. Dette initiativ er en reaktion på opfordringer fra Parlamentet og fra medlemsstaterne om at styrke forbindelserne mellem uddannelse og kultur. Ved at fokusere på kreativitet og menneskelige talenter ønsker Kommissionen at understrege, at selv om vi kan lade os inspirere af fortiden ved at tage ved lære af vores righoldige europæisk arv og verdensarven, bør arbejdet med kultur frem for alt være en erfaring, der hjælper os med at frigive menneskers iboende potentiale og sikre deres aktive deltagelse. Kreativitet og evnen til innovation er sammenhængende kompetencer, som så vidt muligt skal fremmes gennem livslang uddannelse.

Vi rummer alle kreativitet og innovationspotentiale, og alle har forskellige talenter, hvad enten de er professionelle kunstnere eller amatører, lærere, eller iværksættere, eller kommer fra en rig eller fattig baggrund.

Ved at fremme dette potentiale kan vi bidrage til at løse udfordringer i samfundet og ligeledes forme Europas fremtid i den globaliserede verden, som fru Batzeli netop sagde. Dette europæiske år vil give os mulighed for at fremhæve det forhold, at Parlamentet sammen med Rådet og medlemsstaterne allerede har udarbejdet et charter for en afbalanceret tilgang til uddannelse i form af henstillingen om nøglekompetencer for livslang uddannelse. Den vedtog vi i december 2006, og den vil fungere som vores vejledning gennem dette år. Et af de slående træk ved denne definition af kompetence som ”viden, færdigheder, og holdninger”, og vi planlægger

at udnytte dette år til især at fremhæve spørgsmålet om holdninger, som nok er den tanke, som Europa er nødt til at arbejde mest med.

Da dette forslag til et europæisk år oprindeligt blev drøftet med Kulturudvalget på et meget uformelt grundlag, understregede fru Pack, at dette var en europæisk succeshistorie og en god historie at fortælle vælgerne i et valgår – 2009. Med dette i tankerne vil jeg opfordre Parlamentet og os alle til at blive virkelige ambassadører for kreativitet og innovation – ikke kun i 2009, men også efterfølgende.

Mihaela Popa, for PPE-DE. – (RO) Som De ved, er Kommissionens forslag om, at 2009 skal være det europæiske år for kreativitet og innovation, en del af initiativet om at styrke betydningen af forskellige områder ved at knytte dem til et bestemt år. Europa skal fremhæve kreativitet og nytænkning for at klare et mobilt Europa, og ved at vælge dette tema for det europæiske år får man en god mulighed for at formidle information til offentligheden om bedste praksis på dette område og for at stimulere de politiske forhandlinger.

Det overordnede mål for det europæiske år 2009 er at fremme kreativitet som drivkraft for innovation og en nøglefaktor for udviklingen af personlige, faglige, iværksættermæssige og sociale færdigheder livet igennem. Kreativitet og nytænkning er to værdier, der bliver mere og mere værdifulde, når vi bruger dem. Jo mere vi bruger dem, jo mere effektive bliver de. Men toppræstationer kræver særlig opmærksomhed under gunstige omstændigheder.

I 2009 bliver det meget vigtigt for de enkelte medlemsstater i overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet at fremme disse aktiviteter, der omfatter unge, mænd såvel som kvinder, idet vi ved, at kvinder er underrepræsenterede inden for i videnskab og forskning. Disse aktiviteter bør også omfatte handicappede med et stort potentiale for kreativitet.

Det Europæiske Folkeparti støtter europæisk innovation og opfatter oprettelsen af et europæisk institut for innovation og teknologi som en prioritering. Men vi mener ikke, at det er tilstrækkeligt at forlade sig på folks medfødte kreativitet og nytænkning; vi bør tilrettelægge aktiviteter og skabe begivenheder. I denne sammenhæng støtter vi vedtagelsen af et forslag til betænkning om det europæiske år for kreativitet og innovation, som vi har forhandlet om med Kommissionen og Rådet. Det er desuden vigtigt, at vi iværksætter en række opfølgende foranstaltninger for at fastholde indsatsen, når året er forbi, og, som kommissæren sagde, i vores egenskab af medlemmer af Europa-Parlamentet bør vi virkelig fungere som kreativitetens ambassadører.

Christa Prets, for PSE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær! Vi befinder os stadig i det europæiske år for interkulturel dialog, og vi overvejer året for kreativitet og innovation, hvilket er udmærket, fordi de to emner supplerer hinanden. Det er meget vigtigt, fordi det kræver en masse kreativitet og innovation at skabe tværkulturel dialog, at praktisere den og gøre den til en del af vores liv. Vi bør øve os på det nu, så vi senere uden problemer kan bevæge os ind i næste år, og så de nye krav om kreativitet kan betragtes som en drivkraft for innovation og som en central faktor for udviklingen af personlige, faglige, iværksættermæssige og sociale kompetencer.

Livslang uddannelse er af særlig betydning i denne sammenhæng. Europa skal blive mere kreativt og innovativt for at kunne tage udfordringerne op i den globale konkurrence samt for at tilpasse sig og reagere på de hastige teknologiske ændringer og tendenser. Der resterer stadig en hel del i denne henseende. Hvis vi ser på forsknings- og udviklingsprogrammet og det budget, som alle landene forventes at levere, nemlig 3 % af BNP, må vi erkende, at vi stadig er langt fra målet. Når vi kigger på andre lande som USA og Kina, som investerer langt mere i forskning og udvikling, kan vi se, hvor der findes huller, der skal udfyldes her i Europa.

Det kræver også en hel del kreativitet og innovation at sammensætte finansieringspakkerne. Dette program kunne bestemt have haft godt af en sådan. Det måtte desværre klare sig uden økonomiske ressourcer. Medlemsstaterne – og ligeledes organisationer og institutioner – skal nu selv finde ud af, hvordan de fastlægger prioriteringer, og hvordan de finansierer dem, med hvilke mål, og de vil naturligvis skulle have adgang til hensigtsmæssige EU-støtteprogrammer. Men til supplerende innovation og supplerende aktiviteter kunne vi imidlertid godt have brugt noget ekstra finansiering. Det var bestemt vigtigt.

Det er også meget vigtigt at skabe en tæt forbindelse mellem kunstnerisk udfoldelse og skoler og universiteter. Kunst og kultur har også brug for støtte og opbakning, hvis de skal skabe kreativitet. Idéerne ligger der meget ofte, men pengene til at gennemføre dem mangler. Det er meget vigtigt, at vi ikke forsømmer at foretage en evaluering i forbindelse med året for interkulturel dialog, året for mobilitet og alle disse ting, der rent faktisk er kædet sammen, så vi i sidste ende ved, hvilke fordele det skaber for befolkningen, og hvordan vi kan gøre

det klart og forståeligt for vores medborgere, at alle disse prioriteringer i sidste ende er til gavn for dem selv og fremmer udviklingen i EU.

Hannu Takkula, for ALDE-Gruppen. – (FI) Hr. formand! Det er en særlig glæde for mig at tale i dag, fordi Parlamentets bedste næstformand, Marek Siwiec, leder mødet, og den fremragende kommissær Ján Figel' er til stede, og fordi emnet er særdeles interessant: kreativitet og innovation; selv om man altid, når man diskuterer den slags spørgsmål, kan spørge, hvad kreativitet og innovation egentlig er.

Det virker ofte, som om det bare er ord, som tilsyneladende ikke har det store indhold. Hvis jeg skulle besvare spørgsmålet om, hvad kreativitet er, kender jeg i det mindste ét svar, som den finske komponist Sibelius efter sigende har givet: Han mente, at kreativitet var smerte.

Naturligvis er vi ikke bange for smerte i Europa, hvis den skaber merværdi, noget som bringer os fremad som en gruppe af nationer og i forbindelse med Europa som helhed. Det er efter min mening hovedformålet med dette europæiske år: at skabe noget merværdi i den europæiske virkelighed.

Hvordan fremmer vi kreativitet og innovation? Som formanden ved, vil Deres land Polen få det europæiske institut for innovation og teknologi. Det er helt sikkert en faktor inden for dette område, der kan tilskynde EU's medlemsstater til at skabe fornyet merværdi og innovation ved hjælp af forskellige incitamenter.

Vi ved imidlertid, at det ikke er regeringsbeslutninger, der skaber innovation eller kreativitet. Uanset hvad vi beslutter her, opstår disse to ting ikke som følge af beslutninger. Vi har i stedet brug for ressourcer og de rette forudsætninger på universiteter, skoler og inden for de forskellige sektorer af vores samfund, så folk kan fokusere på at skabe noget nyt og udveksle bedste praksis, og så de kan slå sig fri af den stereotype tænkemåde, der forhindrer dem i at gribe tingene an på en ny måde.

Det er efter min mening en stor udfordring, fordi vi alle ved, at uddannelsesinstitutionerne i vores egne lande i mange tilfælde har udviklet sig som et resultat af traditioner, der strækker sig langt tilbage i tiden. Visse traditioner er blevet undervist, en bestemt sandhed, men i en vis udstrækning har det været nødvendigt at sætte spørgsmålstejn ved en række emner og undersøge dem ud fra en pluralistisk vinkel. Vi er nødt til at erkende, at ved at være kritiske og ved at være uenige, ved at udfordre paradigmer og bestemte "sandheder", kan det lykkes os at skabe ny merværdi.

Jeg ved, at kommissæren bestemt vil opfordre alle medlemsstaterne til at fremlægge nationale innovationsstrategier for, hvordan de vil hjælpe de studerende med at tænke på nye idéer eller skabe mulighed for nye tænkemåder hele vejen fra den tidlige skolegang til universitetet baseret på et program for livslang uddannelse.

Dette er et vigtigt spørgsmål, og jeg mener, at det vigtigste bidrag fra et europæisk år vil være, at kreativitet, innovation og nye tænkemåder bliver det centrale i forhandlingen. Måske vil det føre til innovation og ny merværdi, og måske vil det føre til nye produkter, fordi økonomien i EU er et vigtigt anliggende.

Mieczysław Edmund Janowski, for UEN-Gruppen. – (PL) Hr. formand, hr. kommissær! Paul Gauguin sagde "Jeg lukker mine øjne for at se". Vi ønsker at se bedre, at forstå bedre og at handle bedre. Vi er nødt til at vække de færdigheder og talenter, der hviler inde i os selv. Det er vigtigt at udnytte al den kreative kraft, som det europæiske samfund rummer, for at tage de udfordringer op, som verden byder os. Vi udgør mindre end 8 % af befolkningen på vores planet. Vores befolkning er hverken passiv eller mindre velbegavet. Derfor vil jeg på Gruppen Union Nationernes Europas vegne gerne støtte indførelsen af det europæiske år kreativitet og innovation.

Jeg ønsker imidlertid ikke, at det bliver en aktivitet bare for aktivitetens egen skyld. Vi skal gøre alt for at undgå at forspilde de muligheder og evner, vi har, for at skabe nye og positive værdier inden for alle områder: teknologi, iværksætterevne, finansiering samt inden for det sociale og andre områder. Vi har ikke råd til at forspilde de kvalifikationer, evner og det hårde arbejde fra tusinder af talentfulde europæere, unge og ældre, inklusive de handicappede. Vi skal gøre alt for at forenkle procedurerne og indføre innovative løsninger. Lad os udnytte mål 7 i rammeprogrammet til dette!

Mikel Irujo Amezaga, for Verts/ALE-Gruppen. – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at lykønske både Kommissionen med dens forslag og ordføreren, fru Batzeli, med en betænkning, der fik nærmest enstemmig støtte med den sædvanlige undtagelse af et af medlemmer af vores udvalg til hele betænkningen.

På den ene side vil jeg bemærke, at min region, Baskerlandet, arrangerer et innovationens år i år. Det gennemføres på grundlag af principper, som blev godkendt i 2007, og jeg mener, at det må være muligt i det mindste at trække på nogle af dem.

Helt specifikt vil et koncept være at fremme den kritiske, frie tanke i samfundet. Året bør som minimum omfatte dette koncept. Tanken, som driver den videnskabelige ånd fremad og udvikler evnen til at ræsonnere for at lette ændringer i organisationer og institutioner på vores område og deres bidrag til opbygningen af et moderne, støttende, åbent og innovativt kontinent.

På den anden side bør man i et år for kreativitet og innovation fremme princippet om åben innovation: innovation, der både er baseret på interne evner og omfatter alle mulige kilder – brugere, leverandører og netværk – og som går videre end produkter og teknologi og inkluderer de immaterielle og generelt mangfoldige aspekter, der fører til værdiskabelse.

Samtidig bør året føre innovation ud i alle områder: innovation, der også når ud til alle regeringer, og her tænker jeg ikke kun på medlemsstaternes regeringer, regioner eller ikkestatslige instanser, der har masser at sige i årets løb. Jeg vil også gerne bede Kommissionen huske på dem.

Innovation skal også udvides til alle organisationer og institutioner, både offentlige og private, udbyttegivende og ikkeudbyttegivende, og til alle aspekter af livet; det skal især fremme social innovation og innovation til støtte for miljømæssig bæredygtighed.

FORSÆDE: Alejo VIDAL-QUADRAS

Næstformand

Vladimír Železný, for IND/DEM-Gruppen. – (CS) Hr. formand! Jeg blev valgt til Europa-Parlamentet i et tidligere kommunistisk land. Overraskende nok oplever vi her i EU endnu en gang disse ting, som vi var overbeviste om, at vi havde efterladt tilbage i fortiden. Det er et underligt tilfælde af déjà vu. Jeg boede i mit land gennem hele den kommunistiske æra, hvor vores liv omhyggeligt var inddelt i år, måneder, uger og dage, som her især var dedikeret til nogen eller noget. Vi havde folkets kulturår, bogens måned, måneden for det tjekkoslovakisk-sovjetiske venskab, kosmosugen, minearbejderens dag. Hver dag, når vi vågnede om morgenen, tilhørte vores dag, uge eller måned en anden end os selv. Vores liv gik forbi som en stor, endeløs kampagne. Denne kampagne var beregnet til at dække over manglen på frihed og knapheden på appelsiner og kød. Som medlemmer af EU har vi appelsiner og kød nok, men alligevel falder Unionen for den samme fristelse: at skabe resultater gennem kampagner i stedet for gennem en tålmodig og stabil indsats.

Hvordan har EU planlagt at skabe mere kreativitet? Kreativitet er baseret på opfindelser og talent, på en inspireret – eller i det mindste en god – idé. Vi opnår ikke andet end at gøre hundreder af nye ngo'er glade. Disse ngo'er er en underlig sygdom, der påvirker vores demokrati. Selv om de ikke er folkevalgte og ikke har nogen autorisation, har de lov til at hente penge fra vores fonde, fordi de naturligvis handler for det fælles bedste. De vil gladelig bruge hele budgettet på denne årlige kampagne. De vil bruge skatteydernes penge på tusindvis af brochurer, talrige reklamer, arrangementer og seminarer. Kreativiteten vil imidlertid være den samme om et år. Hr. formand, jeg har et forslag. I stedet for det europæiske år for kreativitet og innovation bør vi erklære det næste år for almindeligt arbejde uden nogen kampagner. Et kampagnefrit år: Sikke en lettelse det bliver.

Thomas Wise (NI). – (EN) Hr. formand! Det overordnede mål med det europæiske år 2009 er "at fremme kreativitet for alle som en drivkraft for innovation og som en nøgelfaktor for udvikling af personlige, faglige, iværksættermæssige og sociale kompetencer gennem livslang uddannelse". Men vi taler altid om ny lovgivning. En afvisende stat indsyttet i lovgivning og bureaukrati får kreativiteten og iværksætterånden hos sin befolkning til at stivne. Det er f.eks. usandsynligt, at Belgien nogensinde vil frembringe en Joe Meek eller en Richard Branson, og hvis vi skal være ærlige, nåede den syngende nonne aldrig op på højde med The Beatles eller Rolling Stones.

Efterhånden som Kommissionen synker ned mod forældelsens glemsel, inden den fortabes i mørket, vil de store værker i europæisk kultur blive stående som strikkede fyrtårne. Vi må ikke hæmme vores kunstnere med endnu mere lovgivning, som den store Ral Donner en gang klynkede: "You don't know what you've got until you lose it, uh-huh, oh yeah!"

Pál Schmitt (PPE-DE). – (HU) Hr. formand, hr. kommissær! Det europæiske år for kreativitet og innovation er en fremragende lejlighed til at henlede borgernes opmærksomhed på Unionens aktiviteter inden for uddannelse og forskning, navnlig med hensyn til programmet for livslang uddannelse.

Livslang uddannelse er en integrerende del af Lissabonprogrammet, og blandt de vigtigste mål står udviklingen af et videnbaseret samfund, øget konkurrenceevne, stimulering af økonomien og skabelse af arbejdspladser.

Når vi taler om kreativitet, er vi tilbøjelige til udelukkende at tænke på videnskabsfolk, ingeniører, entreprenører eller håndværksmestre. Men ud over den økonomiske og teknologiske innovation har begrebet kreativitet også en anden og mere ligetil tolkning, der måske ligger tættere på os, nemlig kreativitet i kunstnerisk forstand.

De kunstnere, der forbløffer os igen og igen bidrager i vid udstrækning til at gøre vores liv fuldkomne, enten med malerier, skulpturer, litteratur, musik, teater, grafik, fotografi, design eller sågar film, som når ud til et stort antal mennesker. Kunstnere og det arbejde, de skaber, definerer vores livskvalitet.

Kreativitetens år giver os en god mulighed for at anerkende og værdsætte disse mennesker, som gør vores umiddelbare miljø beboeligt og påvirker unge europæeres smag, værdivurderinger og krav til det bedre.

Jeg er klar over, at vi i høj grad har brug for innovative og kreative teknologier, der afstedkommer revolutionære ændringer. Vi forbløffes af fantastiske biler, mirakuløse kommunikationsmidler og resultaterne af innovativ, videnskabelig forskning, men hvad ville livet være værd uden de smukke kunstværker, statuer, grafiske værker, tekstiler eller de kreative værker inden for musik og litteratur, der omgiver os?

Jeg håber virkelig, at EU's programmer vil omfatte den moralske og materielle værdsættelse af kulturen, navnlig de værker, der bidrager til en følelse af stolthed over den europæiske identitet, og som betyder, at vi alle er lidt gladere for at være europæiske.

Endelig vil jeg gerne, selv om jeg hidtil har talt om kunst, udtrykke håbet om, at Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi, som er åbnet for nylig i Budapest, også vil yde et effektivt bidrag til at gøre året til en succes.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Hr. formand! Vækst i forbruget såvel som væksten i ressourcer til økonomisk vækst, sundhed og kultur i den kommende globaliseringsproces afhænger i stigende grad af uddannelsens effektivitet, af aktiviteter til fremme af menneskers daglige kreativitet og innovation, af skabelse af bedre organisatoriske og finansielle modeller for indførelse af innovationer og på tanker, der øger produktiviteten, forbedrer kvaliteten, skaber arbejdspladser, mindsker omkostningerne og forbedrer konkurrenceevnen.

Det vigtige i alle disse sammenhænge er udvikling af uddannelse, og dette omfatter den obligatoriske uddannelse, der bør fremme kreativ tænkning. Medier bør også tilskynde til innovativ tænkning ved at fremvise resultater og udvise respekt for dem, der har skabt disse resultater. Innovation inden for økonomien, på forskellige niveauer af den lokale administration osv. kan frigive en høj grad af engagement, føre til afskaffelse af administrative barrierer og sikre fuld social integration, hvilket i høj grad afhænger af politikerne.

2009, året for kreativitet og innovation, bør ikke være et år, hvor man tænker, men et år med konkrete og kreative aktiviteter. Forslaget til direktiv er et nødvendigt dokument, og de foreslåede ændringer rækker ikke ved denne hovedtendens.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! Kreativitet og innovation er nøglefaktorer for videnbaserede økonomier, og den europæiske økonomi hører bestemt til disse. At leve op til udfordringerne ved globaliseringen og at udnytte de muligheder, som den udgør, kræver en innovativ og kreativ metode.

Økonomisk aktivitet er kun et af de områder, hvor kreativitet og innovation er vigtige succesfaktorer, og hvor de udgør en afgørende konkurrencefordel. Uden dem er det vanskeligt at forestille sig produkter eller tjenester, der opfylder forbrugernes stadig større krav. Derfor mener jeg, at et øget engagement hos virksomhederne, navnlig med hensyn til deres erfaringer med at udnytte potentialet ved menneskelig innovation og kreativitet, bør prioriteres meget højt i Kommissionens planer.

Kreativitet og innovation er færdigheder, der er vanskelige at lære, men de kan bestemt understøttes. Uddannelse er meget vigtigt for at stimulere deres udvikling. Men dette bør ikke begrænses til skolegang eller akademisk uddannelse. Det vigtige er, at kreativitet og innovation bør fremmes på alle uddannelsesniveauer, fra forskellige former for uddannelse, gennem hele ens erhvervskarriere og videre ind i pensionen. Når man

fremmer innovation og kreativitet, bør man udnytte erfaringerne fra de eksisterende programmer inden for uddannelse og fra andre initiativer, navnlig initiativer med en grænseoverskridende dimension.

Jeg mener, at man ved at udnævne 2009 til det europæiske år for kreativitet og innovation yder en effektiv hjælp til at styrke folks bevidsthed, at formidle oplysninger om god praksis, og at stimulere forskning og kreativitet og frem for alt at stimulere en diskussion om politik og de ændringer, der skal gennemføres, for at kreativitet og innovation kan få større opbakning fra virksomheder, europæiske institutioner og medlemsstaterne.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! Det er virkelig sjældent, at jeg erklærer mig enig med alle, der har haft ordet inden mig. De har alle klart og overbevisende forklaret, hvorfor dette år er vigtigt. Hr. Janowski forklarede det særligt elegant for et par minutter siden. Men jeg er også enig med dem, der siger, at dette kunne blive endnu et af de år, der ikke giver nogen virkelige resultater. Så hvis vi ikke bare skal sige det om et år eller to, må vi forberede nogle konkrete foranstaltninger.

Et konkret skridt kunne være at erklære, at vi gennemfører vores grundlæggende prioritering, som er Lissabonstrategien. Det har jeg ikke hørt nogen nævne. Det er et utroligt vigtigt spørgsmål. Det var i Lissabonstrategien, at vi for første gang kombinerede teknologiske og økonomiske spørgsmål med kunstneriske spørgsmål. Hvis vi skal tale om specifikke skridt, mener jeg, at vi bør gøre det på to niveauer.

Det første niveau – jeg udnytter, at kommissær Figel' er til stede, og han har ansvaret to skolegang og uddannelse – er uddannelse. Vi bør analysere situationen i EU. Udgør afgangseksamenen i vores sekundære skoler virkelig et grundlag for kreativ tænkning hos de unge, der består denne eksamen? Der skal foretages en konkret gennemgang af, hvad der sker i Europa. Æstetisk følsomhed på den ene side og matematiske evner og videnskab på den anden – det er det, vi mangler. Det er ikke muligt med traditionel humaniora. European University Association taler ofte om dette spørgsmål.

En sidste ting, som er meget vigtig. Hvis vi skal tale om ressourcer, tales der om at afsætte ressourcer på EU-niveau. Vi skal forsøge at skabe en situation, hvor vi i sidste ende har en rapport, nogle specifikke data, om situationen i de enkelte medlemsstater, hvad der mangler, hvordan vi kan foretage sammenligninger, fordi vi aldrig har foretaget denne form for sammenligninger på europæisk plan, ikke ordentligt. Det vil hjælpe os med Lissabonstrategien.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Hr. formand, hr. Figel! Jeg er glad for, at De er til stede ved denne forhandling i dag, fordi Deres livserfaring på mange måder svarede til min.

Min egen kunstneriske erfaring giver mig mulighed for at sige, at når man vier et europæisk år til bestemte temaer, bidrager det helt sikkert til at øge offentlighedens bevidsthed og engagement.

Eftersom nutidens Europa skal tage udfordringer og muligheder ved globaliseringen op ved at styrke sin kreative og innovative kapacitet, glæder jeg mig over Kommissionens beslutning om at erklære 2009 for det europæiske år for kreativitet og innovation.

Drivkræfterne bag innovation er mennesker, deres erhvervsmæssige, iværksættermæssige og sociale kompetencer. Det betyder, at man skal være særligt opmærksom på livslang uddannelse. Jeg glæder mig over de foreslåede foranstaltninger til fremme af kreativitet og innovationskapacitet i alle faser af livslang uddannelse gennem arbejdslivet til pensionen.

Jeg er overbevist om, at for at nå målene for 2009, der skal sikre, at Europa får gavn af innovationen, skal de gennemførte foranstaltninger kombineres med andre politikker, som skal fortsætte efter afslutningen på det europæiske år for kreativitet og innovation.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Hr. formand! Ved at erklære 2009 for det europæiske år for kreativitet og innovation har vi afgivet et fast løfte. 42 % af virksomhederne, der arbejder inden for industri og tjenesteydelser i EU, har rapporteret om innovationsaktiviteter. I 2003 innoverede 65 % af de tyske virksomheder, og der blev udstedt 312 patenter pr. 1 million indbyggere sammenlignet med det europæiske gennemsnit på 128 pr. 1 million indbyggere. I Rumænien udfører en femtedel af virksomhederne innovation. I 2006 udgjorde de europæiske investeringer i forskning og innovation blot 1,84 % af BNP sammenlignet med målet på 3 % i Lissabonstrategien.

Investeringerne i forskning og innovation steg ikke med samme takt som Europas BNP. Jeg mener ikke, at undersøgelser, meningsmålinger, konferencer og informationskampagner er nok. Det europæiske år for kreativitet og innovation skal være et år, hvor vi holder løfterne. Fremme af kreativitet kræver hensigtsmæssig

støtte fra både fællesskabsbudgettet og de nationale budgetter. Hr. kommissær, sammen med os, med Europa-Parlamentet og medlemsstaterne, forpligter De Dem til at øge kreativitet og innovation i Europa i 2009.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Hr. formand! Vi takker alle, der har fået et central- og østeuropæisk land til at fejre kreativiteten et år tidligere, idet Budapest rent faktisk er hovedstaden for denne nye europæiske tendens med kreativitet og innovation. På samme måde foreslår vi, at førende universiteter skal have mulighed for at fremme europæisk politik ved at gennemføre særlige foranstaltninger på mindst ét universitet i hvert land fra de seneste to udvidelsesbølger, og eksperter og specialister skal have mulighed for at give deres mening til kende i forbindelse med disse foranstaltninger. Vi foreslår også, at de to eller tre mest fremtrædende forskere i landene fra de to seneste udvidelsesbølger skal ud på en rundrejse til de frem førende universiteter og forskningscentre i Europa.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Hr. formand, hr. kommissær! Udnævnelsen af 2009 til det "europæiske år for kreativitet og innovation" giver mulighed for at fremme kulturelt, videnskabeligt og økonomisk samarbejde, de muligheder, der åbnes for, at de enkelte lande kan udvikle deres eget nationale program for at fremme befolkningens kreative potentiale.

Ligesom livslang uddannelse er vigtigt, er den kreativitet, der ligger bag alle innovationspolitikker, afgørende for at skabe en ny social merværdi. Denne politik viser, at vi regner med og udvikler menneskelige ressourcer, og at de er af central betydning. Det er vigtigt at skabe en direkte forbindelse mellem uddannelse, kultur og videnskab. Det er vigtigt, at institutionerne kan samarbejde om at udvide deres rækkevidde. Kreativitet og innovation er relevant for alle aldersgrupper. Det er også vigtigt, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer, og der skal ydes offentlig støtte for at fremme talenter. Talenter udvikler sig, men de har brug for støtte, for drivkræfterne i samfundet er netop de dygtige og talentfulde kreative personligheder.

Ján Figel', medlem af Kommissionen. – (SK) Jeg vil gerne sige mange tak for en interessant diskussion, der er tegn på interesse for innovation og kreativitet og Parlamentets støtte til denne dagsorden. Jeg bemærkede, at forhandlingen var domineret af medlemmerne fra de nye medlemsstater, hvilket i sig selv er et plus og måske sender et positivt signal om, at udvidelsen af Unionen betyder, at nye temaer og realiteter ansues fra både det globale perspektiv og fra det lokale perspektiv.

Richard Florida, en amerikansk sociolog, sagde, at nøglen til et innovativt samfund kombinationen af tre t'er: talent, teknologi og tolerance. Alle har en vis grad af talent, på en bestemt måde, af forskellig art. Teknologi udgøres af en computer eller et musikinstrument, måske af en kørestol, som et middel til at udvikle en færdighed. Det tredje t, tolerance, gør det muligt for alle, også de marginaliserede og svage, at deltage i processer, der fører til forbedring, social integration og ny viden.

Jeg er glad for, at vi hørte om kontinuiteten i forhold til 2008, for det er vores mål på grundlag af kulturel mangfoldighed og tværkulturel dialog at udvikle endnu en dimension af den kulturelle dagsorden, og det er den kreative industri. Den hjælper os med at se kulturen som en kreativ del af samfundet, ikke som forbrugere, ikke som "noget, undertiden", men som en permanent del af den økonomiske skabelsesproces. Kulturen yder et bidrag. Kultur drejer sig ikke om forbrug. Hvis vi opfatter kultur på denne måde, vil vores kreative industrier få fremgang og skabe gode arbejdspladser og betydelig økonomisk vækst, hvilket rent faktisk er det samme som Lissabonstrategien. Der er ikke tale om noget modsætningsforhold (enten forretning eller kultur), men snarere en forening, som er naturligt afbalanceret og fornuftig.

For det andet er omsætningen af viden til praksis meget vigtigt for læringsprocessen. Vores læring er ofte isoleret og fragmenteret og har begrænset relevans for praktiske behov. Jeg vil ikke tale for længe, men blot gentage, at vi virkelig fik grønt lys her for iværksættersektoren, for erhvervsuddannelse, for det ansvar, som ikke bare EU, men også medlemsstaterne har for at fremme og støtte talent og innovation. Alt dette hænger sammen med moderniseringen af uddannelsessystemet og med livslang uddannelse.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at innovation ikke kun kommer til udtryk i slutprodukter eller nye tjenester. Innovation kommer også til udtryk i nye fremgangsmåder, nye metoder og nye mentaliteter. Dette er det vigtige ved 2009: at ændre vores opfattelse af innovationens betydning, af værdien af talent og kreativitet. Jeg ser frem til det fortsatte samarbejde.

Katerina Batzeli, ordfører. – (EL) Hr. formand! Jeg tror, at vi alle her i Parlamentet enstemmigt og efter politisk aftale støtter det synspunkt, at 2009 skal være året for kreativitet og innovation. Vi har forsøgt at afstive vores tillid til succesen for 2009-programmet, og dette er især blevet muliggjort takket være den fælles beslutningsprocedure. Europa-Parlamentet har vurderet, at denne procedure bliver en politik baseret på den

interinstitutionelle aftale, ikke kun inden for beslutningstagningen, men også med hensyn til programmets gennemførelse og effektivitet.

Jeg vil gerne understrege, at Kommissionen skal tage hensyn til medlemmernes ønsker for programmets gennemførelse og succes ved gennemgangen og indsendelsen af forslag fra de nationale myndigheder og de involverede parter. Denne kreativitet og innovation vil helt sikkert blive indarbejdet i alle politikkerne. Det vil også lette mobiliteten blandt kunstnere, kulturindustrierne, undervisere og lærere.

Dette kræver en langt mere omfattende revision end i året for interkulturel dialog, da finansieringen var klart afgrænset og garanteret på De Europæiske Fællesskabers årlige budget. Under hensyntagen til budskabet fra kommissær Figel' og andre af kollegerne om, at vi skal overvåge gennemførelsen af programmet, vil jeg gerne påpege over for Parlamentet, at tværkulturel dialog og året for kreativitet og innovation skal være spydspidsen i vores kommunikationspolitik med henblik på valget til Europa-Parlamentet. På denne måde kan vi yde et lille bidrag til at mobilisere borgerne for iværksætterånd, kreativitet og kultur.

(Bifald)

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen.

Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 142)

Bogdan Golik (PSE), skriftlig. – (PL) Før jeg blev medlem af Europa-Parlamentet, havde jeg lejlighed til at lære om principperne bag uddannelsessystemets og private virksomheders funktion. Den erfaring, jeg fik, viste mig, at Europa skal udvikle sine kreative og innovative færdigheder af både sociale og økonomiske grunde.

For mig at se er det kommende år for kreativitet og innovation en fremragende mulighed for at forbedre EU's konkurrenceevne i den globaliserede verden. Projekter vedrørende den fortsatte vækst i samarbejdet mellem medlemsstater inden for uddannelse, udveksling af god praksis og ligeledes et Europa for viden og innovation, understøttes alle af den polske regering og EU-myndighederne. Det glædede mig at se tanken om ETI konsolideret i form af etableringen af hovedkvarteret i Budapest i juni 2008.

For at kunne udnytte folks evner fuldt ud og drage fuld fordel af idéer som f.eks. ETI har man ikke kun behov for en veludviklet infrastruktur for at fremme folks kreativitet, men også et støttesystem, der sikrer korrekte arbejdsbetingelser, der giver mulighed for at fortsætte den personlige udvikling. Jeg vil gerne benytte denne mulighed til at gøre Dem opmærksom på et initiativ fra Polen, nærmere betegnet fra Łódź, som er en af ETI-afdelingerne. Łódź er fremtrædende i Europa på grund af sin innovation og ekstraordinære færdigheder inden for områder som moderne uddannelse og de principper, der indføres i erhvervslivet. At udnytte gunstige omstændigheder såsom året for kreativitet og innovation og det undervurderede potentiale i byer som Łódź kan gavne os alle!

Zita Gurmai (PSE), skriftlig. – (HU) Kreativitet og innovation spiller en yderst vigtig rolle for Europas evne til at reagere effektivt på de udfordringer og muligheder, der følger i kølvandet på globaliseringen. En mere effektiv udnyttelse af viden og udvikling af innovation er centrale aspekter af europæisk økonomi, så derfor bør vi lægge ekstra vægt på dem. Målet med det europæiske år for kreativitet og innovation er netop at gøre opmærksom på dette.

Den europæiske økonomis dynamik afhænger i høj grad af vores innovative kapacitet. Europa skal fokusere på sine kreative og innovative evner af både sociale og økonomiske grunde. Derfor er det vigtigt, at vi i løbet af det europæiske år også taler om praktiske foranstaltninger og udvikling af innovation.

Resultaterne af kreativitet og innovation skal formidles til et bredere publikum. Derfor er det særlig vigtigt at iværksætte informationskampagner og fremstød, afholde fælles arrangementer på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan, hvor der skal udformes hovedbudskaber og formidles eksempler på god praksis.

Netværk, som alle betragter som en drivkraft for innovation, skal fremmes, samtidig med at der skal oprettes videntrekanter og forskellige former for uddannelse. For at fremme innovation skal medlemsstaterne koncentrere sig om udviklingen af tjenesteydelser, der kan støtte innovation, navnlig i relation til teknologioverførsel, etablering af poler og innovationsnetværk gennem kontakter med universiteter og virksomheder, om videnoverførsel og om bedre adgang til finansiering.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Mangfoldighed er en af kilderne til innovation, og EU's udvidelsespolitik har givet os nye kilder til mangfoldighed i Europa og dermed også nye innovationskilder. Men desværre er udgifterne til at deltage i Erasmus-programmet for høje for mange studerende i Rumænien og Bulgarien, hvilket sænker deres engagement.

Erasmus blev oprettet i 1987 med det formål at øge europæiske studerendes mobilitet og dermed deres muligheder for at skabe en bedre karriere. 21 år senere har programmet ikke blot tiltrukket 2 millioner studerende og 3 100 højere læreanstalter, det har også ydet et aktivt bidrag til at forbedre de studerendes akademiske liv ved at hjælpe dem til at erhverve tværkulturel viden og selvtillid.

Selv om det ikke var et af Erasmus-programmets officielle mål, er det lykkedes at give de studerende en forståelse af selve essensen af EU, nemlig fri bevægelighed i denne forskelligartede, men forenede familie.

I lyset af de kommende år for innovation og kreativitet mener jeg derfor, at flere midler til budgettet for studerende, der kommer fra de nye medlemsstater vil øge deltagelsen i programmet og dermed styrke mangfoldighed som kilde til innovation og kreativitet.

22. Tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol – Del 2 – Tilpasning af retsakter til den nye komitologiafgørelse (lovgivningsinitiativ) (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om følgende betænkninger:

- A6-0100/2008 af József Szájer for Retsudvalget om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF, som ændret ved afgørelse 2006/512/EF, af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol – Del 2 (KOM(2007)0824 – C6-0476/2007 – 2007/0293(COD)), og

- A6-0345/2008 af József Szájer for Retsudvalget med henstillinger til Kommissionen om tilpasning af retsakter til den nye komitologiafgørelse (2008/2096(INI)).

József Szájer, ordfører. – (HU) Hr. formand! Menneskeheden har længe erfaret, at en beslutningstagende myndighed og navnlig myndigheder i gennemførelsessituationer ikke kan klare sig uden parlamentarisk tilsyn. I dag har vi navnlig i forbindelse med udarbejdelsen af Lissabontraktaten ofte hørt om EU's såkaldte demokratiske underskud, og vi har også hørt en hel masse om bureaukrati i Bruxelles.

Det er interessant, at Lissabontraktaten i dag ikke støttes af netop dem, der vil være bedst tjent af alle med denne ændring, og af dem, der fortsat er overbevist om, at Lissabontraktaten netop sikrer et mere effektivt tilsyn med gennemførelsesmyndigheden, Kommissionen, og det såkaldte europæiske bureaukrati. Det vil jeg gerne bede alle, der ikke mener, at vi har brug for Lissabontraktaten, om at tænke på.

Jeg er overbevist om, at vi ved at sikre Europa-Parlamentet, som er direkte valgt af borgerne, bredere beføjelser i forhold til Kommissionen tjener dette mål. Især når Parlamentet og Rådet, eller den lovgivende myndighed, uddelegerer flere og flere beføjelser til gennemførelsesmyndigheden i Europa, overlader man det i stadig flere henseender til Kommissionen at fastlægge de detaljerede regler.

Eftersom vi i et stort antal sager er nødt til at reagere straks, når den komplicerede europæiske lovgivningsmekanisme ikke virker, når Rådet og Parlamentet ikke kan blive enige, er der intet andet alternativ end at give Kommissionen tilladelse til at handle i sådanne spørgsmål for at opnå en hurtig, og effektiv indsats.

Dette sker stadig. Disse to betænkninger drejer sig om det forhold, at inden for rammerne af aftalen, som blev indgået i 2006 mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen, vil Europa-Parlamentets indflydelse og beføjelser blive udvidet til overvågning af Kommissionens foranstaltninger inden for områderne gennemførelse og lovgivning. Hidtil har kun en lovgivende magt, Rådet, haft denne mulighed.

Kommissionen har udarbejdet fire pakker, hvoraf vi vedtog to under vores sommersamling. Den tredje kommer nu, og min initiativbetænkning drejer sig om de principper, som skal bruges ved gennemførelsen af denne proces og til registrering af denne overvågning.

Samtidig vil jeg gerne slå fast, at drøftelserne gav anledning til et godt kompromis, men jeg vil gerne på Parlamentets vegne helt klart præcisere, at vi ikke betragter dette som en præcedens, hverken for de udvalgsprocedurer, der er i gang i øjeblikket, eller når vi kigger frem i tiden.

Disse overvågningsbeføjelser tilhører Parlamentet uanset Lissabontraktaten; Lissabontraktaten, som sikrer tilsvarende beføjelser, er med andre ord kommet lidt videre, og vi anvender allerede disse beføjelser inden for dens rammer.

Dette er et kolossalt arbejde for Parlamentet, og Parlamentet skal sikres de nødvendige instrumenter til dette; og netop af denne grund har jeg også stillet forslag vedrørende budgettet, så vi ved at fjerne det fra bureaukratiet kan sikre Parlamentet de muligheder, der er nødvendige for at fuldføre denne nye opgave. Parlamentet skal med andre ord også forberede sig på denne opgave, og jeg mener, at EU ved at tage dette skridt også kan blive demokratisk og mere gennemsigtig. Vi vil med andre ord tage et vigtigt skridt i retning af at få gennemførelsesmyndigheden overvåget af den lovgivningsmæssige myndighed, altså af Parlamentet, inden for de europæiske institutioner.

Ján Figel, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! På Kommissionens vegne hilser jeg de to betænkninger fra hr. Szájer velkommen og vil gerne takke ordføreren for hans arbejde. *Köszönöm szépen Jóska.*

Med aftalen ved førstebehandlingen vedrørende den såkaldte "anden omnibus" vil et yderligere sæt lovgivningsinstrumenter blive bragt i overensstemmelse med den reviderede komitologiafgørelse. Dette indebærer en stærkere rolle til Parlamentet – til Dem – og en grundigere demokratisk kontrol. Kommissionen glæder sig virkelig over at se, at arbejdet er skredet frem i et tilfredsstillende tempo, og at man er nået frem til retfærdige løsninger mellem de tre institutioner – Rådet, Parlamentet og Kommissionen.

Med den anden betænkning opfordrede Parlamentet faktisk Kommissionen til at fremsætte nye forslag om at tilpasse en række yderligere retsakter. Jeg kan forsikre Dem for, at Kommissionens har til hensigt at foretage en grundig gennemgang af henstillingerne i Deres betænkning. Når denne vurdering er afsluttet, vil vi kunne beslutte, hvordan vi bedst reagerer på Parlamentets henstillinger.

Endelig vil jeg også gerne udtrykke mit håb om, at Rådets og Parlamentets gennemgang af den næste omnibus også vil foregå hurtigt og uproblematisk.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen.

23. Koncentration og pluralisme i medierne i Den Europæiske Union (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0303/2008) af Marianne Mikko for Kultur- og Uddannelsesudvalget om koncentration og pluralisme i medierne i Den Europæiske Union (2007/2253(INI)).

Marianne Mikko, ordfører. – (EN) Hr. formand! EU har fået næsten dobbelt så mange medlemmer siden begyndelsen af 2004. En af de vigtigste udfordringer efter udvidelsen er at sikre konvergerende standarder for beskyttelse af demokrati og grundlæggende friheder på det højeste eksisterende niveau. I denne henseende hilser vi i betænkningen alle initiativer, der er rettet mod at sikre demokratiet, velkommen og påpeger, at medierne fortsat er et indflydelsesrigt politisk værktøj, der ikke udelukkende skal behandles på økonomiske betingelser.

I betænkningen anerkender vi Kommissionens beslutning om at overdrage fastlæggelsen af pålidelige og upartiske indikatorer for mediepluralisme til et konsortium bestående af tre europæiske universiteter.

I betænkningen understreger vi desuden behovet for at indføre overvågnings- og gennemførelsessystemer baseret på de således fastlagte indikatorer. I betænkningen anerkender vi ligeledes de igangværende bestræbelser blandt repræsentanter for redaktører og journalister på at udarbejde et charter for mediefrihed. I betænkningen understreger vi desuden behovet for sociale og juridiske garantier for journalister og redaktører.

I betænkningen anbefaler vi, at multinationale virksomheder indfører en bedste praksis for redaktionel og journalistisk frihed i de lande, hvor de opererer. Vi udtrykker bekymring over de lavere standarder, der gælder i de medlemsstater, der kom med i EU i 2004 og 2007.

Udvikling og accept af nye teknologier har betydet, at der er opstået nye mediekkanaler og nye former for indhold. Fremkomsten af nye medier har medført større dynamik og mangfoldighed i medielandskabet. I betænkningen opfordrer vi til ansvarlig brug af nye kanaler.

Weblogs: Jeg forstår webloggernes bekymring og så alligevel ikke. Min indtræden i cyberspace har forårsaget en hurtig reaktion blandt en masse bloggere. Jeg vil nu gøre det klart, at ingen er interesseret i at regulere internettet. Derfor støtter jeg som ordfører det kompromis, man er blevet enige om i PSE-, ALDE- og Verts/ALE-Grupperne, og hvor man understreger følgende: "tilskynder til en åben diskussion om alle spørgsmål vedrørende weblogs' status" – punktum. Ikke mere.

I betænkningen erkender vi, at den trykte presse stilles over for udfordringer, fordi reklameindtægterne flytter over på internettet, men vi påpeger, at det nye kommercielle medielandskab er domineret af de etablerede offentlige og private leverandører af medieindhold. Den indeholder også det synspunkt, at koncentrationen af medieejerskabet nærmer sig et niveau, hvor de frie markeds kræfter ikke sikrer mediepluralisme, navnlig i de nye medlemsstater.

I betænkningen erkender man, at public service-medierne behøver en stor og stabil markedsandel for at opfylde sin mission. Man påpeger, at mens public service-medierne på visse markeder er førende markedsdeltagere, lider de ofte under utilstrækkelig finansiering og politisk pres.

I betænkningen erkender man behovet for at øge mediekendskabet i EU, anbefaler, at mediekendskab medtages blandt de ni grundlæggende kompetencer og støtter udviklingen en europæisk læseplan for mediekendskab.

Endnu en gang hilser vi i betænkningen alle initiativer, der er rettet mod at sikre demokratiet, velkommen og påpeger, at medierne fortsat er et indflydelsesrigt politisk værktøj, der ikke udelukkende skal behandles på økonomiske betingelser. Ytringsfrihed er nøglen i min betænkning – det er virkelig det, jeg står for.

Ján Figel, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne lykønske Marianne Mikko med hendes fremragende betænkning. Kommissionen deler mange af de synspunkter, der kommer til udtryk i denne betænkning. Vi er overbeviste om, at denne beslutning sender et meget positivt signal om mediepluralisme til alle interesserede parter, herunder medlemsstaterne og de europæiske institutioner, bl.a. Kommissionen.

Sikring af demokrati og ytringspluralitet er vigtigt, som De har sagt. Vi skal opretholde en god balance mellem målsætningerne om mangfoldighed i medierne og mediernes konkurrenceevne. Men intensive høringer på et tidligere tidspunkt viste, at det ville være politisk uhensigtsmæssigt for Kommissionen og EU at harmonisere reglerne for ejendomsforholdene til medierne eller mediepluralisme. Subsidiariteten er rent faktisk en vigtig faktor her, og en enkelt størrelse eller model vil ikke passe til de mange forskellige situationer.

Derfor mener jeg, at det ville være en fejl at overregulere den meget levende blogosfære. Jeg er imidlertid enig med Dem i, at visse juridiske forpligtelser, som pressen pålægges, som f.eks. respekt for copyright eller svarretten under alle omstændigheder skal overholdes af webstederne. Vi anser det for et ønskværdigt at anbringe websteder med brugergenereret indhold på lige fod med alle andre former for offentlige udtryk. Omvendt vil det virke mod hensigten at skabe en stiv og særlig status for blogs, og det vil ligeledes stride mod den ægte internetånd.

Kommissionen er enig med Parlamentet i, at Det Europæiske Fællesskabs konkurrenceregler alene kun delvis kan sikre pluralisme i medierne. Det er netop af denne grund, at mediepluralisme anses for at være af legitim almen interesse i artikel 21 i EF's fusionslovgivning. Derfor kan medlemsstaterne træffe hensigtsmæssige foranstaltninger for at beskytte mediepluralismen ved at gennemføre supplerende regler ud over fusionslovgivningen. De skal imidlertid anvende den nationale lovgivning og EF-lovgivningen.

Men med hensyn til konkurrencereglerne vil jeg gerne nuancere Deres udtalelse om ejerskabskoncentrationens skadevirkning på mediepluralismen. Europas medievirksomheder, herunder den trykte presse, skal være stærke nok til at modstå konkurrencen på globalt, på internationalt plan. Vi er modstandere af overrestriktive regler for medieejerskab, som kan svække EU-virksomhedernes konkurrenceevne. Situationen kan ikke sammenlignes fra den ene medlemsstat til den anden. Der findes en sand mangfoldighed af situationer.

Jeg går naturligvis ind for større gennemsigtighed i ejerskabet og for, at der stilles fuldstændige oplysninger til rådighed for offentligheden med hensyn til radio- og tv-selskabers og redaktørers mål og baggrund. Dette en klar forudsætning for at opnå autoritative og troværdige medier.

Som De insisterer på i Deres beslutningsforslag, er public service-selskaber et uundværligt element for mediepluraliteten. Derfor mener Kommissionen, at deres public service-opgaver skal specificeres klart og deres finansiering sikres; ellers vil der herske stor usikkerhed.

I denne henseende er vi alle enige om, at definitionen af public service i princippet er et anliggende, som medlemsstaterne skal træffe beslutning om snarere end Kommissionen. Medlemsstaterne træffer også beslutning om finansieringsmidlerne til public service-transmission som angivet i Amsterdamprotokollen. I denne sammenhæng er det Kommissionens rolle at mindske konkurrenceforvridningen mellem alle typer af medier. Kommissionen sætter også pris på Deres holdning til adfærdskodekser og selvregulering som instrumenter til støtte for mediepluralisme.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 25. september.

Skriftlig erklæring (artikel 142)

Katerina Batzeli (PSE), skriftlig. – (EL) Koncentration og pluralisme vil fortsat stå centralt i forhandlingerne på medlemsstats- og fællesskabsplan. Nutidens samfund og borgere modtager direkte information og kan se forhandlinger i medierne. På denne baggrund er det primære mål at få fastlagt og indført grænser for de offentlige og private mediers drift. For begges vedkommende skal vi sikre, at der ikke manipuleres med information. Uafhængighed af politisk magt, mediernes økonomiske uafhængighed, gennemsigtig finansiering af medier, sikring af journalisternes arbejdsvilkår samt kvalitet og diversitet i nyhederne – det er forhold, der alle skal sikres.

I takt med at den demokratiske dialog i medierne bliver mere og mere åben, udvikles der et nyt kommunikationsmiddel, nemlig bloggen, som individualiserer meningsudvekslingen. Men i mange tilfælde er denne udtryksform blevet til en "kollektiv protest" om vigtige spørgsmål i relation til f.eks. miljø og samfund.

Selvregulering og adfærdskodekser kan på dette stadium være et godt grundlag for gensidig respekt mellem brugere og læsere, og man behøver ingen begrænsninger af ytringsfriheden for nogen af parterne. Medier og fora for onlineudveksling af information bliver udbredt, bedømt og reguleret med et aldrig svigtende hensyn til den demokratiske ytringsfrihed og deltagelse samt i respekt for menneskerettighederne.

Ivo Belet (PPE-DE), skriftlig. – (NL) Vi er store tilhængere af pluralisme i medierne, og vi tilslutter os også de brede principper i betænkningen. Det er en skam, at vi ikke kan tilslutte os alle punkter i den.

Vi er enige i, at offentlige radio- og tv-selskaber skal have plads til at spille deres rolle i et digitalt, interaktivt mediemiljø, naturligvis i en god balance med de kommercielle selskaber.

Derfor bør der tilskyndes til åbne debatter på weblogs. Blogs og andet "brugergenereret indhold" er et levende bidrag til det mangfoldige medielandskab og får større og større indvirkning på fortolkningen af nyheder og dagsaktuelle spørgsmål.

Men en blogs kvalitet står og falder med dens forfatter, og ikke alle bloggerere er lige hæderlige i deres hensigter.

Hvis blogs ikke skal degenerere til anonyme kilder til bagvaskelse, skal vi overveje, hvordan vi forholder os til brud på privatlivets fred eller retten til at svare, men Parlamentet må bestemt ikke blive formynderisk.

Adam Bielan (UEN), skriftlig. – (PL) Jeg vil gerne understrege, at EU skal sikre, at der er ligevægt mellem private og statslige medier i Europa. Indblanding i informationsindhold fra ejere af tv- eller radio-selskaber er et brud på de demokratiske normer. Jeg kommer fra et land, hvor den nuværende regering ødelægger mediernes uafhængighed. Der træffes en række foranstaltninger for at få de statslige medier underlagt den styrende elite.

Jeg vil gerne udtrykke støtte til alle initiativer, der skal beskytte de offentlige massemedier, da disse er et magtfuldt politisk værktøj. Offentlige radio- og tv-selskaber skal have ekstra beskyttelse på grund af utilstrækkelig finansiering og det politiske pres, de er udsat for, især i de nye medlemsstater.

Hélène Goudin (IND/DEM), *skriftlig*. – (SV) Europa-Parlamentets Udvalg om Kultur og Uddannelse ser ud til at mangle noget at tage sig til, og i dets iver efter at finde emner, der kan holde det beskæftiget, udsender det betænkninger, som verden helt fint kunne klare sig uden.

Betænkningen om koncentration og pluralisme i EU's medier er et eksempel på dette. Det er en initiativbetænkning fra udvalget, og i den oprindelige tekst foreslog ordføreren en frivillig klassificering af blogs på grundlag af forfatterens og udgiverens faglige og finansielle ansvar og interesser. Der er mange indvendinger mod en sådan tanke, også med hensyn til dens gennemførlighed, men endnu vigtigere er dens mulige implikationer for ytringsfriheden.

Skønt udkastet til betænkning blev ændret i udvalget, indeholder det stadig en masse unødvendige, skadelige forslag.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), *skriftlig*. – (FI) Jeg vil gerne takke fru Mikko for hendes betænkning om pluralisme i medierne. Dette er et brændende aktuelt emne i europæiske samfund: Hvad er vores rolle og indflydelse? Historien har gjort det krystalklart, at magtkoncentration aldrig er af det gode. Folk er altid negativt indstillet over for magt, uanset hvilken skikkelse den antager, og koncentreret magt gør hele samfundet sygt. Det gælder også for den fjerde statsmagt, medierne.

En af EU's vigtigste funktioner er at sikre konkurrence i det indre marked. Hvorfor skulle det ikke også gælde for medierne? Det er berettiget, at man i betænkningen sammenkæder konkurrencelovgivningen i medielovgivningen for at undgå interessekonflikter mellem mediernes ejere og andre former for magt i samfundet.

Alligevel er jeg mere bekymret over mediernes evne som vagthund over, hvad der er godt for samfundet, fordi det hele mere og mere handler om profit.

Det er længe siden, at det var kirken, som fortalte folk, hvilken moral de skulle efterleve. Den funktion er blevet varetaget af visse dele af pressen, fordi den lever af synd, bagvaskelse og fordømmelse. På en mærkelig måde kan denne form for journalistik kombinere den næsegruse tilbedelse af umoral og udtalt snæversynethed for at provokere, fordømme og tjene penge.

"På dine ord skal du frikendes, og på dine ord skal du fordømmes". Disse ord viste et godt kendskab til mennesket. Hvornår vil medierne forholde sig til spørgsmålet om, hvorvidt de i sidste instans opnår noget ondt eller godt for samfundet gennem deres handlinger?

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), *skriftlig*. – (RO) Vi er alle enige om, at pluralisme bør være et vitalt element i medierne. Vi skal støtte pluralismen, og vedtagelsen af Mikko-betænkningen er et stort skridt i denne retning.

Medlemsstaterne skal anerkende og støtte behovet for et afbalanceret massemediemarked, og de skal både enkeltvis og samlet forpligte sig til at give de europæiske borgere mulighed for at få nøjagtig, varieret information.

Kulturel mangfoldighed og det stedse stigende behov for integration af vandrende arbejdstagere og af mindretal er sammen med vigtigheden af information af høj kvalitet til en aktiv befolkning de presserende årsager til at udarbejde et charter om mediefrihed. Jeg vil gerne udtrykke min fulde støtte til Europa-Parlamentets henstilling om, at offentlige medier skal tilskyndes til at fungere som alternative informationsudbydere i forhold til udbydere, der alene er baseret på kommercielle kriterier.

De europæiske borgeres aktive udøvelse af rettigheder og forpligtelser og deres adgang til information og evne til at forstå og kritisere informationsudbuddet er en nødvendighed, som bør danne grundlag for alle foranstaltninger, der vedtages fremover af både de europæiske institutioner og de enkelte medlemsstater.

Toomas Savi (ALDE), *skriftlig*. – (EN) Fru Mikkos betænkning afspejler ganske fint de generelle tendenser i EU's medier og især det meget vigtige aspekt i punkt 35 om public service-medier.

For at sikre medierne en tilstrækkelig høj grad af pluralisme og mangfoldighed skal de offentlige radio- og tv-virksomheder sende programmer, som måske ikke får de højeste seertal eller reklameindtægter. Jeg har altid været overbevist om, at hvis en offentlig radio- og tv-virksomhed bliver ekstremt populær blandt folk og indtægtsgivende for staten, behøver den slet ikke være offentlig.

Formålet med det offentlige selskab er også at opfylde befolkningens forskellige behov og interesser, og disse borgere er ikke nødvendigvis altid de samme som dem, der ser de private virksomheders ofte uambitiøse

programmer. De offentlige radio- og tv-selskaber i EU må ikke glemme nicheprogrammer af høj kvalitet for at konkurrere med de privatejede selskaber.

Et af principperne bag offentlige varer er solidaritet. Public service-medier bør være solidariske med de seere, der også er mere krævende eller kræsne.

Inger Segelström (PSE), skriftlig. – (EN) Betænkningen handler om et vigtigt emne, nemlig mediernes mangfoldighed, der er et vigtigt element i sikringen af demokrati og borgernes ret til adgang til pålidelige, uafhængige medier. Lande, hvor økonomiske, religiøse eller politiske interesser styrer medierne, har svært ved at tilbyde deres borgere forskellige måder at indsamle information på, og det skaber store huller i deres mulighed for at absorbere information og sikre frie, upartiske valg.

Nu stemmer vi i Europa-Parlamentet om en betænkning om disse vigtige emner. Vi svenske socialdemokrater havde virkelig håbet at kunne stemme for denne betænkning, men som den ser ud i dag, kan vi ikke. Kompromisforslaget har store kvaliteter, men der er stadig flere tvetydigheder, især omkring bloggers status. Vi ønsker ikke at være med til, at Europa-Parlamentet sætter lighedstegn mellem blogging og traditionelle medier ved som foreslået at sætte spørgsmålstegn ved eller stille forslag til blogs' status. Det er der ikke stillet krav om for andre grupper, så hvorfor for bloggere? Men vi er enige med mange bloggere i, at overtrædelser og bagtale skal straffes, uanset om de sker i blogs eller andre medier. Derfor stemmer vi mod denne betænkning.

Daniel Stroj (GUE/NGL), skriftlig. – (CS) Europa-Parlamentets initiativbetænkning om koncentration og pluralisme i EU's medier er meget vigtig og nyttig og beskriver flere steder helt nøjagtigt situationen i Den Tjekkiske Republik, som den har været i en årrække. Her vil jeg lægge vægt på særlige aspekter, som med rette kritiseres i betænkningen, og som der bør rettes op på. Det første er den næsten totale koncentration af de daglige aviser i hænderne på udenlandske (især tyske) syndikater, hvis økonomiske og politiske interesser er i klar modstrid med Den Tjekkiske Republiks mål, især med hensyn til pluralisme og mediernes uafhængighed. I det tjekkiske miljø er disse aspekter nu ikke andet end fiktion. Tværtimod er der en klar tendens i retning af radikal, højreorienteret bagtalelse og grænseløs manipulation. Det andet aspekt vedrører de offentlige radio- og tv-medier, der udelukkende tjener den nuværende højreorienterede regerings interesser og er så tendentios i nyhedsdækningen og journalistikken, at ordet offentlig ikke længere kan bruges. Min anbefaling til myndigheder og institutioner, der arbejder med mediekoncentration og pluralisme i EU, er derfor at være meget opmærksom på situationen i især Den Tjekkiske Republik.

24. Opfølgning på Monterreykonferencen af 2002 om finansiering af udvikling (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0310/2008) af Thijs Berman for Udviklingsudvalget om opfølgning på Monterreykonferencen af 2002 om finansiering af udvikling (2008/2050(INI)).

Thijs Berman, ordfører. – (NL) Hr. formand! FN er i færd med at drøfte millenniummålene i New York. Medmindre tingene ændrer sig, når vi ikke disse mål, inden 2015. Det betyder, at fattigdommen ikke bliver halveret, at mødres dødelighed ikke falder særlig meget, og alle børn ikke få adgang til grundskoleundervisning. Vi hører fra forskellig side opfordringer til at lægge millenniummålene på hylden. At de ikke fungerer. Problemet er støttetæthed. Det er et andet ord for kyniske og kortsigtede, egoistiske interesser. Det er helt sikkert, at utilstrækkelig støtte ikke giver resultater, og ja, det rigtigt, at støtteprogrammerne ofte ikke lykkes, og det er det, der er problemet. For lidt støtte fungerer ikke. Det svarer til, at en fodboldtræner udstyrer sit hold med sko – men kun til højre fod. Efter et par kampe siger han så "I taber hele tiden, I lærer det aldrig. Nu er jeg den, der er smuttet – behold bare skoene, men fra nu af må I klare jer selv."

Der findes masser af lande, hvor støtten giver resultater. Støttens omfang er vigtig. I Rwanda blev der ydet betydelig støtte efter folkemordet. Landet er kommet sig utrolig flot. Man kan kritisere præsident Kagame for mange ting – det har jeg også selv gjort – men efter terroren i 1994 har Rwanda været et forbilledligt eksempel for hele verden på, hvordan man kan vende tilbage til livet, men uden støtte ville den økonomiske vækst have været mindre imponerende. Også i Mozambique har støtten givet resultater, og der er mange andre eksempler. Siden millenniummålene blev udarbejdet har 29 millioner børn fået adgang til grundskoleundervisning. Hvis verden holdt sine løfter, ville der ikke være en fødevarekrise. Hvis alle de rige lande brugte 0,7 % af deres BNP på udviklingsbistand, ville antallet af fejlernærede børn ikke igen være stigende efter at være faldet i årevis.

Så denne betænkning er en skarp påmindelse fra Europa-Parlamentet til medlemsstaterne om at holde deres løfter, især de medlemsstater, der halter bagud – Frankrig, Tyskland, Det Forenede Kongerige og Italien, for bare at nævne nogle store medlemsstater. De skal øge deres støtte inden 2015 inden for en fastlagt tidsramme og med regelmæssige bidrag. Ingen forsinkelse, for hvis vi får en sen stigning efter en række små forøgelser, vil de fattige lande gå glip af støtte for 17 mia. EUR mellem i dag og 2015.

En ting skal være helt klar: Offentlige midler alene er ikke nok til at få sat gang i udviklingen og holde den kørende. Det kræver meget mere. EU er nødt til fortsat at investere i fred og sikkerhed, i god regeringsførelse og respekt for menneskerettighederne. I Kenya har det virket takket være pres fra Europa, og Raila Odinga er nu premierminister. I det østlige Tchad har EUFOR meget større problemer, men det er vigtigt at bruge private midler til offentlige mål. Muligheden for at låne penge er meget vigtig. Kun sjældent har de fattigste adgang til lån, og det skal der laves om på. Med udvikling som skal der være lige adgang for kvinder og mænd, ingen uforholdsmæssigt høje renter, investeringer i muligheder for små arbejdsgivere, der er meget gode til at netværke, og alt dette skal ske i samarbejde med lokale organisationer. Private banker tænker ikke automatisk på disse vilkår og er langsommere til at låne penge til kvinder end til mænd. EU kan gøre en kolossal forskel her via kreditgarantier, og Den Europæiske Investeringsbank skal udlåne meget mere, end den gør nu, til mikrokreditinstitutioner. Dette giver folk en reel chance for at vise, hvilket stof de er lavet af, og konsolidere deres egen eksistens som uafhængige, selvhjulpne borgere. De fattige lande skal også have mere at sige i IMF.

Der er også brug for flere penge til at håndtere følgerne af klimaændringer i form af systemet med handel med CO₂-emissioner. Forureneren betaler. Det er ikke de fattige lande, som har ansvaret for den globale opvarmning. Her skal støtten fokusere på bæredygtige energiformer.

Udviklingspolitik er et af EU's centrale områder. EU skal være en stærk aktør på verdensplan, hver medlemsstat skal gøre det på sin egen måde, men sammen skal de hver bidrage med 0,7 % af deres BNP. Det er millenniummål nr. 8, og når dette ottende mål, vil de øvrige mål være lidt tættere på også at blive til virkelighed.

Og her til sidst: I den tid, det har taget mig at holde dette indlæg, er 80 mennesker døde af sult, og 50 børn under fem år er døde af sygdomme, som det er ganske let at helbrede dem for.

Ján Figel, medlem af Kommissionen. – Hr. formand!, Jeg vil gerne udtrykke min taknemmelighed navnlig til Thijs Berman for hans betænkning. Den er meget grundig og fremadrettet.

Jeg synes, at denne betænkning kommer lige på det rette tidspunkt og især kan få betydning på to områder. Det ene er FN-forhandlingerne i New York om resultatet af dokumentet fra Doha-revisionskonferencen om finansiering af udvikling, som forventes indledt i slutningen af november. For det andet EU's holdning i forhandlingerne i FN og Europas eget bidrag til et vellykket resultat af Doha-konferencen. Dette bidrag er under udarbejdelse i øjeblikket.

I 2002 var Monterreykonferencen, som De sagde, en succes. De udviklede lande og udviklingslandene gjorde fælles front og gav tilsagn om at gennemføre et sæt konkrete foranstaltninger, den såkaldte "Monterrey-konsensus". EU kan tage en stor del af æren for dette vellykkede resultat. Jeg mener, at Europa har fulgt meget seriøst op på de løfter, der blev afgivet i Doha, og Kommissionen har årligt bedømt de fremskridt, der er gjort i vores medlemsstater. I 2005 reviderede og styrkede EU sine forpligtelser endnu mere.

De mest fremtrædende EU-forpligtelser er de tidsfæstede mål om at øge den officielle udviklingsbistand med henblik på inden 2015 at bruge 0,7 % af EU's bruttonationalprodukt til udvikling. Jeg er sikker på, at De alle ved, at vi besluttede at nå målet lidt efter lidt med det første delmål i 2006 – som EU nåede i fællesskab. Den næste frist er 2010, hvor vores samlede støtte skal nå op på 0,56 % af BNP.

I juni i år bekræftede Det Europæiske Råd disse løfter, hvilket er en velkommen og meget vigtig foranstaltning, da EU-støtten faldt sidste år for første gang siden Monterrey. Det var et temmelig negativt signal. På denne baggrund har Kommissionen fortsat tillid til, at EU's støtte igen vil stige i 2008. De flerårige rullende tidsplaner, som viser, hvordan hver enkelt EU-medlemsstat forventer at nå det vedtagne mål, er et vigtigt værktøj i denne sammenhæng. Vi skal se på det overordnede billede, men også på situationen land for land.

Siden Monterrey har EU også gjort fremskridt med sine øvrige løfter. Målet med Doha-konferencen er at vurdere fremskridt, bekræfte løfter, identificere hindringer, men også at finde ud af, hvordan vi fjerner disse hindringer. Det skal også handle om nye udfordringer, for eksempel klimaændringer og høje, omskiftelige priser på fødevarer, brændstoffer og varer i lyset af den globale økonomiske krise og også finanskrisen.

Kommissionen håber, at det internationale samfund igen i Doha vil bekræfte det globale partnerskab om udviklingsfinansiering på grundlag af et fælles ansvar mellem udviklede lande og udviklingslande. Det er derfor ikke en envejs-, men en tovejsproces.

Doha skal føre til et handlingsorienteret, fremadskuende resultat, der letter en effektiv gennemførelse af Monterrey-konsensusen i alle dens dimensioner, herunder en mobilisering af nationale ressourcer, udenlandske direkte investeringer i udvikling, international handel, udviklingslandenes udlandsgæld, økonomisk og teknisk samarbejde og global regeringsførelse.

Den betænkning, som De nu skal vedtage, håndterer en række emner og er et velkomment bidrag til den internationale forhandling. Tak for Deres betænkning.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen.

Skriftlig erklæring (artikel 142)

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), skriftlig. – (FI) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke Hr. Berman for hans fremragende betænkning, der giver et klart overblik over den retning, som EU's udviklingspolitik går i. Der er sket en udvikling, men der skal stadig gøres meget.

For ganske nylig offentliggjorde EU et forskningsdokument med titlen Millennium Development Goals at Midpoint, der beskriver gennemførelsen af millenniummålene og EU's rolle i den sammenhæng. I rapporten konkluderede man, at der havde været en positiv udvikling, men også, at der var områder, som skulle forbedres.

EU er verdens største donor af udviklingsbistand og tegner sig for i alt 60 %. I 2006 nåede EU sit officielle mål, nemlig at kanalisere 0,31 % af den samlede BNP over i udviklingsbistand.

Selv om målet med 2006 blev nået, er støtten ikke stor nok, og udsigterne for 2007 viser, at den falder foruroligende meget. De fleste EU-lande har ikke øget deres udviklingsbistand i forhold til det foregående år, og i nogle lande er beløbet rent faktisk faldet med over 100 %. De EU-lande, som har tilsluttet sig millenniumudviklingsmålene, skal derfor stramme sig gevaldigt an.

Ifølge EU's mål skal støtteprocenten stige til 0,7 % af BNP inden 2015. Udviklingsproblemer og fattigdom fjernes ikke automatisk med disse 0,7 %, og der er et presserende behov for planlægning, struktur og overvågning. Men uden penge sker der ikke noget, og det er derfor af afgørende betydning, at vi når vores mål og holder vores løfte.

25. Resultattavlen for det indre marked (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0272/2008) af Cederschiöld for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse om resultattavlen for det indre marked (2008/2056(INI)).

Charlotte Cederschiöld, ordfører. – (SV) Hr. formand! Jeg er utrolig glad for, at der er gjort så store fremskridt, siden vi vedtog vores betænkning om det indre marked i udvalget. Den nye resultattavle for det indre marked, der blev fremlagt i går, viste, at medlemsstaterne havde opnået deres bedste resultater nogensinde i henseende til at gennemføre reglerne for det indre marked i national lovgivning. Stats- og regeringschefernes mål, nemlig et gennemsnitligt underskud i gennemførelsen på 1 %, er nået, og vi har en vinder med 0 %: Bulgarien. Godt gået! Lad os håbe, at denne positive tendens fortsætter, og borgerne fremover vil få det fulde udbytte af vores indre marked.

Vi skal lægge større vægt på korrekt gennemførelse. I vores betænkning opfordrer vi indtrængende medlemmerne af Europa-Parlamentet og Kommissionen til at indarbejde nye og mere avancerede værktøjer og indikatorer, som giver mere dybtgående information, således at offentligheden kan måle og udligne de tab, de måtte lide, fordi medlemsstaternes regeringer ikke altid gør, hvad de formodes at gøre, enten fordi de ikke gør det inden for den rette frist eller på den rette måde.

Navnlig skal vi udvikle overvågningen og vurderingen af gennemførelsen på en sådan måde, at det falder sammen med den nationale gennemførelsesproces. For alle bliver vindere, hvis vi på denne måde kan undgå retssager, først og fremmest skal vi finde ud af, hvordan vi undgår overtrædelsesprocedurer, og hvis det ikke er muligt, hvordan vi får dem gennemført hurtigere. Ved at oprette arbejdsgrupper og netværk kan vi undgå forskelle i gennemførelsen og unødigt "gold plating", og ved hjælp af en effektiv SOLVIT og Kommissionens

sektorundersøgelser kan eventuelle resterende problemer løses på et tidligt tidspunkt. SOLVIT er et instrument, der bør og vil blive stærkere.

Et af de spørgsmål, der er blevet drøftet her i Parlamentet, er forbindelsen til resultattavlen for forbrugermarkederne. Jeg vil gerne benytte lejligheden til her og nu at understrege, at vi ikke bare skal presse en hvilken som helst beslutning igennem på dette trin. Som vi har bemærket, udfylder resultattavlen for det indre marked sin funktion som middel til at øve et pres, og der er stadig et betydeligt udviklingspotentiale. Desuden er det hensigtsmæssigt at lade de to vokse hver for sig, så de hver især kan udvikle deres egne kvaliteter. Derefter kan vi se på, om det er umagen værd at sammenlægge dem, hvilket sagtens kan blive resultatet. For resultattavlen for forbrugermarkederne er stadig et meget umodent produkt, mens den for det indre marked allerede nu er meget vigtig for fremme af en harmoniseret EU-lovgivning. Trods dens muligheder i denne henseende ser medlemsstaterne meget positivt på den. Den er med andre ord et yderst effektivt instrument, som vi skal bevare, men måske også lidt efter lidt indføre i andre sektorer.

Her vil jeg også nævne de sektorer, hvor der kan opstå problemer. Det er miljø, beskæftigelse, energi og transport. Her mener jeg, at vi skal forsøge os med nye modeller og måske indføre modellen i tjenesteydelsesdirektivet, hvis gennemførelse kræver et yderst tæt samarbejde med Kommissionen. Det vil jeg anbefale. Jeg håber, at der kommer flere muligheder for at drøfte dette utrolig vigtige emne i det kommende år i et årligt forum om det indre marked og gennem styrkede netværk, administrative samarbejdsordninger og måske en ny rådssammensætning, indre marked, inden for Ministerrådet. Det ville være en vældig god idé, synes jeg. For regelmæssig ajourføring er trods alt en metode, der kan være med til at udvikle dette område. Jeg vil gerne takke alle, der har bidraget til arbejdet om dette emne, for jeg er overbevist om, at vores arbejde kommer til at danne grundlag for det fremtidige EU-samarbejde.

Ján Figel, medlem af Kommissionen. – Hr. formand! Vi har en række betænkninger under dette nye system, og det glæder mig at kunne lykønske Charlotte Cederschiöld med hendes betænkning, fordi det er et område, som er vanskeligt at evaluere. Betænkningen er meget vigtig, fordi den er yderst detaljeret, men også på grund af de forslag til fremtidige foranstaltninger, den indeholder. Det er en betænkning om resultattavlen for det indre marked, selv om fru Cederschiöld netop har talt om andre områder, som indeholder mange meget interessante og nyttige forslag til tavlens indhold og fokus for de kommende år.

Forsinket eller forkert gennemførelse af EU-lovgivning i national lovgivning berører borgere og virksomheder deres rettigheder under fællesskabslovgivningen. Og det underminerer tilliden til EU som et Fællesskab baseret på retsstatsprincippet. Derfor er rettidig, korrekt gennemførelse og anvendelse af EU-lovgivningen i vores lande af største vigtighed. Denne betænkning bekræfter og understreger denne vigtighed til Kommissionens meget store glæde.

Medlemsstaterne har i høj grad forbedret den rettidige og korrekte gennemførelse af EU-lovgivning i de senere år, og det er en god nyhed. I dag har 18 medlemsstater allerede nået tærsklen på 1 % eller derunder, hvilket er målet for underskud for 2009, som vores stats- og regeringschefer vedtog i marts 2007. Andre medlemsstater er meget tæt på denne ene procent. Det betyder, at det gennemsnitlige gennemførelsesunderskud allerede er 1 % og det endda længe før fristen, der er 2009. Det er en meget positiv udvikling, og Kommissionen håber, at denne tendens vil blive yderligere bekræftet i 2009.

Resultattavlen for det indre marked har allerede spillet en meget vigtig rolle for medlemsstaternes indsats. Sådan vil det også være fremover. Der sker noget, og resultattavlen og de andre medlemsstaters resultater lægger pres på de andre medlemsstater med hensyn til at forbedre deres egne resultater.

Men som ordføreren sagde, betyder god gennemførelse af EU-lovgivningen ikke bare rettidig, korrekt gennemførelse af direktiver. Disse direktiver skal anvendes effektivt i praksis af myndighederne. Og de nationale myndigheder skal sikre, at borgere og virksomheder kan nyde godt af deres rettigheder i henhold til selve traktaten, effektivt og målrettet.

Jeg er enig med fru Cederschiöld i, at tiden nu er inde til at se på, om resultattavlens dækningsområde skal udvides, og undersøge andre aspekter af anvendelsen af EU-lovgivningen, ud over den blotte og bare gennemførelse.

Det øgede fokus på overtrædelser af EU-lovgivningen – altså ikke bare forsinket gennemførelse – herunder mere information om de enkelte sektorer, i den seneste resultattavle fra juli 2008 er et første skridt i denne retning, og vi begynder nu at anlægge en bredere synsvinkel. Kommissionen undersøger, om der kan fremlægges mere kvalitative data om anvendelsen af EU-lovgivning, muligvis med særlig vægt på sektorer,

hvor problemerne med korrekt anvendelse af EU-lovgivningen ser ud til at være mest akutte, herunder, som nævnt, energi- og transportsektoren.

Ambitionen er at offentliggøre en mere omfattende resultattavle i første kvartal af 2009. Det er helt i tråd med det forslag, fru Cederschiöld har stillet i sin betænkning.

Jeg bemærker også holdningen i betænkningen til forholdet mellem resultattavlen for det indre marked for forbrugermarkederne, og at de to resultattavler bør holdes adskilt.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen.

Skriftlig erklæring (artikel 142)

Zita Pleštinšká (PPE-DE), skriftlig. – (SK) EU-lovgivningens kvalitet og rettidige gennemførelse er afgørende for, om det indre marked kan fungere efter hensigten. Korrekt gennemførelse og anvendelse af direktiverne for det indre marked har betydning for konkurrenceevne og den økonomiske og sociale balance i EU.

For eksempel blev direktivet om byggevarer, som vi skulle erstatte med en lov, som jeg nu arbejder med som skyggeordfører for PPE-DE-Gruppen, omsat på en sådan måde, at CE-mærkning er frivillig i fire medlemsstater og obligatorisk i andre. Denne situation skaber enorme problemer for produktionssektoren.

Uklare bestemmelser og ukorrekt gennemførelse af afledt lovgivning ender ofte med sagsanlæg ved De Europæiske Fællesskabers Domstol.

Oprettelsen af kontaktpunkter, hvor de europæiske borgere kan få hjælp med alle retlige og praktiske spørgsmål, når de flytter inden for det indre marked, er et meget vigtigt skridt.

I et åbent, konkurrencepræget indre marked er der behov for mere målrettede, entydige værktøjer til at bekæmpe forfalskninger og piratkopier. De bedes bemærke, at mine kolleger og jeg udarbejdede den skriftlige erklæring 67/2008 for at gøre opmærksom på forfalskninger og piratkopier, som er en stigende trussel mod Europas økonomi, beskæftigelse og kreativitet.

Vi skal prioritere beskyttelse af forbrugerne, som ofte uafvidende køber et forfalsket produkt i den tro, at det er den ægte vare, og som derved sætter deres helbred og sikkerhed på spil.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Rettidig og korrekt gennemførelse og hensigtsmæssig håndhævelse af direktiverne for det indre marked er forudsætninger for, at det indre marked kan fungere effektivt, og for forbrugerbeskyttelse, hvilket indvirker på konkurrenceevnen og EU's økonomiske og sociale balance.

Resultattavlen er et vigtigt instrument i vores politikker. Derfor beder vi Kommissionen øge mængden af information og indikatorer til bl.a. at omfatte arbejdstagernes sociale vilkår og livskvalitet samt miljømæssig indvirkning og indvirkning på klimændringer.

Rumænien kommer ind på syvendeplassen i EU med hensyn til gennemførelsen af direktiverne om det indre marked med et gennemsnitlig gennemførelsesunderskud på 0,8 % i december 2007 sammenholdt med stats- og regeringschefernes mål for 2009 på 1 %. Det understreges også i betænkningen, at forsinkelser eller ukorrekt gennemførelse af EU-lovgivning påvirker forbrugere og virksomheder og betyder, at medlemsstaterne skal forstærke indsatsen for at fremme SOLVIT (et problemløsningsnetværk, som medlemsstaterne bruger til at løse problemer, der opstår på grund af uhensigtsmæssig håndhævelse af lovgivningen om det indre marked, hvor man ikke gør brug af domstolene).

26. Forbedring af læreruddannelsens kvalitet (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0304/2008) af Badia i Cutchet for Kultur- og Uddannelsesudvalget om forbedring af læreruddannelsens kvalitet (2008/2068(INI)).

Maria Badia i Cutchet, ordfører. – (ES) Hr. formand! Jeg er sikker på, at kommissæren og jeg kan være enige om, at vedtagelsen af en betænkning om et så aktuelt og vigtigt emne som læreruddannelsens kvalitet er en god nyhed, da formålet med læreruddannelsen jo ganske enkelt er at forbedre elevernes undervisning og formidle en viden, der gør det muligt for dem at opnå intellektuel modenhed og en kritisk holdning, samtidig

med at de får de kvalifikationer, der er nødvendige for at kunne deltage i et samfund, der bliver mere og mere konkurrencepræget og krævende.

Denne bekymring deles af mange, både elever og forældre, undervisere og erhvervsledere. I Europa er der nu over seks millioner lærere, der udvikler viden og kvalifikationer blandt samfundets yngste og dermed yder et afgørende bidrag til at forbedre mulighederne for økonomisk vækst og større konkurrenceevne.

De nuværende arbejdsvilkår i denne sektor bliver mere og mere komplicerede og krævende: Klasserne bliver mere heterogene rent socialt og kulturelt, undervisningen koncentrerer sig om individuel læring, lærerne er gået fra at undervise fra katederet til at være ordstyrere i klassen, der stilles krav til godt kendskab til fremmedsprog og informations- og kommunikationsteknologi, kendt som it, ikke for at formidle viden, men også for at kunne bruge den som undervisningsredskaber.

De tilgængelige data viser os, at der er mangler i undervisningskvaliteten. Det er i tråd med ovennævnte forhold, der gør dette fag mere og mere kompliceret, og det understreger vigtigheden af at investere i læreruddannelsen, både på seminarierne og som efteruddannelse, og desuden understreges det også, at der er behov for støtte det første år af en lærers karriere.

Mange andre aspekter bør også indgå i overvejelserne, såsom de betydelige lønforskellemellem landene og forskelle mellem gennemsnitslønningerne inden for det samme land, en stor andel af ældre lærere, demotiverende arbejdsvilkår i nogle tilfælde, nedgang i antallet af personer, der ønsker at blive lærer osv.

Det er på denne baggrund, at betænkningen blev skrevet. Den indeholder forskellige henstillinger, som jeg nu vil opsummere.

For det første skal vi tiltrække bedre kandidater til faget, en faktor, der hænger tæt sammen med forbedring af lærergerningens status i samfundet og sikring af en ordentlig løn til lærerne. Det betyder, at arbejdsforholdene skal forbedres med forslag, der støtter lærerne i deres første undervisningsår. Unge lærere kan lære af de ældre, som kan få nedsat antallet af kontakttimer og bruge mere tid på anvendt forskning og videnoverførsel.

Det betyder også, at der skal investeres i selve læreruddannelserne og i videreuddannelse, således at en universitetsuddannelse bliver forenelig med faglig udvikling og gør det lettere for den eksisterende lærergruppe at forbedre deres kvalifikationer og færdigheder.

For det tredje skal vi tilskynde til udveksling af god praksis via bedre mobilitetsprogrammer, især under Comeniusprogrammet, som også bidrager positivt til at ajourføre sprogfærdigheder.

For det fjerde skal vi styrke beslutningstagningen på skoleplan. Det betyder med andre ord større selvbestemmelsesret med udgangspunkt i skolernes forskellige baggrund og de forskellige parter, der er involveret i hvert skolesamfund, nemlig forældre, lokale kulturelinstanser osv.

Hr. kommissær, denne betænkning vil i overensstemmelse med EU-traktatens artikel 149 om uddannelse ikke være bindende for medlemsstaternes regeringer. Men det er bestemt en beslutning, der bør indgå i overvejelserne.

Disse centrale spørgsmål i tilknytning til uddannelse er også tæt forbundet med værdierne i det kommende europæiske medborgerskab, og jeg beder derfor Kommissionen støtte denne betænkning fra Kulturudvalget og gøre sit yderste for at forsvare forslaget i Rådet.

I vores samtaler nævner vi ofte vigtigheden af at tænke over, hvilken slags land vi ønsker at efterlade til vores børn, og vi bør også overveje, hvilken slags borgere, vi vil efterlade til vores lande, og på dette område har uddannelse stor betydning.

Ján Figel, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg glæder mig meget over denne betænkning, især da jeg jo er kommissær med ansvar for uddannelse. Jeg vil gerne takke fru Maria Badia i Cutchet og Kultur- og Uddannelsesudvalget for deres arbejde.

Ligesom De mener Kommissionen, at alle medlemsstater står over for store udfordringer i deres bestræbelser på at forbedre kvaliteten af deres uddannelses- og undervisningssystemer. Vi har gentagne gange nævnt vigtigheden af nøglekompetencer sammen med lighed og effektivitet i vores systemer. Disse udfordringer kan ikke håndteres uden høj kvalitet i undervisningsfaget, og det er det, der er nøglen til det hele. Lærernes kvalitet er en kritisk faktor for moderniseringen af vores uddannelsessystemer og en forudsætning for at skabe lighed og effektivitet. Uden sådanne lærere er det vanskeligt at forbedre forholdene.

Lærerne bliver stillet over for flere og flere udfordringer i takt med, at de økonomiske, sociale og uddannelsesmæssige sammenhænge bliver mere komplicerede, og skolerne og klasserne mere heterogene og forskelligartede. I forhandlingen om den første betænkning her i aften talte vi om kreativitet og innovation. Vi kan kun skabe større kreativitet og innovation hos eleverne, hvis vi har kreative og innovative lærere i vores skoler.

Vi skal tiltrække de allerbedste kandidater til lærerfaget. Vi skal give dem den bedst mulige forberedelse til deres karriere og – vigtigst af alt – vi skal uddanne og udvikle vores lærere gennem hele deres karriereforløb. Det handler, som De sagde, fru Badia i Cutchet, om lærerlønninger og ansættelsesforhold.

Hver enkelt lærer skal være en selvstændig lærer, skal konstant overveje, hvordan den pågældende underviser, skal lære af sine kolleger, søge nye måder at udvikle viden og færdigheder på og opfylde elevernes individuelle behov. Hver enkelt lærer skal have del i livslang læring. En lærer kan ikke undervise i livslang uddannelse, hvis han/hun ikke selv deltager i livslang læring. En grunduddannelse på tre-fire år kan aldrig være nok til at udstyre en lærer med livslang viden. Kun hvis lærerne bliver ved med at lære, kan de holde sig ajour og levere en undervisning, der er relevant for deres elever.

Det glædede mig meget at høre, at der er så stor enighed om disse spørgsmål, hvilket der også var i Rådet i november sidste år.

Vi skal nu gøre en indsats for at omsætte disse gode hensigter og denne enighed til reelle forbedringer i læreruddannelsen. Vi skal tilskynde medlemsstaterne til at investere mere i udviklingen af deres lærere. Tre-fire dages efteruddannelse om året er ganske enkelt ikke nok. Indkøringsstøtten for nye lærere skal også forbedres og udvides. Vi skal tilskynde medlemsstaterne til at forbedre kvaliteten af deres interne kurser og sikre, at de giver de praktiske undervisningsfærdigheder, som lærerne virkelig har brug for nu og i fremtiden.

Vi skal forbedre ledelsen af skolerne. Nu til dags er skoler store organisationer, der indvirker på hundredtusindvis af menneskers liv. De skal være velorganiserede og have en god ledelse, men frem for alt skal de ledes af et ledelseshold, der har en klar vision om at levere undervisning af høj kvalitet til alle elever.

Tak igen for Deres betænkning og engagement. Jeg ser frem til at fortsætte ikke kun vores drøftelser, men især vores samarbejde om denne vigtige sag.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen.

Skriftlig erklæring (artikel 142)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), skriftlig. – Betænkningen er baseret på Europa-Kommissionens meddelelse om forbedring af læreruddannelsens kvalitet (SEK(2007)0931) og understreger nødvendigheden af, at medlemsstaterne reformerer deres nationale uddannelsessystemer for at forbedre læreruddannelsen.

Ordføreren har påpeget nogle meget vigtige faktorer såsom vanskeligheden ved at få de bedste kandidater ind på læreruddannelserne, de lave lønninger til lærere i mange lande, lærernes lave sociale status, deres manglende fremmedsprogs kvalifikationer og mange flere.

For at løse disse problemer skal vi have en sammenhængende, kompleks og fuldstændig strategi i hele EU. Vi skal have flere uddannelsesprogrammer for lærere, og disse programmer skal være struktureret på en sådan måde, at de kvalifikationer, man opnår ved at følge dem, anerkendes i alle medlemsstater. Men det forudsætter, at vi deler ansvaret med de nationale regeringer, for det kan godt være, at vi har ønsket om at gøre det, men det er dem, der har kompetence til at reformere uddannelsessystemet.

Jeg håber, at denne betænkning bliver første skridt i en lang proces, der munder ud i en reel forbedring af læreruddannelsens kvalitet i hele EU.

Livia Járóka (PPE-DE), skriftlig. – Europæiske romaer har fået undervisning af dårlig kvalitet i form af særskilt undervisning og klasser, hvor der kun går sigøjnere, ikke kun i tidligere kommunistlande i Europa, men i hele Europa. Romabørn har problemer med at få adgang til undervisning af høj kvalitet, både i de nye og de gamle medlemsstater. Den geografiske opsplitning af romaer udgør en stor hindring for at opnå kvalitet i undervisningen. Romaernes levevilkår gør det vanskeligt at træffe de nødvendige foranstaltninger i den lange kamp for at komme væk fra systemet med klasser, der kun har romaelever. Fremskridt i denne kamp afhænger af højt kvalificerede både med og uden romabaggrund for at sikre, at romabørn udvikler sig, og vi får ændret den nuværende situation. At uddanne lærere, der skal stille romabørn over for de samme udfordringer, som

eleverne møder i de almindelige skoler, er utrolig relevant i den uddannelse af kommende lærere, der leveres på seminarierne. Hvis vi skal forvente resultater af vores børn, skal vi give lærerne den bedst mulige uddannelse. Viden om progressive undervisningsformer i flerkulturelle, forskelligartede klasser skal være hovedpunktet i fremtidens læreruddannelse. Målet med at skabe ensartet kvalitet i undervisningen, reducere antallet af børn, der går for tidligt ud af skolen, og sikre, at romabørn også kommer på universitetet, og at de er klar til at håndtere livets udfordringer, er ikke let at opfylde, men det er et mål, vi skal kæmpe for.

27. Bolognaprocessen og studerendes mobilitet (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0304/2008) af Doris Pack for Kultur- og Uddannelsesudvalget om Bolognaprocessen og studerendes mobilitet (2008/2070(INI)).

Doris Pack, ordfører. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg håber bestemt ikke, at det forhold, at vi nu igen mødes her i Parlamentet i aften, siger noget om vores grundlæggende holdning til uddannelse.

Bolognaprocessen er den mest radikale reform af de videregående uddannelser i de senere år. Videnstrømmen må ikke stoppe ved de landegrænserne. Derfor er det også positivt, at medlemsstaterne og universiteterne er rede til at samarbejde om denne sag, uanset det subsidiaritetsprincip, de alle priser så højt. Det glæder mig, men jeg bemærker også, at alle de nationale parlamenter ikke har været med i denne proces. Europa-Parlamentet er ikke blevet kontaktet, og det er de 46 nationale parlamenter heller ikke.

Det virkelig oprørende er, at vi, Parlamentets medlemmer, konstant får spørgsmål om denne Bolognaproces. Hvis et eller andet går galt, er det os, fingeren vil pege på, men vi har jo ikke noget at gøre med det hele. Ikke en gang Kommissionen har haft noget at gøre med denne proces. Det glæder mig, at Kommissionen nu er kommet med og hjælper med til at få sat gang i denne Bolognaproces inden for rammerne af vores uddannelsesprogrammer, som De alle kender. Kort sagt har der været store startvanskeligheder, og de er ikke ovre endnu. Det ville have været et klogt træk at inddrage parlamenterne.

Inden 2010 er målet at oprette et europæisk område for videregående uddannelse. Det er klart. De studerende har et bredt udvalg af valgmuligheder og kan følge mange kurser af høj kvalitet. Bolognaprocessen omfatter tre prioriterede indsatsområder: indførelsen af trecyklussystemet (bachelor/master/ph.d.), kvalitetssikring og anerkendelse af kvalifikationer og studieperioder.

Studerendes mobilitet og uddannelse af høj kvalitet formodes at være blandt de vigtigste prioriteringer i Bolognaprocessen, men selve processen og især den forhastede indførelse af bacheloruddannelser har, som vi også har konstateret ved vores høringer, resulteret i, at færre studerende tør bruge tid på at studere i udlandet under deres bacheloruddannelse, fordi disse kurser har været overbebyrdet med alt for meget undervisningsmateriale. Fem års universitetsuddannelse kan ikke pludselig pakkes ind i en treårig bacheloruddannelse. Der er flere eksempler på, at det er, hvad der er sket. Så får vi studerende, som slet ikke kan slippe væk, og for hvem det at studere i udlandet slet ikke kommer på tale. Det er en skam. Erasmus er virkelig et godt program, og alle de muligheder, det indebærer, plus alle andre muligheder for at tage til udlandet bør udnyttes til fulde. En uddannelse, som omfatter mobilitet, bør i realiteten gøres obligatorisk.

Jeg mener ikke, at meritoverførselssystemet fungerer. Det kan ikke passe, at man kan få tre point for et bestemt modul i ét land, mens samme modul kun giver et i et andet. Der skal forefindes europæiske rammer, inden for hvilke alle behandles ens. På dette område skal der gøres mere. Jeg synes, at det lyder godt i teorien, men det fungerer ikke lige så godt i praksis.

Vi skal også sikre, universiteterne gør alt, hvad de kan for at udnytte finansieringsmulighederne, så det bliver lettere for de studerende at udnytte deres mobilitet, hvis de ønsker det. For mange universiteter betyder det, at de skal komme ud af deres elfenbenstårn og kontakte erhvervslivet. Hvor mange store virksomheder ville ikke betragte det som en ære at sponsorere et doktorat eller en masteruddannelse? Hvis det betød, at en masteruddannelse ville komme til at bære navnet Mercedes eller Sony eller et andet virksomhedsnavn, ja, hvad så? Pointen er, at sponsormidler ville være en hjælp for de studerende. Det drejer sig ikke om at sælge nogen retten til at stille krav til undervisningsindholdet, men om at finde frem til de finansieringskilder, som vil give alle, der er interesseret i det, mulighed for at studere i udlandet. Hvis vi gør fremskridt på dette område med hjælp fra Kommissionen, vil det være en fordel for os alle.

Ján Figel, medlem af Kommissionen. – Hr. formand! Jeg vil gerne især gentage min tak til fru Pack. Hun er en af grundlæggerne af programmerne om livslang uddannelse, som er meget populære programmer, der

fremmer de studerendes mobilitet. Denne betænkning om Bolognaprocessen og studerendes mobilitet er et meget konkret bidrag til endnu bedre og endnu mere mobilitet.

Som vi alle ved, er vi langt fremme med Bolognaprocessen, og den har snart eksisteret i ti år og dækker nu hele kontinentet. Den blev iværksat, fordi vi allerede havde haft en mobilitetsordning, Erasmus, siden 1987, og de fleste af denne ordnings instrumenter blev overført til Bolognaprocessen. De to støtter hinanden og er et meget vigtigt politisk bidrag. Det er ikke kun mobilitet for mobilitetens skyld, men for at modernisere, åbne og internationalisere vores universiteter. Betænkningen giver en meget omfattende oversigt over de foranstaltninger, der stadig er nødvendige på området.

Deres konklusioner er i tråd med resultaterne og anbefalingerne fra den specialgruppe, som jeg inviterede til at samarbejde med Kommissionen, nemlig ekspertforummet på højt plan under forsæde af den tidligere minister Maria João Rodrigues, som aflagde beretning for mig i juni i år. Det fremgår af både beretningen og betænkningen, at vi har brug for mange og samordnede foranstaltninger for at øge de studerendes mobilitet og generelt de unges mobilitet, dvs. elevers, lærlinges, unge kunstneres og unge iværksætteres mobilitet. Jeg kunne godt tænke mig at indføre en mobilitetsperiode i alle universitetsuddannelser for at tilskynde de studerende til at rejse udenlands, og til at mobilitet bliver opfattet som normen snarere end noget specielt.

Jeg er enig med Dem i, at Bolognareformerne skal bruges til at åbne vores uddannelsessystemer og ikke blive til nye hindringer for mobilitet. Deres forslag til fleksible uddannelsesformer inden for bestemte studieretninger er foreneligt med Bolognareglerne og fortjener en nærmere undersøgelse. Jeg er også enig i, at vi bør investere bedre og mere, hvilket betyder mere effektivt, i vores borgeres mobilitet. Vi skal kombinere offentlige, private, nationale og europæiske midler.

Jeg glæder mig over forslaget om forslag at overveje at styrke finansieringen af uddannelsesprogrammerne og især Erasmuslegaterne. Det vil være rigtigt godt, ikke for uddannelserne, men også for f.eks. medborgerskabet – at vi føler os som europæere i Europa og har adgang til og mulighed for at få europæiske erfaringer.

Jeg er sikker på, at Parlamentet tager sit fulde ansvar i denne sammenhæng. Tillykke igen og mange tak, jeg håber, at Parlamentet vedtager denne betænkning.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen.

Skriftlig erklæring (artikel 142)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg bifalder denne betænkning og dens sunde anbefalinger vedrørende effektiv gennemførelse af Bolognamålene og oprettelsen af et europæisk område for videregående uddannelse inden 2010. I år er det vigtigt at analysere de eksisterende hindringer og muligheder for at styrke denne proces efter 2010.

Jeg vil gerne understrege to af de mange forslag i betænkningen, fordi de er særligt vigtige. For det første skal der gøres en større indsats for at harmonisere de nationale uddannelsessystemer for at sikre gensidig anerkendelse af kvalifikationer og ækvivalens mellem uddannelser. Jeg mener, at de resterende forskelle på dette område er en af de største hindringer for lige behandling af studerende.

For det andet vil jeg gerne gøre alle europæiske institutioner opmærksomme på, at mobilitet stadig ikke er en mulighed for mange studerende, forskere og undervisere, især fra de nye medlemsstater, på grund af utilstrækkelige legater. Hensigtsmæssig finansiering af projekter i de nye medlemsstater skal derfor prioriteres højt. Kun på denne måde kan vi sikre europæisk mobilitet på en sammenhængende, afbalanceret måde.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), skriftlig. – (RO) Unge og især studerende står højt på min politiske dagsorden, og jeg kan kun glæde mig over vedtagelsen af fru Packs betænkning om Bolognaprocessen og unges mobilitet.

Princippet om gensidighed i forbindelse med udveksling af studerende og stipendier samt etableringen af europæiske rammer for kvaliteten og anerkendelsen af eksamensbeviser stadig skal prioriteres højt i denne politik, så meget desto mere fordi man har kunnet konstatere et fald i mobiliteten for studerende fra de nye medlemsstater.

Udveksling af god praksis mellem medlemsstaterne er en yderst effektiv metode til at forbedre rammerne for europæisk mobilitet, og derfor skal dette arbejde hele tiden støttes og styrkes. Betænkningens sociale side, som fremgår af dens bekymring for unge, der kommer fra ugunstigt stillede miljøer, er prisværdig.

Men ud over alt det skal vi fremme kvalitet og kompetence, både for studerende og undervisere, og det kan kun lade sig gøre, hvis der konstant ydes støtte, både politisk og i form af investeringer, til mobilitet i uddannelsessystemet. Denne støtte skal være både national og europæisk.

Mihaela Popa (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg vil gerne drøfte den sociale dimension af mobiliteten, som er yderst vigtig, fordi den giver de unge stor erfaring vedrørende akademisk, kulturel og social mangfoldighed, og derfor vil jeg gerne lykønske fru Pack med hendes betænkning.

Som rumænsk medlem af Parlamentet stillede jeg et ændringsforslag om, at studerende fra alle medlemsstater skal have samme europæiske studiekort. Et enkelt kort vil fremme mobiliteten for unge i hele Europa og dermed fremme udveksling af ideer og dermed implicit også mentalitetsændringer, så man bliver mere åben over for andre kulturer, fremmer kreativiteten og kapaciteten til innovation.

Denne foranstaltning er helt i tråd med både målene for det europæiske år for interkulturel dialog, 2008, og målene for det europæiske år for kreativitet og innovation i 2009.

28. Landbrug i bjergområder (kortfattet fremlæggelse)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0327/2008) af Ebner for Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter om situationen og perspektiverne for landbrug i bjergområder (2008/2066(INI)).

Michl Ebner, ordfører. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Tillad mig at udtrykke min glæde over, at kommissæren også behandler dette emne, og jeg håber, at dette ikke kun vil blive afspejlet i hans korte indlæg, men også i Kommissionens arbejde, fordi vi naturligvis har en pligt til at sikre, at alle Kommissionens handlinger afspejler vores ønsker og idéer.

Alle, der har læst titlen på min betænkning eller rettere betænkningen fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af landdistrikter, som har vedtaget den enstemmigt, Betænkning om situationen og perspektiverne for landbrug i bjergområder, vil forstå, at den kun repræsenterer en del af betænkningens faktiske indhold.

Ifølge denne betænkning skal vi udforme en politik for områder, der dækker op til halvdelen af flere medlemsstaters samlede område såsom Østrig, Italien og Spanien, og mere end tredjedel af andre medlemsstater, dvs. for områder, der i alt huser 19 % af EU's befolkning. Disse områder kan beskrives som særligt ugunstigt stillede i henseende til landbrug og livet i landdistrikterne og er ekstremt sårbare. F.eks. lider Alperne meget mere akut under følgerne af den globale opvarmning end de lavtliggende regioner.

Bjergområder er ugunstigt stillet i mange henseender på grund af stejlt terræn, vejrforhold, erosion, højdeforskelle, store højder og klipperig jord. Derfor har vi brug for en overordnet strategi for disse områder og ikke kun en landbrugspolitik, som har båret frugt og skal passes og plejes, men som ikke er tilstrækkelig til at løse problemer i bjergområder.

Gode, gamle opskrifter skal derfor bevares, men de skal kombineres med nye opskrifter, hvis landbruget skal bevares som levebrød i bjergområder, og andre faktorer skal medtages i denne strategi, nemlig en række bæredygtige anvendelser af naturressourcer, etablering og forbedring af transportnet – ikke kun fysisk transport, men også internetadgang og kommunikationsnet – forbedring og udvikling af kommunale og lokale ydelser – som i disse områder vanskeliggøres af den spredte beboelse – og styrkelse af det sociale netværk.

Der skal også nye tiltag til såsom skarpere fokus på grund- og videreuddannelse, bevidsthed om biologisk mangfoldighed i naturen og fornævnte tilpasning til klimaændringerne. Denne betænkning, som Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter har vedtaget enstemmigt, indeholder 13 betragtninger og 72 punkter, som alene handler om disse forhold. Målet er at udvikle en rammestrategi på grundlag af de eksisterende sektoropdelte bestræbelser. Derfor er betænkningen en opfordring til Kommissionen om at udvikle en integreret strategi med en bred vifte af instrumenter på seks områder i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og medlemsstaternes nationale handlingsplaner.

Jeg håber, at Parlamentet vedtager betænkningen på samme måde som udvalget og beder kommissæren om at tale vores sag i Kommissionen og minde den om, at bidraget fra borgere i bjergområder ydes på vegne af hele befolkningen og gavner dem tilsvarende og derfor bør anerkendes behørigt. Det bidrager til miljøet og til vores kontinents værdi som turistmål, et bidrag, der bør indgå i overvejelserne, fordi det er en sikring mod affolkning i regioner som Piemonte og Lombardiet og i dele af Frankrig og Spanien.

Ján Figel, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Dette er den sidste, men ikke den mindste af betænkningerne. Jeg kan forsikre ordføreren, hr. Ebner, om, at jeg tillægger anbefalingerne i betænkningen stor vægt. Jeg vil gerne takke ham og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter for denne betænkning, som indgående beskriver vigtigheden af landbruget i bjergområder for EU – han omtalte også den procentvise fordeling i landene – men også vigtigheden af landbrugets bidrag til at beskytte vores miljø, levere kvalitetsprodukter og bevare kulturlandskaberne som led i vores europæiske arv.

Derfor ydes der særlig støtte til bjergegne under den fælles landbrugspolitik. Denne støtte ydes for at kompensere landmændene for handicap, der skyldes naturforhold. Desuden har disse regioner adgang til flere andre foranstaltninger for udvikling af landbrug såsom betalinger for miljøvenligt landbrug, græsningsskifte og kvægnomader, støtte til kvalitetslandbrugsprodukter og fremme af diversificering på bedriften såsom bondegårdsturisme.

Kommissionens nylige forslag og især sundhedstjekket handler også om ugunstigt stillede områder som bjergområder. I sammenhæng med udfasningen af mælkekvoteordningen kan der fortsat ydes særstøtte i økonomisk sårbare eller miljømæssigt følsomme områder i sektorer som mejeri-, oksekøds-, og fåre- og gedekødssektoren.

I betænkningen opfordres Kommissionen til at etablere en global strategi for bjergområder og landbrug i bjergområder.

Vi ved alle, at der findes mange forskellige former for bjergområder med forskellige økonomiske og sociale forhold. Derfor vil det være meget vanskeligt at udforme en omfattende fællesskabsstrategi og en detaljeret handlingsplan for alle disse forskelligartede situationer.

EU's støtteordninger for udvikling af landdistrikter og samhørighedspolitikken danner imidlertid en hensigtsmæssig og sammenhængende ramme, inden for hvilken medlemsstaterne fastlægger deres egne prioriteringer og de mest velegnede ordninger for styrker og svagheder i deres regioner. EU's decentraliserede tilgang gør det muligt for medlemsstaterne at få programmer, der er tilpasset f.eks. bjergområder, samtidig med at den overordnede strategiske sammenhæng sikres.

Jeg kan ikke forholde mig til alle forslagene i betænkningen her og nu, men jeg kan forsikre Dem om, at Kommissionen indgående vil gennemgå betænkningens konklusioner.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen.

Skriftlig erklæring (artikel 142)

Bernadette Bourzai (PSE), skriftlig. – (FR) Landbrug i bjergområder er en afgørende faktor for både lokalområdets økonomiske udvikling og miljøbeskyttelsen (f.eks. bekæmpelse af klimaændringer, biologisk mangfoldighed, indførelse af åbne, sikre fritids- og turistområder osv.).

De specifikke ulemper i tilknytning til højder, topografi og klima, som bjergenes landmænd står over for, berettiger udbetaling af udligningsstøtte for at kompensere for de naturbestemte ulemper og direkte indtægtsstøtte for at udligne deres højere produktionsomkostninger og større indsats for at forvalte deres lokalområde.

Det vigtigste er at undgå fuldstændig afkobling af landbrugsstøtten i husdyrsektoren, fordi det kan medføre tab af arbejdspladser, at støtte mejerisektoren, fordi den spiller en central rolle i ugunstigt stillede områder, at øge etableringsstøtten til unge landmænd, og at tilskynde til solidaritet mellem alle vandforbrugende led i forbindelse med forvaltningen af vandet.

Jeg ønsker også at få en integreret europæisk strategi for bjergområder for at sikre, at der tages hensyn til disse områders særtræk ved udformningen af EU's politikker.

Urszula Gacek (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Europa-Parlamentet opfordrer i sin betænkning om situationen og perspektiverne for landbrug i bjergområder Kommissionen til at fremlægge en strategi for bjergområder inden for de næste seks måneder.

Det vil være et skridt i retning af at tage hensyn til de særlige forhold, som 10 % af alle EU's borgere lever og arbejder under.

Europa-Parlamentets forslag handler om dagligdagens problemer for dem, der bor i den polske region Podhale og fortjener vores støtte.

Hidtil har retningslinjerne for bjergområder kun været baseret på landbrugspolitikker. I denne betænkning understreges også behovet for at støtte landbruget med udligningsstøtte og støtte til produkter af høj kvalitet.

Bjergegne har imidlertid mange andre problemer, som EU bør deltage i løsningen af, fordi de omfatter et bredt spektrum af økonomiske, sociale og livskvalitetsmæssige aspekter. Derfor er det godt, at der i betænkningen tales om problemer med adgang til transportnet og internettet. Desuden skal der ydes økonomisk støtte og støtte til løsning af specifikke problemer på regionalt plan for at forbedre de kommunale ydelser.

Samtidig skal vi huske på, at borgere i bjergområder i høj grad bidrager til at beskytte nationale traditioner og traditionel viden om det naturlige miljø. Vigtigheden af faste sociale strukturer og behovet for bæredygtig udnyttelse af miljøet fortjener særlig opmærksomhed.

I denne sammenhæng er Podhale-regionen uden tvivl det bedste eksempel på god praksis.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE), skriftlig. – (EL) Hr. formand, mine damer og herrer! Først vil jeg lykønske hr. Ebner med hans betænkning. Bjergområder er særligt vigtige i EU, fordi de dækker over 50 % af nogle medlemsstater, hvis landbefolkning stadig er en betydelig komponent.

De særlige fysiske særtræk ved disse regioner (stejlt terræn og højdeforskelle) betyder, at de er ringere stillet end andre regioner i EU. De vanskelige forhold for landbrugsproduktionen, høje transportomkostninger, utilstrækkelige transport- og kommunikationsnet samt udgifter til transport af personer og tjenesteydelser påvirker økonomien og dagligdagen for dem, der bor i bjergområder.

På den anden side er producenterne i disse regioner kendt for deres landbrugsprodukter af høj kvalitet og for deres erfaring med bæredygtig udnyttelse af skove og græsarealer. Disse særtræk bør styrkes og udnyttes for at styrke deres konkurrenceevne og kulturelle identitet.

Derfor er der behov for en strategi, hvor der tages hensyn til særtrækkene i disse regioner, og som kan hjælpe med at håndtere de nye udfordringer, udvikle alternative former for beskæftigelse og sikre, at befolkningen bliver boende i områderne. En sådan strategi skal også indeholde bestemmelser vedrørende områder såsom bjergegne, der rammes af brande.

Rumiana Jeleva (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Folk i små, isolerede bjergsamfund og især i bjergområder er ringere stillet og står over for begrænsninger og problemer i dagligdagen. Deres behov bør stå højt på vores liste over prioriteringer, fordi de ofte ikke har adgang til grundlæggende fornødenheder såsom tjenesteydelser. De er under konstant pres på grund af økonomiske og praktiske problemer, som skaber uro. Hvis jeg ser på situationen i mit land, Bulgarien, kan jeg sige, at det er de grundlæggende menneskelige behov, der optager sindene hos størstedelen af indbyggerne i landdistrikterne. Derfor mangler de ofte langsigtede udviklingsstrategier.

Det står klart, at politikkerne for udvikling af landdistrikter stadig halter bagud og ikke svarer til virkeligheden i distrikterne. Foranstaltninger under regionalpolitikker og politikker for udvikling af landdistrikter bør decentraliseres og tilpasses lokale forhold. Der er således behov for at udvikle konkrete, fleksible og skræddersyede regionale og lokale programmer for at fremme beskæftigelsen og sociale ydelser. Vi skal fokusere på udvikling af menneskelige ressourcer og kapacitetsopbygning med særligt fokus på unge, kvinder og mindretal, og på udvikling af mere rationelle politikker i små og fjerntliggende landsbyer, hvor der skal tages hensyn til de eksisterende lokale naturlige og menneskelige ressourcer og befolkningens behov.

Sepp Kusstatscher (Verts/ALE), skriftlig. – (DE) Denne betænkning indeholder mange forskellige ting. Det er et rent puslespil og minder om resultatet af en hurtig brainstorming om landbruget og bjergområderne. Den er et katalog over ønsker og krav, indpakket i tomme ord og platituder, med gentagelser og modstridende udsagn, og vi kan ikke støtte den, ikke engang hvis der kan findes noget i den, som alle kan slutte op om.

Den største modsætning skal findes mellem miljøtal og en social staffage og de nådesløse politikker, som hr. Ebner og hans parti dagligt forfølger.

En ægte bæredygtig tilgang til landbrug og fødevarerproduktion skal stå centralt i enhver levedygtig europæisk landbrugspolitik. Alle, som ødelægger vand, jord og biologisk mangfoldighed, skal betale i tråd med princippet om, at forureneren skal betale. Det, vi skal tilskynde til, er en form for landbrug, der virkelig beskytter klimaet og søger at frembringe en bred vifte af sunde forbrugerprodukter. Økologisk landbrug skal ikke længere være en niche, men det generelle princip. Vi fra De Grønne støtter ikke en politik med støtte til de største aktører på det globale marked. Vi ønsker at styrke de lokale og regionale fødevarermarkeder for at sikre, at landmændene kan have en hæderlig indkomst og sikre forbrugerne friske, sunde fødevarer. Denne form for forvaltning er også den bedste måde at beskytte kulturlandskabet og miljøet.

Véronique Mathieu (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Ebner understreger i betænkningen om situationen og perspektiverne for landbrug i bjergområder karakteristika og behov for disse områder, der udgør op mod 40 % af Europas territorium.

Disse regioner har nogle naturbestemte problemer, som vanskeliggør produktionen og begrænser adgangen til dem. Derfor fortjener de særlig opmærksomhed.

Jeg opfordrer således Kommissionen til at udarbejde en global plan baseret på kontinuitet med de foranstaltninger, der er truffet til dato og integrere dem med hinanden for at gøre dem mere effektive. Det vil sige at videreføre udligningsstøtten for at kompensere for de naturbestemte ulemper, således at man giver økonomisk støtte til unge landmænd og især fokuserer på mejerisektoren. Det er vigtigt at bevare de menneskelige aktiviteter i Natura 2000-bjergområder. Og endelig skal der lægges vægt på jagts og fiskeris betydning for vedligeholdelsen af jorden.

En sådan strategi vil sætte disse regioner i stand til at håndtere udfordringer som konkurrenceevne og bæredygtig udvikling, for de er ikke blot potentielle kilder til økonomisk vækst, men de beskytter også traditioner, der producerer kvalitet og bidrager til at bevare vores landskaber.

Cătălin-Ioan Nechifor (PSE), skriftlig. – (RO) Bjergegne udgør en stor del af EU. Traditioner, kultur og sprog bevares desuden meget bedre i disse områder sammenlignet med alle andre regioner i de 27 medlemsstater. Desværre gennemfører de nationale regeringer ikke integrerede strategier for regional udvikling, og der er store mangler, som langsomt, men sikkert fører til en affolkning af disse regioner. På baggrund af EU's motto "Enhed i mangfoldighed" glæder jeg mig over Parlamentets beslutning om at bede Kommissionen udarbejde en integreret strategi for bæredygtig udvikling og udnyttelse af bjergenes ressourcer og derved give lige muligheder til europæiske borgere, der vælger at leve under mere vanskelige forhold i bjergområder. I lyset af de nuværende diskussioner om at afkoble udbetalingerne i bjergområder mener jeg, at det er vores pligt som medlemmer af Parlamentet at arbejde for at videreføre den økonomiske støtte til bjergområder. Disse områder vil således blive beskyttede områder, som kan sikre deres egen bæredygtige udvikling, så de kan fungere som en oase for europæiske og internationale turister.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Bjerge dækker over en tredjedel af arealet af det land, jeg repræsenterer, Rumænien, og indbyggerne i bjergområder er ringere stillet end andre mennesker, der lever i landdistrikter.

Forslaget i Ebner-betænkningen er godt, jeg er overbevist om, at en sammenhængende EU-strategi for bjergområder er vigtig og presserende og i høj grad vil bidrage til at forbedre levevilkårene i disse områder.

Samtidig vil jeg gerne understrege, at der findes et lige så presserende behov for en bedre lovgivning om Fællesskabets finansiering til udvikling af landdistrikter.

De rumænske myndigheder har f.eks. iværksat forskellige ELFUL-finansierede programmer, der støtter små virksomheder og turisme. Små virksomheder og gæstgiverier er navnlig vigtige for skabe nyt liv i bjergområder.

Vejledningerne for ansøgninger under disse foranstaltninger omfatter kompliceret papirarbejde og blev offentliggjort en dag før denne mødeperiode, selv om de var blevet udfærdiget allerede i august.

Dette er et klart brud på princippet om at sikre retfærdig, gennemsigtig information til potentielle støttemodtagere.

Jeg mener, at EU-lovgivningen skal omfatte bestemmelser for at undgå den slags situationer, der gør EU's økonomiske indsats nyttesløs.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), skriftlig. – (SK) I bjergområder kan der fremstilles produkter af høj kvalitet, som kan bidrage til den mangfoldighed af landbrugsprodukter, der findes på det europæiske marked. Der er derfor behov for større samordning af udviklingen af landdistrikter og for mere strukturstøtte.

Et bæredygtigt, moderniseret og multikulturelt landbrug er en nødvendighed i bjergområder. Udnyttelse af biomasse og landbrugsturisme vil øge lokalbefolkningens indtægter. Beskyttelse af bestemte dyre- og plantearter, bevaring af traditioner og især indførelse af turistaktiviteter vil bidrage til at bekæmpe klimaændringerne, fordi man derved beskytter biologisk mangfoldighed og oplagrer CO₂ takket være permanente græsarealer og skove. Bæredygtigt skovbrug vil gøre det muligt at producere energi ved hjælp af rester fra træproduktion.

Mine damer og herrer, jeg vil gerne understrege, at vandforvaltning er et vigtigt emne i bjergområder. Det er vigtigt, at Kommissionen tilskynder de lokale og regionale myndigheder til at udvikle bred solidaritet mellem alle brugere, og at den afsætter tilstrækkelige midler til at støtte en bæredygtig anvendelse af vandressourcerne i disse områder.

Disse regioner er særligt sårbare over for følgerne af klimaændringerne. Derfor er det vigtigt hurtigst muligt at gennemføre foranstaltninger, der beskytter områderne mod naturkatastrofer, især skovbrande.

Jeg er overbevist om, at der er behov for nye beskyttelsesmetoder til at beskytte disse områder mod oversvømmelser, og her skal vægten ligge på forebyggelse, mens landmænd og skovbrugere kan støtte de forebyggende foranstaltninger ved hjælp af den områderelaterede støtte, de modtager under den fælles landbrugspolitik.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Vi tilslutter os hr. Langens betænkning. Bjergområder udgør 33 % af Rumæniens areal. Som i andre europæiske lande risikerer bjergområderne at blive affolkede og miste økonomiske aktiviteter.

Vi har brug for en integreret europæisk strategi for en bæredygtig udvikling af bjergområder. Vi ønsker, at der lægges særlig vægt på støtte til landbruget, økologiske produkter, landbrugsturisme samt adgang til kommunikationsmidler i bjergområder. Samtidig understreger vi, at unge familier skal opfordres til at indføre landbrugsturisme på deres gårde for at skabe nyt liv i områdets økonomiske muligheder.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), skriftlig. – (BG) Som repræsentant for en medlemsstat med store problemer på landbrugsområdet og især i bjergene vil jeg gerne udtrykke støtte til hr. Ebners betænkning om situationen og perspektiverne for landbrug i bjergområder, et anliggende af særlig vigtighed for os.

I Bulgarien er der, som det også understreges i betænkningen, en risiko for affolkning og forringelse af det sociale liv i lokalsamfundene, hvor der også er en risiko for, at landbruget helt ophører. De fælles politikker for støtte til landbrugsbedrifter gælder næppe for disse områder (f.eks. kravet om et minimumsantal af dyr). Der er derfor behov for særlig økonomisk støtte til mælkeproducenter og for konkrete supplerende finansieringsforanstaltninger, der bør indgå i forslagene i betænkningen. Kun på den måde kan vi bevare de genetiske dyreressourcer og også de menneskelige ressourcer og dermed som helhed disse områders helt særlige karakter, der skal ses på baggrund af deres overordentlig store betydning for flere medlemsstater og for EU som helhed. Dette vil også sætte gang i andre sektorpolitikker, i miljøbeskyttelsen, turismen, de små og mellemstore virksomheder og i uddannelsen. Derfor ønsker jeg at få indført fælles regler for ordninger med direkte bistand inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og for oprettelsen af særlige bistandsordninger for bjergområder.

29. Dagsorden for næste møde: se protokollen.

30. Hævelse af mødet

(Mødet hævet kl. 22.30)